OGLINDA LUMII

3 SEPT. 1931
ANUL X. No. 36

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂŢII
-IAŞI-

„OGLINDA LUMII“ 3 Septembrie 1931
No. 36
Red. și admin. București I, Str. Ing. Anghel Saligny 2 (Palatul S. A. «EMINESCU») Tel. 325/35 și 346/0. — Abonamentul 500 pe an.

Cum a fost păcălit Shaw la Moscova

Corespondentul din Moscova al ziarului „Neues Wiener Journal“ a trimis acestei gazete următoarea foarte interesantă relațiune:

Bernard Shaw a părăsit, împreună cu lordul și Lady Astor, pământul rusesc, și toată Moscova se prăpădește de râs. Toți sunt de acord să afirme că s'a reușit din nou, în mod strălucit, într'o comedie înscenată cu mult efect, să se arunce nisip în ochii «proștilor apuseni». Și se speră că se va trage mult timp profit din propaganda ce va urma acestui spectacol.

Lunaciarski, regisorul cu cele mai multe efecte, strălucește de bucurie, și buna dispoziție a persoanelor conducătoare s'a transmis și celor mai modești funcționari. Prin biurourile ministeriale se colportează în «pauzele de ceai» cele mai drastice glume și anecdote despre «bătrânul comic». Până și Stalin, care nu-l prea agreiază pe intelectualul Lunaciarski și îl tratează de obicei cu dispreț și indiferență, n'ar fi putut — așa se afirmă — să-și ascundă aprobarea.

«Am măgulit unui bătrân scriitor nemărginita sa vanitate, și aceasta ne va da dobânzi mari», — iată bilanțul tuturor conversațiilor despre Bernard Shaw. Kremlinul, bolșevicii și massa neînregimentată în partide își dau seama că de astă dată a fost întrecută faimoasa Potemkiniadă istorică, și faptul acesta se constată fie cu orgoliu sarcastic, fie cu un dureros regret...

*

Călătoria lui Shaw nu a fost întâmplătoare. Se afirmă că Radek ar fi fost ace
care a avut ideia de a-l înhăma p
trânul de 75 de ani la carul de
gandă al sovietelor, și că Sha

folosit bucuros de prilejul acesta spre a-și satisface tendința de reclamă, care crește la dânsul direct proporțional cu înaintarea sa în vârstă.

Pegătirile făcute pentru sosirea lui Shaw la Moscova amintesc vizitele monarhilor pe vremea Țarilor.

In primul rând au fost închiși mii de cerșetori, vagabonzi și copii fără părinți, cari hoinăresc de obicei pe uliți.

Străzile principale fură, de bine de rău, reparate și măturate. Apartamentele destinate pentru adăpostirea lui Shaw și a însoțitorilor săi au fost inspectate de o comisie specială, desinfectate, tapetate proaspăt și aranjate cu mobile și tablouri din castelele Țarlor.

Celebrul scriitor englez G. B. Shaw, în Kremlinul din Moscova, în fața uriașului „Clopot al Țarului" de opt metri înălțime și de 2000 de tone greutate.

Un om inteligent dintre birocrați, care auzise cât de fanatici sunt Englezii în chestii de higienă, găsi că aranjamentul din timp de pace al odăilor de bae nu e destul de bun, și atunci se făcu aci o instalație cu totul nouă. Săpun veritabil englezesc, bureți autentici din Indii și parfumuri pariziene scumpe — articole rare la Moscova — fură adunate repede de la câteva cucoane distinse.

In ultimul moment, unul din comisia de pregătire aminti că Shaw nu mănâncă alimente de carne. Consternare generală: ce-o fi mâncând vegetarienii celebri! Să i se ofere lui Shaw numai sfeclă?

Unul pr
feră nu
prepar
A

renumitului scriitor, Lunaciarski nu rămăsese cu mâinile în sân. El însărcină sindicatul poeților proletari să citească și să aprofundeze în 24 de ore operele lui Shaw. Aplecați peste «Meseria d-nei Warren» și «Medicul de răscruce», acești poeți umplură biletele cu citate, cari trebuiau învățate pe de rost.

Bibliotecile putură satisface cu greu cererile numeroase de opere de Shaw: câte un exemplar trebuie să ajungă adesea pentru trei literați mobilizați.

Shaw sosi și fu primit cu o pompă covârșitoare.

Regia se folosi de toate artificiile posibile spre a impresiona inima unei celebrități blazate. Și Bernard Shaw, deprins cu maniera rece englezească, nu putu rezista unei cordialități atât de mari, nici tămâerilor și onorurilor demne de un apostol.

Privirea sa de obicei atât de clară nu mai putu pătrunde prin ceața artificială, nu mai vedea suferința indescriptibilă a unui popor de robi, nici spânzurătorile, nici pușcăriile arhipline, nici sdrențele depe oameni, nici mizeria lor trupească și sufletească. Inconjurat de participanții la festivități, ținut cu intenție departe de massele poporului, a fost victima amăgirii și și-a ținut celebrul discurs despre sfârșitul lumii capitaliste și viitorul fericit al bolșevismului.

Acei cari se bazaseră pe această înșelăciune, radiotelegrafiară în aceeaș clipă lumei întregi: «Auziți ce spune marele și înțeleptul Bernard Shaw!» Și ciudata proorocire fu ascultată cu uimire în conglomeratele de case din orașe, în satele indigene cele mai singuratece, în fermele izolate din America, pe toate mările din lume și în toate gările și stațiunile din pustiuri.

*

După acest fenomenal «speech», Shaw fu găsit demn de a fi primit de Stalin. Dictatorul ar fi spus după aceea că poetul e un bătrân voinic, care are numai neplăcutul cusur de a întrebuința prea des alocuțiunea «mylord».

Apoi Shaw și soții Astor vizitară ferma agricolă model «Lenin», în apropiere de Tambow. Și ei se arătară încântați de enorma deosebire dintre viața comuniștilor și sărăcia țăranilor necomunizați. Nesimțindu-se obligați să-și lămurească oaspeții asupra adevăratelo
când știut este că
seți

Cum își petrece ziua Regina Angliei

Regina Mary a Marei Britanii nu duce o viață comodă, cum s'ar putea crede: exigențele impuse de înalta misiune de a domni peste un imperiu reclamă folosirea fiecărui ceas. Numeroase îndatoriri apasă pe umerii reginei, pe care mulțimea nu o vede decât în lumina strălucitoare a fastului dela Curte, dar care trebue să îndeplinească și obligațiunile de stăpână a celei mai mari gospodării englezești.

* * *

Imediat după primul dejun, Majestatea Sa se duce în biroul ei, unde secretarul și dama de onoare au pregătit corespondența.

Sosesc zilnic sute de scrisori, în afară de corespondența particulară, întreținută de regină cu toate rudele și prietenele, și în afară de invitațiile la festivități, de rugămințile de protectorat la diferitele instituții, de cererile când patetice, când bizare, de ajutor; vin și unii cari oferă invenții fantastice.

Fiecare scrisoare e prezintată reginei și rezolvată după indicațiile ei.

Apoi regina se duce în budoar, unde primește pe conducătorii gospodăriei regale și dă dispoziții privitoare la mâncare și la treburile din palat.

Pauza până la dejunul al doilea e consacrată rezolvirei **manu proprio** a corespondenții particulare.

La orele 2 și jumătate așteaptă în fața portalului unul din automobilele albastre ale Curții, căci nu e zi în care regina să nu aibă obligațiuni oficiale, vizite la spitale, inspecții la așezăminte de caritate, participări la câte un bazar sau la un matineu.

Adesea, Majestatea Sa oprește mașina în fața câte unui magazin de opere de artă sau de antichități. Regina, care — ca fată — a trăit la Florența și a petrecut multe ore în admirația comorilor din epoca Renașterii, are mult interes pentru arta veche; cu profesoara ei Madame Bricka a studiat nenumărate opere despre arta și meseria artistică veche. Regina posedă o pricepere instinctivă pentru culori și forme, pe care ea însăși o indică ca moștenire dela o străbunică ungară, contesa Rhedey; un portret al acestei doamne se află deasupra căminului din budoarul ei.

* * *

Aranjamentul perfect armonic din reședințele regale, modul cum sunt așezate toate comorile de artă, care sunt scoase în relief individual în cadrul lor firesc, sunt opera personală a reginei Mary.

Obiectele de artă modernă sunt orânduite cu precădere în palatul Buckingham. Deosebit de grațios e salonul albastru chinezesc, cu vaze și vitrine orientale, în care sunt așezate colecțiile de figuri de fildeș și jad, precum și miniaturile chinezești, pe cari suverana le colecționează cu pasiune.

In aranjamentul încăperilor impozante ale castelului din Windsor, regina a putut da curs liber predilecției ei pentru arta secolului XVI.

Pereții în crem și aur ale salonului cel mare, celebru prin mobilele Boule, sunt împodobiți cu pânze de Gainsborough și Reynolds. Piesa cea mai strălucită a sufrageriei e serviciul de argint italienesc antic.

Accentuăm cu ocazia aceasta că regina nu se mulțumește să dea indicații și să supravegheze executarea lor, ci pune și ea mâna unde trebue. In palatul Holroyd, a fost văzută acum câtiva ani, cu șorțul în față, despachetând ea însăși din lăzi obiectele de artă sosite. Și un celebru bărbat de Stat, fost președinte al consiliului, istorisea cu plăcere că a fost chemat odată în palatul regal din Londra și că, intrând în sala de recepție, a văzut pe regină stând pe vârful unei scări și atârnând pe perete niște stampe vechi.

Regina Mary, care e o botanistă entuziastă, are o deosebită predilecție pentru aranjamentele de flori. La Sandringham ea lucrează adesea, în halat de pânză și cu mănuși groase, la brazdele cari se coboară în formă de terase până la o fântână mică; scoate ea însăși buruenile și își seamănă florile favorite în toate nuanțele de albastru.

* * *

O pauză de odihnă e ora ceaiului, când primește vizita prințeselor; atunci când nu vine nimeni, regina citește o jumătate de oră.

Suverana are o simpatie mărturisită pentru romanele moderne. Dar și ora aceasta e consacrată adesea unor funcțiuni oficiale. In cazul acesta, Majestatea Sa se duce în salonul alb cu aur, pentru primirea vreunei prințese străine, a vreunei doamne din Londra sau a doamnelor care vin în capitala imperiului cu bărbații de Stat din colonii.

După aceia începe pregătirea dineului.

Regina își schimbă toaleta în apartamentele ei particulare și stă atunci de vorb, cu cameriera ei, despre chestii de toaletă.

Eticheta interzice suveranei să-și târguiască ea însăși ce-i trebue. De aceia se trimit la palat mostrele și jurnalele de modă, și, după ce se face alegerea, cameriera se duce în diferite magazine și saloane, spre a face comenzile.

După dineu urmează din nou o oră de lucru în birou, se semnează corespondența, se examinează actele sosite și se cercetează rapoartele instituțiilor de caritate de sub protecția reginei.

Vine în fine ora de odihnă, între 9 și 10 seara, când regele apare în salonul albastru. Se ascultă emisiuni de radio sau plăci de gramofon, regina ia în mână o broderie, regele citește.

* * *

Impărțirea aceasta a timpului e numai pentru zilele normale. In timpul serbărilor de Curte, al ceremoniilor oficiale și al marilor recepții, ziua nu are ceasuri destule spre a se putea face față tuturor cerințelor obositoare ce cad în sarcina Majestăților Lor.

Monogram pe spate

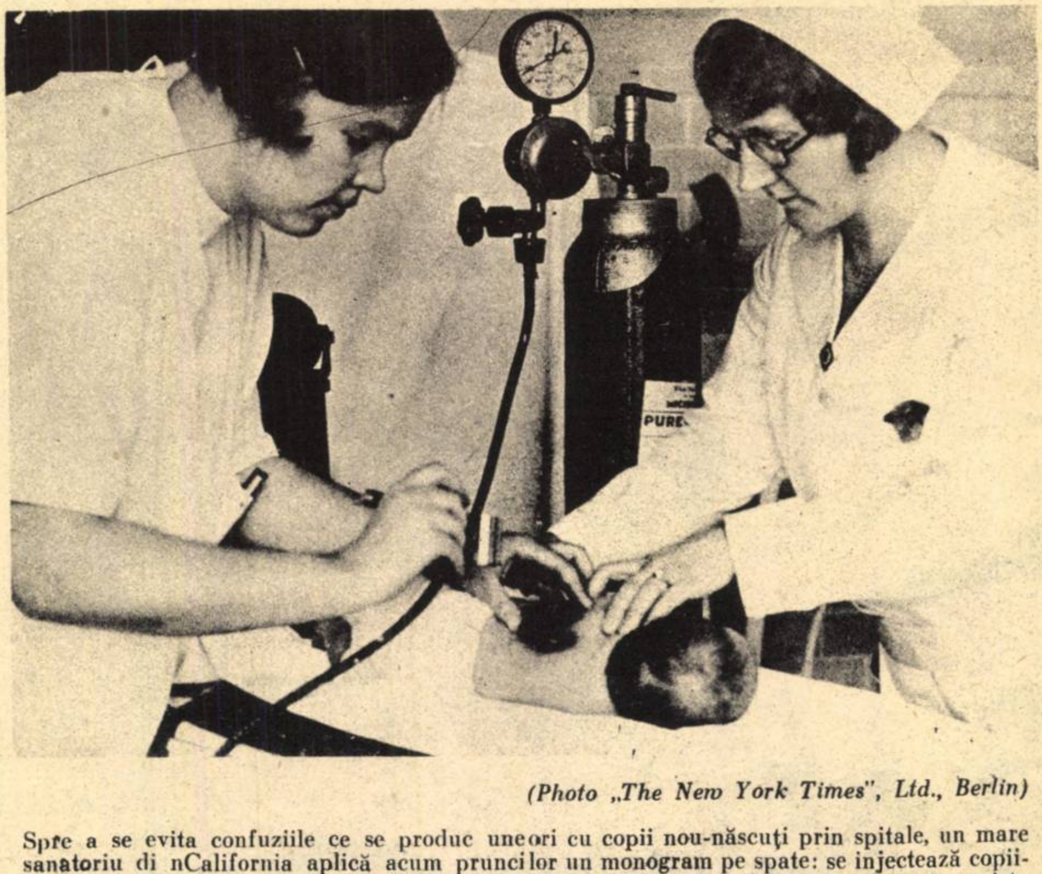

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Spre a se evita confuziile ce se produc uneori cu copii nou-născuți prin spitale, un mare sanatoriu di nCalifornia aplică acum pruncilor un monogram pe spate: se injectează copiilor, cu aer comprimat, o vopsea nevătămătoare care durează până nu mai poate exista pericol de confuziune.

IN ULTIMELE ZILE DE CALDURI...

Ne apropiăm în sfârșit de ultimele zile exagerat de călduroase, prin care am trecut vara aceasta nu numai noi, dar și cele mai multe țări din emisfera septentrională. Pe alocurea, căldurile au alternat cu ploi persistente, care au răcorit atmosfera. In genere, însă, vara anului 1931 a avut călduri caniculare aproape insuportabile, care au și pricinuit numeroase victime ale insolației. Și pretutindeni lumea a căutat refugii răcoritoare. Mai sus vedem: 1. Un plăcut loc de refugiu pentru locuitorii din Londra: portul Margate depe coasta de sud a Anglici. Aci se scaldă lumea și se amuză, organizând tot felul de distracții, după cum e și toboganul original fotografiat aci. — 2. Aquaplanul a ajuns un amuzament foarte popular în streinătate: se născocesc pe el multe figuri interesante și uneori și riscante, cum e cea de mai sus din apele dela Virginia Beach (America). — 3. La Cliftonville, o populară stațiune maritimă depe coasta de sud a Anglici, lumea a petrecut mult asistând la spectacolul acestui cortegiu de fete și femei purtate în cârca de tineri voinici. Unul, cel din stânga, s'a încărcat chiar cu două... — 4. „Frivolități" numesc Americanii jocurile din apă cu care se amuză femeile care au fugit la mare spre a scăpa de arșița din orașe. Și e de sigur o „frivolitate" jocul cu mingea și cu omul de cauciuc, care se vede pe fotografia noastră. — 5. Duducele acestea petrec, după cum se vede, admirabil, pe water-shutul ce și-au improvizat la Margate, — numai să nu o pățească vreuna, cum s'a întâmplat adesea cu acest fel de sport.

4

1

2

5

3

Arhiducesa Ileana la Londra

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
-IAȘI-

(Photo-exclusivitate Keystone)

Se știe că A. S. I. Arhiducesa Ileana, însoțită de soțul ei. A. S. I. Arhiducele Anton de Habsburg, s'a dus la Londra spre a lua în primire noul aeroplan primit ca dar de nuntă dela M. S. Regele Carol II. Iată aci Arhiducele și Arhiducesa, după sosirea lor la aerodromul Stag Lane de lângă Londra, în fața noului lor avion.

In tren, în vilegiatură, acasă

nu se citesc decât

Aventurile lui Arsène Lupin

aventuri senzaționale cari au făcut celebritatea lui MAURICE LEBLANC

și la noi ca și în toată lumea aceste aventur delicioase, neîntrecute, au obținut un succes neașteptat

Au apărut până acum:

Arsène Lupin, Gentleman-Apaș	30 Lei
Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes	30 „
Arsène Lupin, Acul scobit	30 „
Arsène Lupin, 813	30 „
Cele trei crime ale lui Arsène Lupin	30 „
Dopul de cristal	30 „
Confidențele lui Arsène Lupin	30 „
Triunghiul de aur	30 „
Izbânda lui Arsène Lupin	30 „
Insula cu treizeci de sicrie	30 „
Piatra Miraculoasă	30 „

Se găsesc de vânzare la toate librăriile depozitarii de ziare și la Editura „Eminescu", S. A., București I, Str. Saligny 2.

VOLUMUL COMPLET, LEI 30

Baia pruncilor

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Copilașii aceștia din Los Angeles se deprind depe acum cu plăcerile apei și par cu atât mai mulțumiți, cu cât au prilejul de a se și juca pe când stau în bae.

„Gangsterul“ Jack Diamond

(Photo-exclusivitate Keystone)

Curtea Federală din New York a condamnat de curând pe faimosul „gangster” Jack Diamond la patru ani închisoare şi 10.000 dolari amendă pentru violarea legii prohibiţiunii. Instantaneul nostru reprezintă (dela stânga spre dreapta) pe advocaţii lui Diamond: Arthur Adler şi Daniel H. Prior (în rândul al doilea), pe Jack Diamond şi unul din prietenii săi în drum spre tribunalul care a pronunţat condamnarea.

Acum în timpul vacanţei tot tineretul trebue

să citească cartea care a obţinut cel ma răsunător succes, cartea interesantă, instructivă, şi emoţionată.

EMIL LUDWIG
NAPOLEON
EMIL LUDWIG
NAPOLEON
PREŢUL LEI 240
EDITURA EMINESCU

Se găseşte la toate librăriile şi la Editura „EMINESCU“ Bucureşti I Strada Anghel Saligny, No. 2

Din Voltaire

Injuriile n'au făcut niciodată rău decât acelora cari le-au rostit.

Maşină de scris în tren

Un ziarist francez, care urmărise o cursă sportivă Paris-Caen, se întorcea la Paris cu trenul.

El se instală într'un compartiment de clasa I, puse pe o măsuţă maşina sa de scris şi începu să-şi redacteze articolul.

Intr'o staţie se urcară câţiva pasageri şi luară loc în acelaş compartiment.

Unul din aceştia îi zise:

— Nu cumva aveţi intenţia să continuaţi scrisul la maşină până la Paris?

— Ba da, domnul meu, răspunse ziaristul; eu lucrez.

— Vom vedea.

Şi se duse la şeful de tren, cerându-i să interzică gazetarului scrisul la maşină.

Dar şeful trenului nu putu face nimic, căci regulamentele căilor ferate nu interzic nicăeri întrebuinţarea maşinei de scris.

Şi ziaristul continuă să-şi «tapeze» articolul, în ciuda supărăciosului pasager.

Tatăl din cufăr

Intr'un atelier din cartierul parizian Montsouris avea loc deunăzi o mică serbare intimă, în care gazda, un tânăr American care învăţa pictura cubistă, nişte prieteni ai săi Francezi şi nişte modele drăguţe aruncau cea mai formală sfidare regimului sec...

Dar în atelierul acesta se afla şi un cufăr de răchită. Şi capacul acestui cufăr se ridică subit, şi dindărătul lui apăru capul nicidecum supărat al unui om de vreo 50 de ani.

Era tatăl pictorului, sosit în ajun din Havre, şi care voia să facă fiului său o surpriză şi să constate dacă acesta e serios...

La orele 6 dimineaţă acest tată sever dispăru... dar nu singur.

De atunci nu mai părăseşte terasele din Montparnasse, unde e înconjurat mereu de elita feminină din cartier. Şi fiul său declară:

— Mă tem că toate mamele acestea vitrege mă vor ruina.

Partea cea mai picantă e că tatăl acesta a venit în Europa spre a studia situaţia economică...

Un submarin lansează un avion

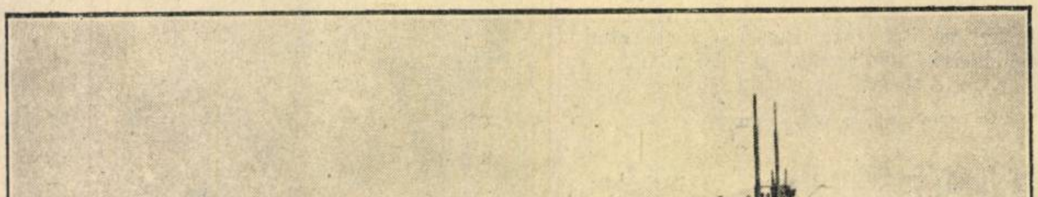

(Photo-exclusivitate Keystone)

Un catapult instalat pe un submarin a lansat zilele trecute, pentru prima oară în istoria aviaţiei, un hidroplan care se afla cu aripele strânse adăpostit înlăuntrul submarinului.

Vizita A. S. R. Principelui Nicolae în Polonia

A. S. R. Principele Nicolae a făcut o scurtă călătorie, cu avionul, în Polonia, de unde s'a întors a treia zi tot pe calea aerului. Raidul a reuşit perfect, spre satisfacţia generală. In Polonia s'a făcut Principelui Nicolae o primire şi cordială şi entuziastă. Reporterul nostru fotografic a putut lua aceste instantanee: *stânga,* A. S. R. Principele Nicolae în carlinga avionului, în momentul plecării depe aerodromul din Bucureşti; *dreapta,* A. S. R. Principele Nicolae (în costum de aviator), alături de d. conte Szoembeck, ministrul plenipotenţiar al Poloniei la Bucureşti, de d. ing. Zamfirescu, etc. în faţa aeroplanului cu care a plecat la Varşovia.

Muntele tragic

In una din zilele trecute d-şoara Hertha Vanner, originară din Zürich, coborând depe Tremaggia, în valea Fex, căzu într'o crăpătură. Era legată cu o frânghie. Dar tovarăşul ei de excursiune nu fu târât şi el în această cădere.

El reuşi să se cramponeze şi să lege frânghia de o stâncă; în ciuda sforţărilor sale, n'o putu însă salva pe tânăra fată suspendată deasupra prăpastiei. Atunci el se repezi la Sils să ceară ajutor.

Mai multe coloane de salvare porniră. Era miezul nopţii când d-şoara Vanner fu degajată din poziţia ei tragică. Credeau că e numai leşinată. Dar, vai! Stând zece ore atârnată în vid, tânăra fată încetase de a mai trăi. Corpul nu putu fi dus în vale decât a doua zi, din cauza vijeliei ce se deslănţuise pe munte.

Se pare că uneori imaginaţia exagerează în romane şi filme. Realitatea merge însă mai departe, şi în viaţă, şi în moarte.

Printre crocodili

Intre pericolele cele mari ale aviaţiei se socoteşte nu numai prăbuşirea, ci şi aterisarea forţată în locuri inospitaliere.

Un tânăr aviator englez, ataşat pe lângă «Shell Oil Co.», a avut dovada acestei constatări.

Se duse la Nairobi, unde avea să se însoare. Sburând peste mlaştinele din Kampala, în Uganda, fu brusc silit să aterizeze. Atingând solul, avionul său se răsturnă.

Rănit, tânărul reuşi să se degajeze de sub aparat. Şi atunci văzu că aterizase în mijlocul unei colonii de crocodili. Corpurile monştrilor erau pe jumătate îngropate în noroi.

Aviatorul trebui să se târască printre ei, trăgând gloanţe de revolver, spre a atrage atenţia oamenilor asupra sa.

Omul a trecut prin momente foarte grele timp de cinci ore, după care fu descoperit de indigeni, care îl transportară la Kampala.

Concurs de picioare frumoase

(Photo-exclusivitate Keystone)

D. Florenz Ziegfeld, celebrul manager de trupe americane de fete frumoase, a organizat deunăzi, la New York, un concurs de picioare feminine printre artistele americane. Cea care va avea cele mai frumoase picioare va servi de model pentru o statuă de bronz. Se măsoară în lung şi în lat picioarele concurentelor, după care se va pronunţa juriul.

Pagina problemelor

Premianţii noştri

In urma cererii insistente a cititorilor începem publicarea fotografiilor premianţilor.

D. Fănică Nicolaescu din Balş, student la Academia comercială din Bucureşti

Prima fotografie primită la redacţie e a d-lui Fănică Nicolaescu din Balş, student la Academia comercială din Bucureşti.

NOUI PROBLEME

Apa Zeppelinului

Se întreabă câte tone de apă a trebuit să-şi ia Zeppelinul în expediţia la Pol pentru cei 45 oameni ai săi, în timp de 5 zile, dându-se fiecăruia câte două pahare pe zi pentru spălat, trei pahare pe zi pentru băut, patru pahare de ceai, iar bucătăria necesitând câte 10 pahare de om pe zi şi laboratoarele foto-geodezice câte un pahar de om în 24 ore.

Capacitatea unui pahar e de un sfert de litru.

MAMA ŞI FIICA

O mamă are de 3 ori vârsta fiicei ei, dar peste 10 ani va fi numai de 2 ori mai mare, bineînţeles din punctul de vedere matematic.

Care e vârsta lor?

TRAVALIUL MECANIC

Care este travaliul mecanic a unei macarale, dacă ridică 12500 kg. la o înălţime de 4 metri?

SOLUŢIILE PRIMITE

Problema brutarului

D-l *George Macri* (Bârlad) a găsit că brutarul va scoate 4541 kgr. pâine din 5220 kg de grâu.

Soluţia d-lui Macri era valabilă desigur înainte de introducerea timbrului pe pâine. Acum un brutar, mai ales din Bucureşti, ar fi în stare să scoată şi 3 pâini dintr'un kilogram de grâu. Problema noastră nu poate fi dar rezolvată fără a se cunoaşte anumite... secrete profesionale.

PROBLEMA MILIARDULUI

Problema miliardului, publicată în No. 52 al revistei noastre, cu data de 25 Decembrie 1930, continuă a pasiona cititorii noştri.

In afară de deslegările trimise de premianţiii noştri, am primit soluţiuni dela profesori, ofiţeri, ingineri, studenţi, studente ş. a.

Iată o soluţie interesantă, trimisă de d-na *Viorica căpitan Chirescu* (Craiova):

Un miliard de lei în hârtii de câte 1000 lei l'am putea număra în 6 zile şi 22 ore, presupunând că am putea număra câte o sută de hârtii pe minut.

Budgetul României pe 1931, de lei 32 miliarde şi 600 milioane, l'am putea număra, în condţiunile de mai sus, în 226 zile şi 10 ore, adică în 5433 ore şi 20 minute.

Problema de algebră din No. 29

D-l *Zizone Ilascu* (Drăgăşani, Vâlcea) ne trimite următoarea soluţie:

$$x + y = 100$$
$$\underline{x - y = 2}$$
$$2x = 102$$
$$x = 51$$
$$y = 49$$

PROBLEMA LUI EULER

Iată cum se complectează pătratul, pentru a avea 34 în toate laturile:

16	3	2	13
5	10	11	8
9	6	7	12
4	15	14	1

Soluţia aceasta e dată de redacţie.

Am primit însă şi alte aranjamente de la d-nii Th. Stoicescu, elev cl. VI (Ploeşti), Titus Şahan (Focşani), Mircea Bolos (Focşani) ş. a.

Pietrele şcolarilor

D-l *Wilhelm A. George* elev cl. IV B. lic. Petre şi Pavel (Ploeşti) a rezolvat printr'o progresie aritmetică problema pietrelor şcolarilor.

Vom avea:

$$l = a + r\,(n - 1) = 2 + 2\,(100 - 1) = 200$$

$$S = \frac{a + l}{2}\,n = \frac{2 + 200}{2}\,100 = 10100 \text{ m}$$

$$2\,S = 20200 \text{ m.}$$

Ştiind că 1 km. se parcurge în 15 minute, timpul necesar pentru aşezarea pietrelor va fi:

$$T = \frac{20200 - 200}{1000}\,15 = 300$$

$$T = 5 \text{ ore}$$

„Oglinda Lumii" No. 36

BON de şah

„Oglinda Lumii" No 36

BON de probleme

Cele 3 necunoscute

D-l *Nic. Gr. Arsene* elev cl. VII lic. «Al. Donici» (Chişinău) a găsit cele 3 necunoscute ale problemei de algebră publicată în No. 25 «O. L.».

Din sistemul de trei ecuaţii:

$$x + y = 55$$
$$y + z = 45$$
$$z + x = 40$$

obţinem prin adunare şi scăderi:

$$2x + y + z = 95$$
$$y + z = 95 - 2x$$
$$y + z = 95 - (80 - 2z)$$
$$x = 40 - z$$
$$2x = 2\,(40 - z)$$
$$y + z - 2z = 15$$
$$y - z = 15$$
$$y + z = 45$$
$$2y = 60$$
$$y = 30$$
$$x + 30 = 55$$
$$z + 25 = 40$$
$$x = 55 - 30 = 25$$
$$z + 25 = 40$$
$$z = 40 - 25 = 15$$

Problema luntraşului

D-l *Dan Florescu* (Roman) a calculat viteza apei prin regula de trei simplă.

In 4830 secunde luntraşul parcurge 2851 metri, deci în 3600 secunde va parcurge 2124 m.

Problemă de şah

de *F. Matzinger*

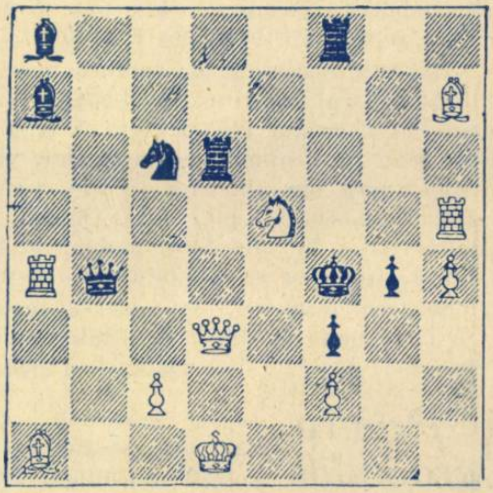

Mat în două mutări.

Fracţia echivalentă

D-l *Theodor Stoicescu* elev cl. VI lic. Petru şi Pavel (Ploeşti) a găsit că fracţia echivalentă cu $\frac{7}{8}$ este $\frac{63}{72}$ rezultând din următoarele ecuaţiuni:

$$x + y = 135$$
$$\frac{x}{y} = \frac{7}{8}$$

Problema de aritmetică din No. 23

D-l *N. Comănescu* elev cl. IV Liceul Internat (Iaşi) a găsit numărul 512.

Acelaş număr a fost găsit şi de d. Virgil Grigoriu (Braşov).

Un mare artist printre nudişti

„Şocietatea pentru băi de soare" din Petersfield (Anglia) a fost vizitată de curând de renumitul sculptor şi gravor Robert Gibbing, care a luat printre nudiste mai multe schiţe. Vedem în *stânga* pe artistul Gibbing, în mijlocul duduelor, luând un desen al unei femei cu totul desbrăcată; în *stânga,* pe acelaşi sculptor la un joc sportiv pe terenul din Petersfield.

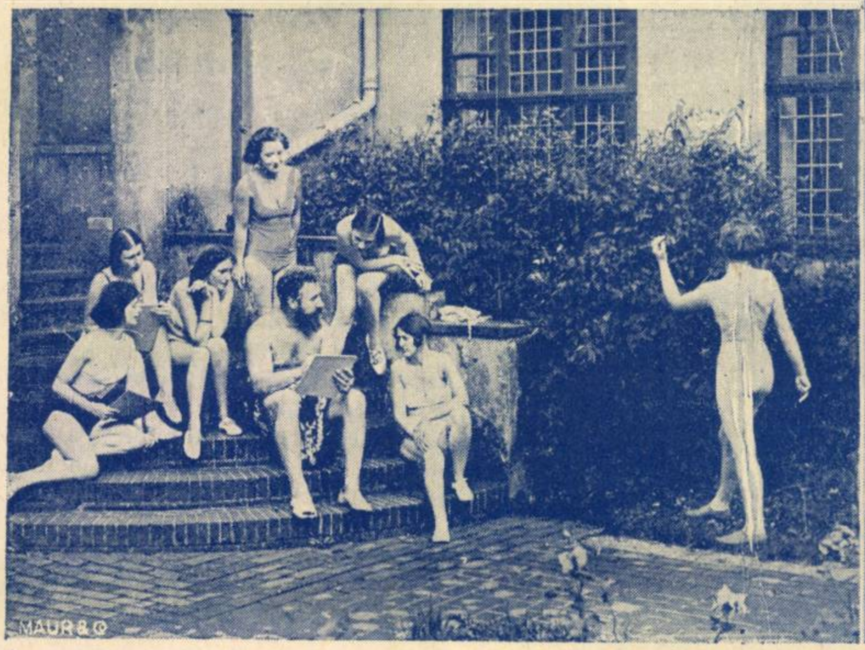

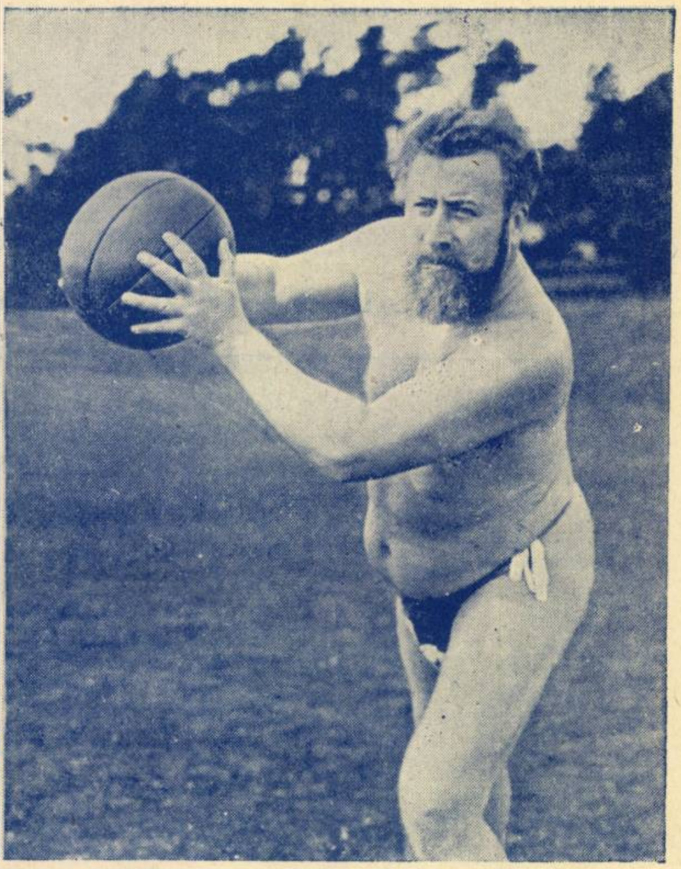

(Photo-exclusivitate Keystone)

Stejar trăsnit

In cursul unei furtuni care a bântuit deunăzi prin regiunea pariziană, trăsnetul a căzut în apropiere de Bretueil, în pădurea Bouleaux Bruyères, la 200 de metri de un salcâm lovit anul trecut de trăsnet, pe un stejar pe care l'a prefăcut în bucăţele.

Fluidul electric a spintecat arborele dela vârf, adică dela o înălţime de peste 15 metri, până la picior. La 5 metri dela pământ, care avea un volum echivalent cu un metru cub de lemn de construcţie, a fost frânt ca un chibrit; partea înaltă a arborului a fost culcată la pământ pe o lungime de 6—8 metri; alte fragmente de coajă au fost împrăştiate pe un perimetru destul de restrâns.

Acest mândru stejar a fost astfel transformat de trăsnet într'o grămadă de lemne de încălzit.

Ficatul în locul inimei

In „Doctorul fără voie» de Molière, Sganarelle spune: «Noi am schimbat toate acestea», în loc să mărturisească ignoranţa sa în ce priveşte locurile unde se află inima şi ficatul... Ar mai râde acum spectatorii de butada aceasta, dacă ar şti că, cel puţin într'un caz, realitatea justifică proasta scuză a lui Sganarelle?

Cazul acesta e al unui Elveţian din Seeland, cantonul Berna.

Cu toată vârsta sa de 85 de ani, Elveţianul acesta e încă voinic. Zilele trecute simţi însă nevoia de a consulta pe un medic. Examinarea ului pe omul de ştiinţă.

— Ştiai d-ta, zise el bătrânului, că ai inima pe partea dreaptă şi ficatul pe partea stângă?

Omul nu-şi dăduse niciodată seama de transpunerea principalelor sale organe, şi aceasta şi explică că a avut totdeauna o excelentă sănătate şi că în deosebi nu a simţit niciodată palpitaţii.

Poate că dealtfel tocmai acestei împrejurări se datoreşte perfecta stare a sănătăţii sale...

Schmeling şi primarul din New-York

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Cu prilejul recentei sosiri în Germania a d-lui James J. Walker, primarul municipiului New York, i-a eşit întru întâmpinare, la Bremen, şi d. Max Schmeling, faimosul şampion mondial al boxului. Vedem mai sus pe primarul Walker (în costum deschis), având la stânga sa pe Schmeling, în momentul coborârii din vapor.

PAGINA CINEMATOGRAFICĂ

Artistul cu progenitura sa

(Photo-exclusivitate Keystone)

Un instantaneu rar: marele artist de cinema Harold Lloyd cu fetița sa Gloria, în curtea vilei sale splendide din Hollywood, unde e instalată o piscină.

O vedetă curățică

Râsete vesele pornesc dintr'un colț al studioului, unde artiștii și mașiniștii stau îngenunchiați în cerc. Să ne apropiem...

— Și apoi, când voi avea doisplezețe ani, se va volbi de mine prin «zurnale» și voi palta în toate zilele lochii mumoase ca acum, zice mica Monique, cea mai tânără vedetă din lume.

— Dar văd, remarcă Simone Cerdan, că acum porți un șorț!

— Da, dal am si'o lochie mumoasă, loz și bleu, dar e în cabina mea, căci altfel ași păta-o!

— Ești curățică, și'e bine așa!

Atunci micuța Monica:

— Ce vleți?... Când ești altistă, tlebue să ai glijă de toate!

Baia forțată

Ziaristul Gaston Bénac, autorul scenariului pentru filmul «**Hardi les gars!**», care se turnează acum cu d. Biscot și d-șoara Diana, povestește un amuzant incident întâmplat pe lacul Evian.

Regisorul voia să turneze o baie forțată; ceru deci d-lui Biscot să se lase să cadă în apă, afirmându-i că nu va da de fund. Dar, vai! lacul avea în locul acela o mare adâncime. D. Biscot se sbătu și strigă ajutor.

D-șoara Diana, o excelentă înotătoare, sări să-l salveze, și îl aduse la mal, dar numai după ce îl băgă de mai multe ori cu capul în apă.

Când d. Biscot află că baia aceasta forțată fusese de mai înainte aranjată, fără știrea sa, pentru o scenă din film, el se supără și jură că a doua oară nu-l vor mai păcăli...

Divorț din cauza cinematografului

La Cambridge, în Massachusetts (Statele Unite), o femee a obținut divorțul, din cauză că soțul ei nu a dus'o decât de trei ori la cinema în decursul celor șapte ani de căsătorie.

...Și mai sunt oameni cari nu vor să creadă în forța cinematografului!

Căsătorie din dragoste

Ina Claire și John Gilbert se căsătoriseră la Hollywood.

Gazetele din America, Europa și din restul universului proclamaseră că nu se mai văzuse așa pereche! Era căsătoria din dragoste în toată frumusețea și poezia ei.

Visul fu însă, vai! foarte scurt. Prințul încântător al atâtor filme nu era, după Ina Claire, destul de îndrăgostit. O lăsa adeseori singură, atât de singură, încât ea îi acuză, în fața Curții supreme, de «cruzime».

Și tribunalul acesta recunoscu că plângerea ei era întemeiată.

Dar limbile rele pretind că Ina Claire găsea, de când se măritase, că prea era privită ca soția marelui actor, și nu destul ca actriță destul de celebră prin ea-însăși.

Ina Claire ar fi fost eclipsată... cași luna ei de miere.

Refugiul unei vedete

(Photo-exclusivitate Keystone)

Celebra artistă de cinema Norma Talmadge s'a refugiat, ca să se odihnească, într'o stațiune maritimă din California, dar nu a scăpat nici aci de indiscreția fotografului și o vedem astfel într'un modern costum de bae, compus, după ultima modă, din două piese.

Vizita d-lui Venizelos în România

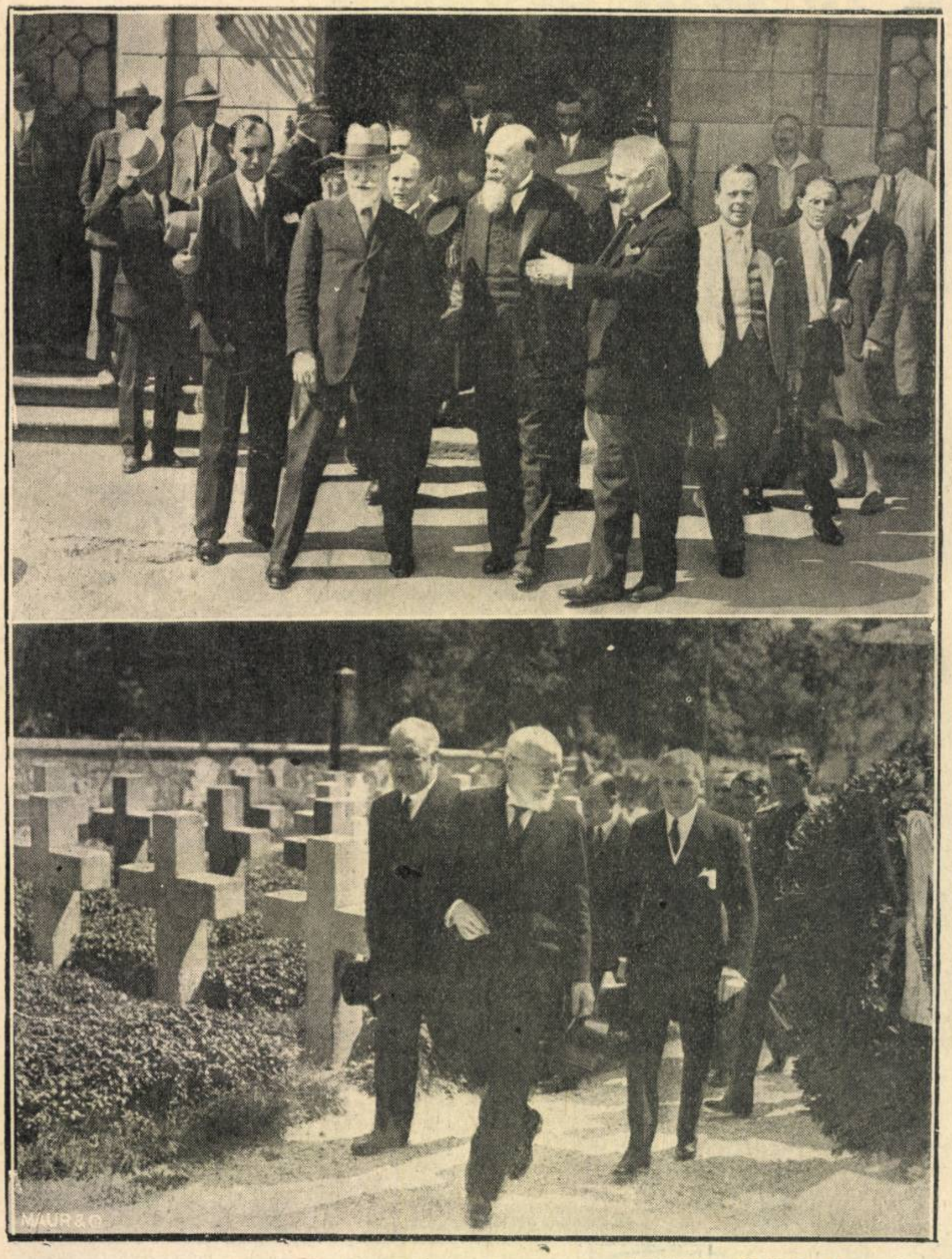

(Photo „Oglinda Lumii")

Instantanee luate de reporterul nostru fotografic cu prilejul vizitei d-lui prim-ministru al Greciei E. Venizelos. *Sus:* d. prim-ministru Venizelos, d. prim-ministru N. Iorga și d. ministru C. Argetoianu în fața gării din Brașov, la sosirea premierului grec. — *Jos:* d. Venizelos, având la dreapta sa pe d. ministru Argetoianu și la stânga sa pe d. ministru al Greciei din București, la Cimitirul Eroilor din Sinaia.

Oameni celebri, mâncăcioși

Despre Richard Wagner, prietenul său Weisheimer povestește că, sosit la hotelul din Lipsca după dirijarea unui concert, a cerut, pe când era încă pe scară, un castron plin cu bulion (zeamă de carne) și l'a golit în întregime.

Insoțitorii săi exprimându-și mirarea, Wagner a spus:

— După o muncă intelectuală obositoare, se cuvine și un echivalent material corespunzător.

Goethe obișnuia și el să mănânce mai mult, atunci când avea o activitate intelectuală sporită.

Despre Fritz Reuter se afirmă că mânca munți întregi de cârnați și de carne afumată, bând și vinul corespunzător, ori de câte ori creerul său muncea mai mult.

Bismarck mânca uneori de două sau de trei ori cât alții, alte ori însă stomacul său nu-i permitea aceasta. Așa, el povesti unui musafir, la 18 Ianuarie 1875, când era ocupat cu redactarea unor importante proiecte de legi:

— Vezi grămezile acestea de acte și de expuneri de motive? Sunt tare istovit, n'am dormit trei nopți, și timp de trei zile aproape că n'am mâncat nimic.

In schimb, Th. von Tiedemann povestește în cartea sa «Șease ani șef al cancelariei imperiale», la 25 Ianuarie:

«Dela orele 5 până la 11 în casa lui Bismarck. La masă, afară de mine, numai Heinrich v. Sybel și aghiotantul împăratului, contele Lehndorff. Prințul se plânge de lipsă de poftă de mâncare. Tot respectul! Ași vrea să-l văd odată mâncând cu poftă. Din fiecare fel de bucate își ia cel puțin de două ori și se plânge că e prost tratat când prințesa protestează energic contra mâncării unui cap de porc mistreț».

In schimb Tiedemann atribue prințesii de Bismarck suferințele cancelarului de fier. Pe nedrept. Căci Bismarck era tare mâncăcios încă pe vremea când era student la Göttingen.

Intr'o zi, când medicul l'a silit să stea în pat, Bismarck a mâncat o ladă cu alimente sosite din Pomerania.

Operație costisitoare

M. S. Prajadhipok, rege al Siamului, nu a șovăit să întreprindă o călătorie de 18.000 de kilometri, spre a preda unui celebru chirurg din New-York grija de a-l scăpa de o supărătoare boală de ochi.

Nu se știe, bine înțeles, ce onorariu a cerut medicul regalului său client; dar luând drept bază tarifele curente din Statele Unite, aplicate pacienților distinși, se poate stabili suma aproximativă la 25 milioane de franci francezi: cheltuelile de deplasare ale regelui, reginei și suitei lor, care coprindea nu mai puțin de 160 de persoane: 8.600.000 franci; două luni de ședere în Statele Unite: 7.400.000 de franci; consultația: 1.200.000 de franci; operația: 6.000.000; îngrijirea de zi și de noapte, paza, etc.: 1.800.000 de franci francezi.

Nu ar fi de mirat dacă, după atâta cheltuială, operația să fi și reușit...

De unde sare iepurele...

La un banchet din Paris, un tânăr cu veleități literare fu așezat lângă o doamnă foarte plăcută, deși nu prea tânără. Și junele se crezu obligat să-și întreție vecina.

— A! literatura, zise doamna; cunosc și eu...

Incântat, tânărul se lansă, vorbi de poezie.

— Cunosc și asta, mai zise doamna. L'ați cuoscut pe Jean Richepin?

— Personal nu, dar cunosc toată opera sa...

Și junele poet enumără operele lui Richepin.

Doamna zise atunci:

— Eu l'am cunoscut bine, personal, și aşi putea să vorbesc despre dânsul mai bine decât dv.

— Zău?

— Da, am fost la dânsul față în casă...

Regina lampioanelor

(Photo-exclusivitate Keystone)

La un concurs de lampioane organizat la Los Angeles a fost proclamată regină Miss Virginia Childs, pe care o vedem aci cu lampioanele care i-au asigurat succesul.

Aviaţia în plin progres

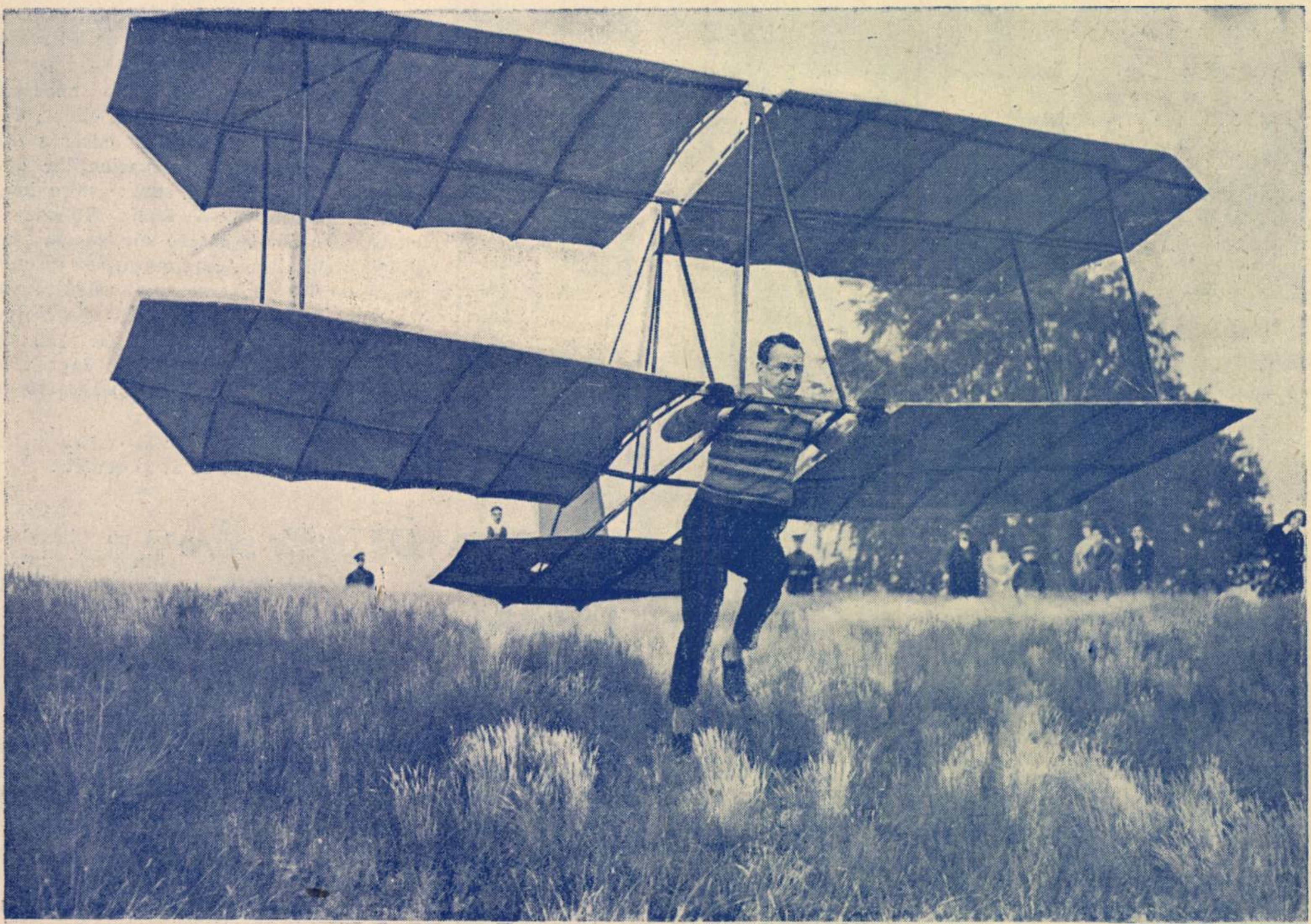

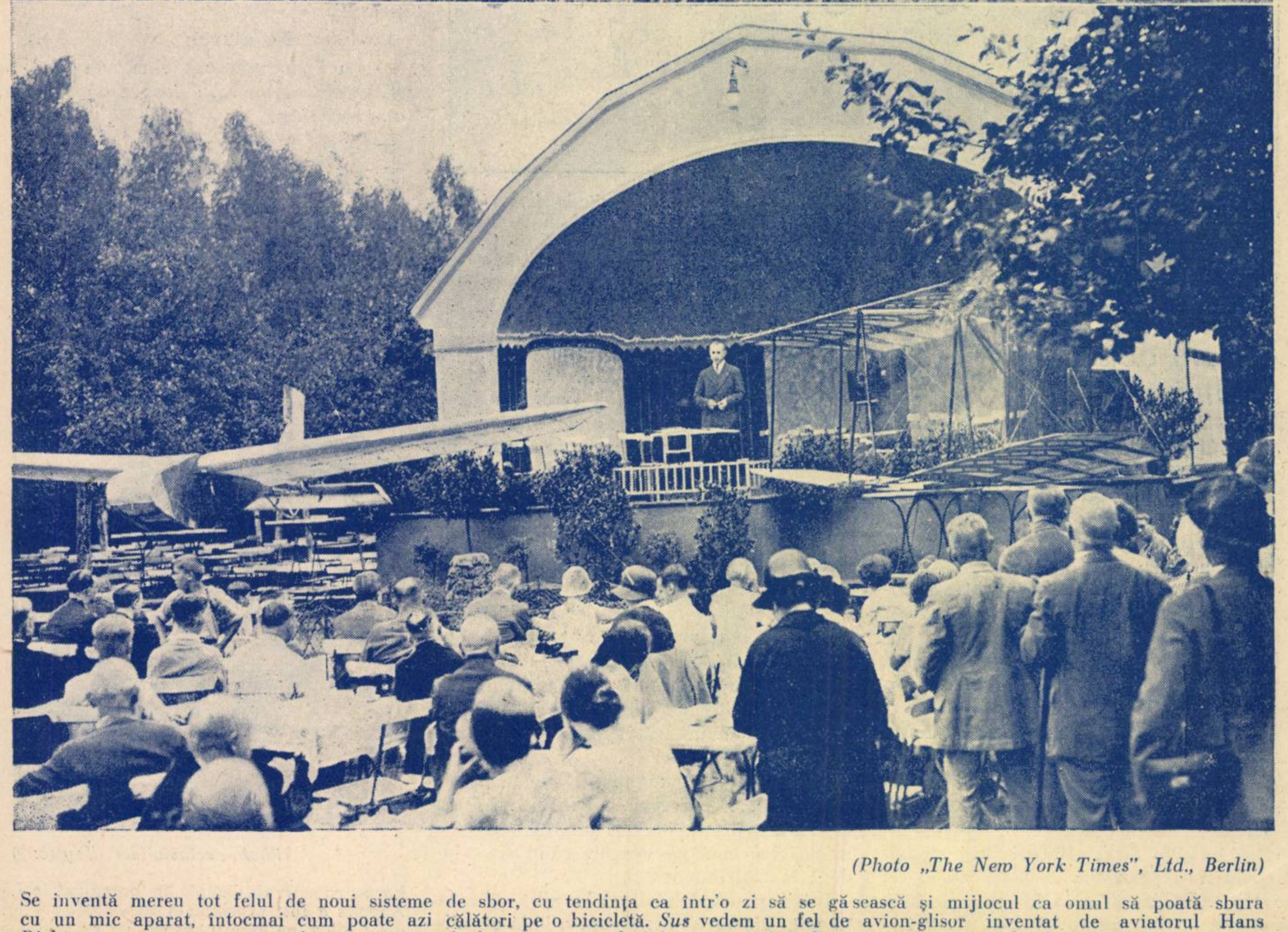

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Se inventă mereu tot felul de noui sisteme de sbor, cu tendinţa ca într'o zi să se găsească şi mijlocul ca omul să poată sbura cu un mic aparat, întocmai cum poate azi călători pe o bicicletă. *Sus* vedem un fel de avion-glisor inventat de aviatorul Hans Richter, aparat care nu costă decât vreo 7000 de lei; *jos*, pe acelaşi inventator ţinând o cuvântare cu prilejul comemorării maestrului-aviator Otto Lilienthal, la Berlin.

Grija de copii pe timpul verii

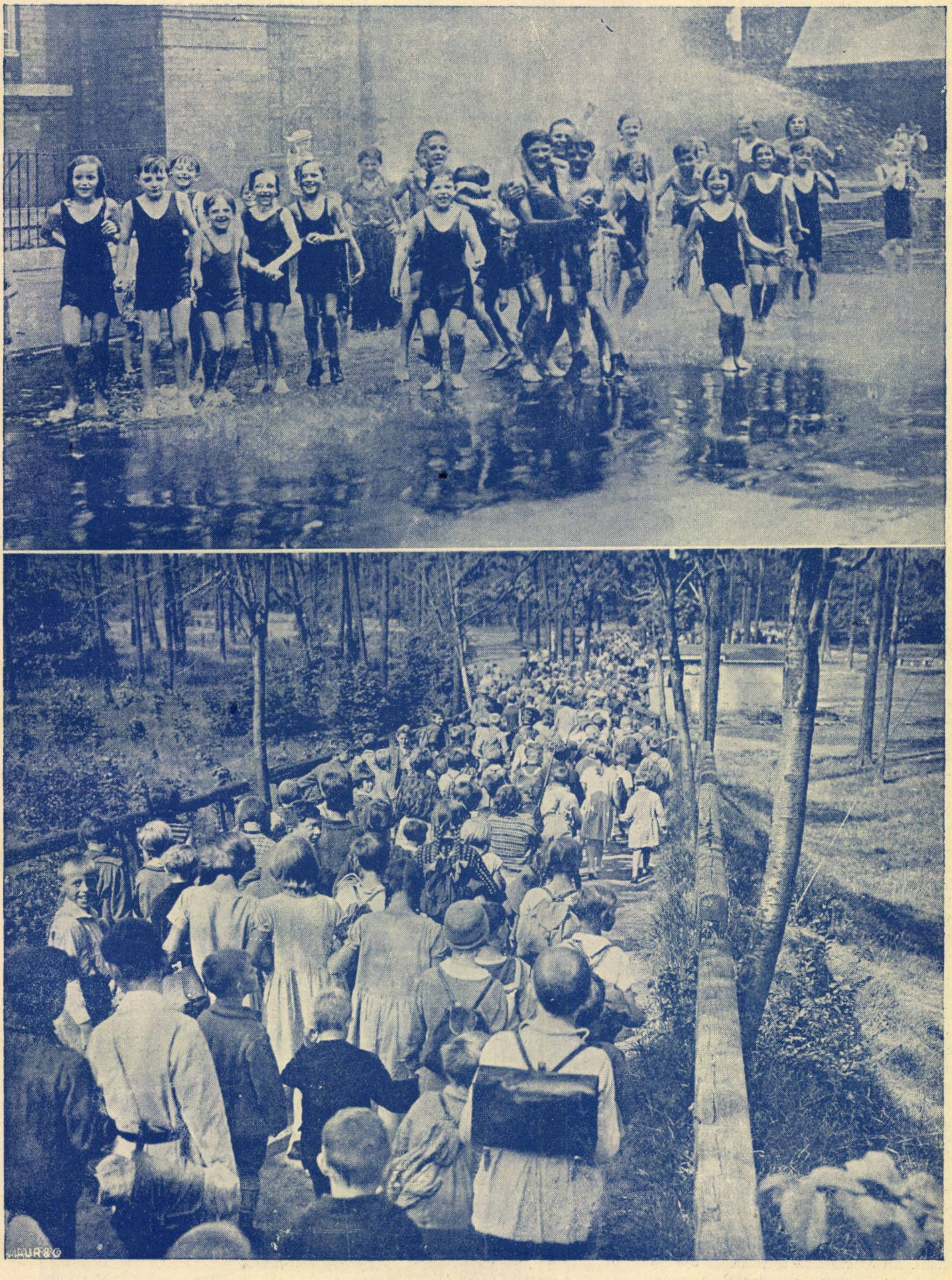

(*Photo „The New York Times", Ltd., Berlin*)

Grija de copii a devenit în lumea civilizată o preocupare de prima ordine. Fie vara, fie iarna, toată lumea face tot posibilul spre a menţine copiii în deplină sănătate. Vedem *sus* o ceată de copii din Chicago în costume de bae, pe străzile oraşului, răcorindu-se cu apa stropită printr'un furtun; *jos*, un mare număr de copii din Berlin plecând în excursiune spre pădurile răcoritoare.

A TREISPREZECEA CARTE DE JOC

5)

Nuvelă de Philips Oppenheim

Slane se întrebase de curând o dată sau de două ori, pe jumătate în derâdere, dacă, orientându-și necontenit facultățile spre anumite subiecte, nu devenise psiholog. Sigur e că, după ce plecă din apartamentul lui Minchingham și începu să coboare cele câteva trepte cari îl despărțeau de ținta sa, avu presimțirea că se îndrepta spre soluția misterului.

Se opri îi fața ușei de mahon și sună. Un servitor grav, în livrea impecabilă, apăru aproape imediat.

— Prințesa e acasă ? întrebă Slane.

Omul era vădit surprins.

— Alteța Sa e acasă, zise el; dar, de obicei, nu primește. Sunteți anunțat ?

Slane făcu un gest negativ:

— Viu într'o chestie cu totul neprevăzută. Te rog să-i predai carta mea de vizită și s'o întrebi dacă vrea să-mi acorde o foarte scurtă convorbire.

Omul luă carta de vizită și dispăru. Din odaia în care intrase, se auzi un sgomot de voci feminine mirate.

Servitorul se întoarse însă repede.

— Vă rog să mă urmați, îl pofti el.

Imediat apoi îl introduse pe Slane într'un salonaș cu divanuri confortabile. Camera era prea tare încălzită.

O doamnă cu aspect aristocratic, cu părul alb, cu ochi adânci, îmbrăcată simplu în negru, purtând însă câteva bijuterii de preț, îl măsură cu curiozitate din cap pân'n picioare.

Lângă dânsa ședea o tânără fată, îmbrăcată toată în negru, cu trăsături posomorâte, cu sprâncene groase deasupra ochilor înguști; ținea în mână o carte, vădit întreruptă dintr'o citire cu glas tare. Privi și ea curioasă pe vizitator.

— Prințesă, zise sir Jasper pe când ușa se închidea, vă rog să scuzați vizita aceasta și faptul că vă supăr la o astfel de oră. Imi dați voe să mă explic ?

— Desigur, aprobă prințesa cu un glas care era, cu tot accentul său străin, melodios și blând. Luați loc, adăogă ea, indicând cu mâna un scaun. Aci e doamna mea de companie, a cărei prezență să nu vă turbure. Spuneți-mi, vă rog, ce vreți dela mine la ora aceasta nepotrivită.

— E ceva care vi se va părea, sunt sigur, absurd, mărturisi Slane; vă voi explica deci întâi situația dificilă în care ne aflăm. Amicul meu lordul Minchingham, care locuește în apartamentul de deasupra, a invitat alte trei persoane să joace cu el astă seară bridge. Acum vreo oră și jumătate — poate două — când să înceapă partida, unul din ei, d. Cartwright fu chemat la telefon. El eși din odae. Văzând că nu se întoarce, lordul Minchingham se duse să-l caute. Dar d. Cartwright dispăruse. Aceasta s'a petrecut, Alteță, acum o oră și jumătate cel puțin, și portarul, cași băiatul dela ascensor, sunt gata să jure că n'a eșit din imobil. Nu există altă eșire decât ușa de la intrare. Rămâne deci faptul incontestabil că amicul nostru, care lipsește, trebue să fie pe undeva aci.

— Foarte misterios, murmură prințesa cu mutra unei persoane destul de intrigate.

— E aproape uluitor, admise Slane, aruncând o privire asupra feței posomorâte a tinerei fete, care asculta cu atenție, fără a arăta însă un interes excesiv. Cartwright n'a părăsit imobilul. Foarte bine. Unde poate fi? Am explorat amănunțit tot apartamentul lui Minchingham. Birourile din etajul dedesubtul dv. sunt toate închiriate și, după cum crede portarul, locatarii lor au plecat, ca de obicei, acum patru sau cinci ore. Toate birourile sunt întunecate și vădit neocupate. Așa că vedeți, prințesă, n'a mai rămas decât apartamentul dv. din totalitatea imobilului. Vă cer deci marea favoare să-mi permiteți să-l examinez, însoțit de unul din servitorii dv.

Pe fruntea prințesei apărură cute de surprindere. Pe colțul buzei ei apăru un mic surâs. Tenul ei de fildeș, ochii ei încă strălucitori și buzele pe cari nu neglijase să pue puțină purpură, o făceau să semene cu o miniatură.

— Dar bine, sir Jasper, exclamă ea, e de necrezut ! Pot să vă asigur cu încredere că nimeni nu s'a prezintat aci în astă seară, căci eu n'am părăsit salonul. Eu nu primesc acum decât pe amicii mei și nici nu-l cunosc pe domnul acela — cum i-ați spus? — Cartwright. Dece vă închipuiți că ar putea fi la mine ?

— Prințesă, zise Slane, ideea aceasta ni se pare și nouă de necrezut. Vă rog însă să încercați a pricepe punctul nostru de vedere. Un om nu se poate disolva în aer, și s'a demonstrat că domnul în chestiune trebue să fie în imobilul acesta, unde am explorat toate colțurile, afară de apartamentul dv. In niciun alt caz n'ași fi acceptat o idee care, știu bine, trebue să pară extravagantă.

Prințesa își aruncă ochii pe carta lui de vizită.

— Cred că cunosc numele dv., sir Jasper, zise ea visător. Ies atât de puțin, încât cercul relațiunilor mele e limitat, dar cred că mi-e familiar. Scriți poate ?

(Urmează în numărul viitor).

Curiozitate zoologică

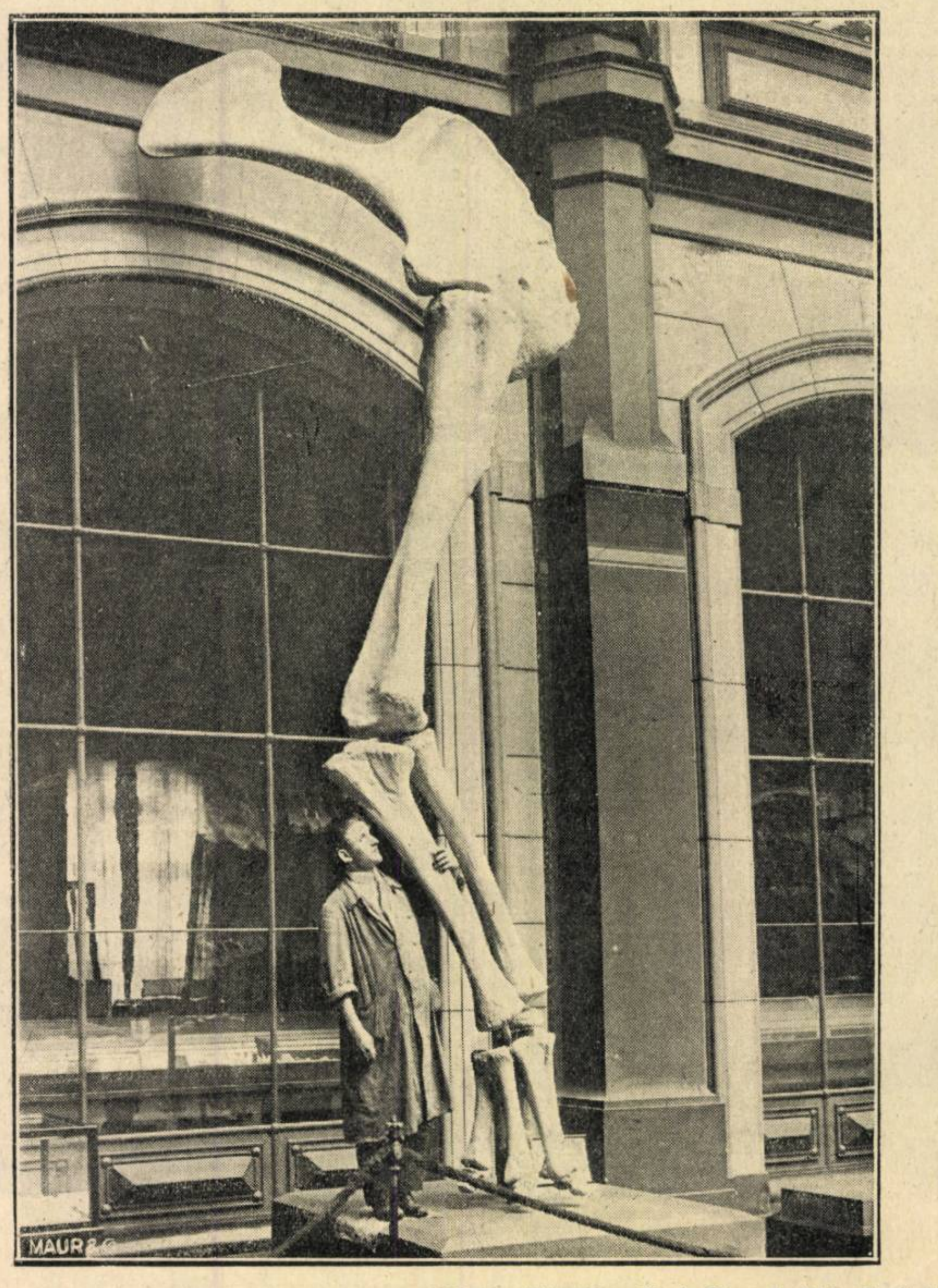

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Oasele unui saurien uriaș găsit în apropiere de Kilimandciaro și expus în Muzeul de științe naturale din Berlin. Numai osul brațului superior are o lungime de 210 centimetri.

Marele incendiu din gara Ploeşti

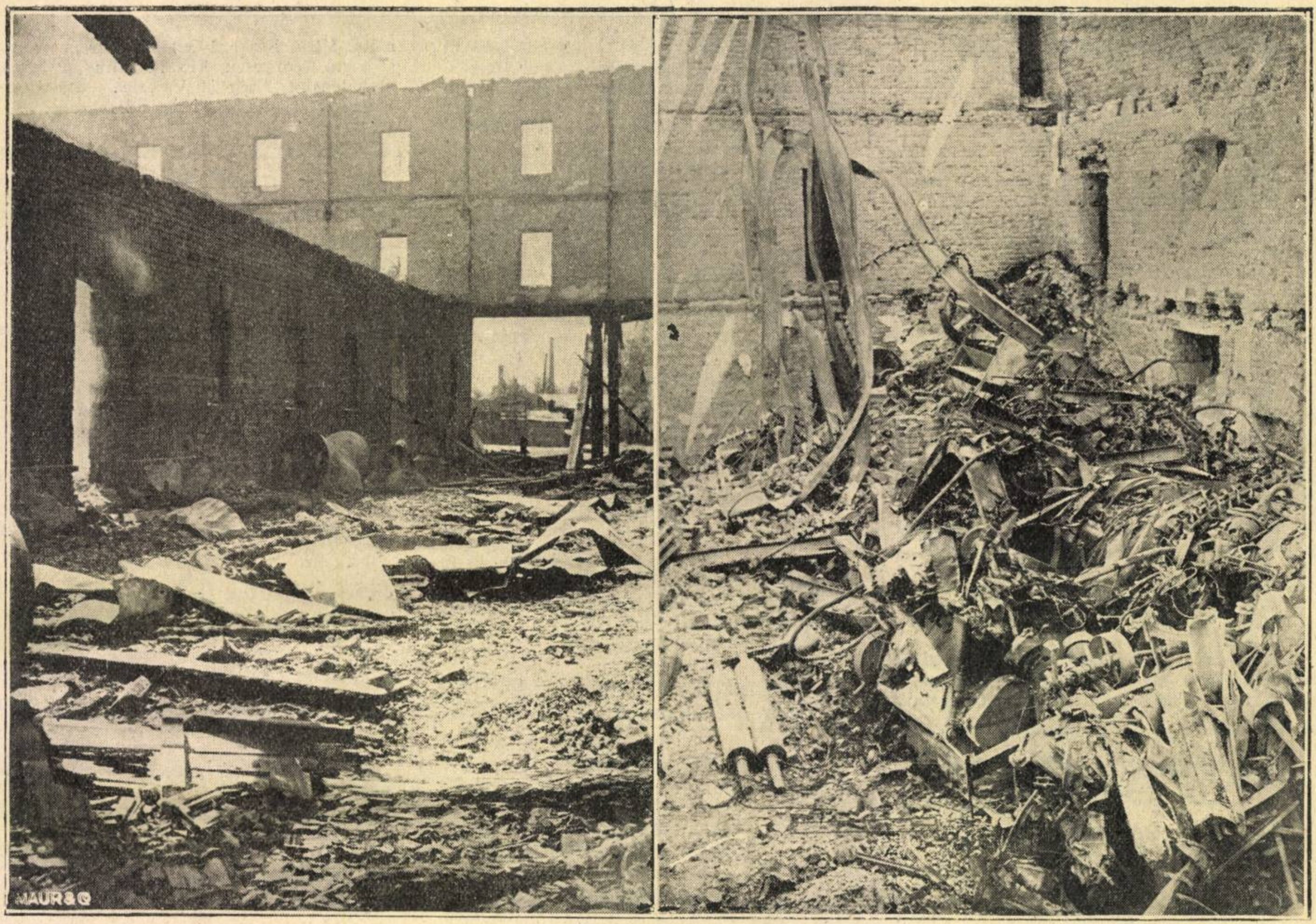

(Photo „Oglinda Lumii")

Un teribil incendiu a distrus cea mai mare parte din stabilimentul industrial Leon din gara Ploeşti. Fotografiile noastre arată : *stânga,* aspectul uneia din sălile fabricii după stingerea focului; *dreapta,* un morman impresionant de rămăşiţe provocate de incendiu, într'un alt compartiment al marelui edificiu distrus.

Din La Bruyère

Sunt judecători pe cari o prea mare afectare de a trece drept incoruptibili îi expune să fie nedrepţi.

CARŢI NOI!

LUDWIG WOLFF
Fiul lui Anibal
Roman Hippic LEI 50

MIGUEL ZAMACOIS
ACCIDENTUL
Romanele alese LEI 16

MARIE-LISE EMILIAN
1313 Intrebări şi tot atâtea răspunsuri **1313**
Ediţia II. Preţul redus LEI 60

MAURICE LEBLANC
Aventurile extraordinare ale lui Arsène Lupin
Insula cu treizeci de sicrie
Piatra Miraculoasă LEI 30

De vânzare la toate librăriile şi la Editura Eminescu Bucureşti

Un tanc distruge un automobil

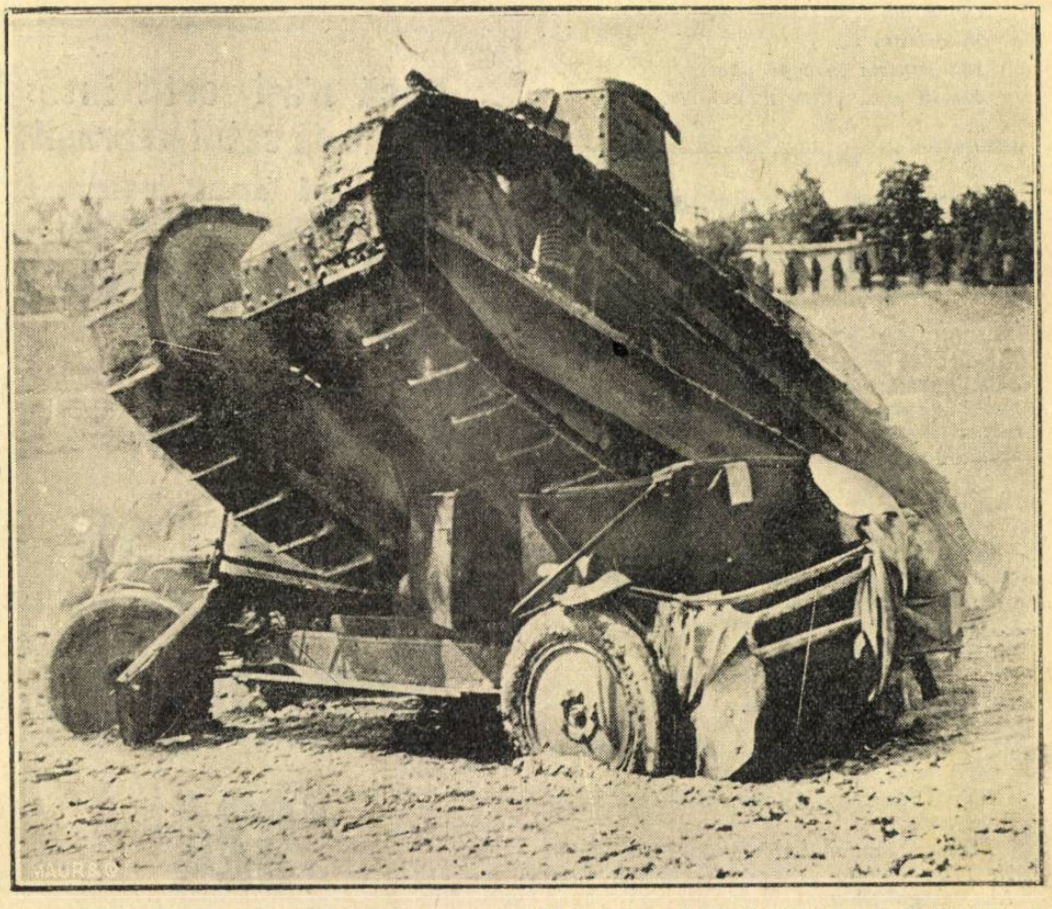

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Ştiţi la ce folosesc în America tancurile pe timp de pace? Cu ele se distrug vechile automobile care nu mai pot fi întrebuinţate şi cari, fiind numeroase, încurcă doar pe toată lumea. Iată un tanc sfărâmând un asemenea automobil.

JOCURI

FUGA CONSOANELOR

de *M. P.*

—O——IA
——A—U——

In locul liniuţelor se vor pune consoane. Astfel se va obţine în primul rând titlul unui roman, care evocă, figurile pline de viaţă ale Renaşterei; iar în al doilea rând numele autorului.

ANAGRAMA

de *Fănică Nicolaescu*
Balş (Romanaţi)

I. Să se găsească numele vehiculului de transport în epocile de mutat (6 litere).

II. Schimbându-se ordinea literilor să se afle alte două cuvinte cu următoarele semnificaţii :

1. Sat cu o mânăstire în Olt.
2. Arbust din America ; fecula din rădăcina sa servă la facerea tapiocei.

ENIGMA MUZICALĂ

de *Theodor Stoicescu*, Ploeşti

Care este acel poet român (1850—1889) căruia dacă îi scoatem o notă muzicală se transformă într'un mare compozitor român contemporan?

Soluţiile jocurilor din „O. L.“ No. 34

ENIGMA PALINDROMICA

ANILINA
INI
ANNA

GOLF DE CUVINTE

RIMA-RIGA-ROMA

FUGA CONSOANELOR

Orice gând ai împărate,
Şi oricum vei fi sosit,
Cât suntem încă pe pace,
Eu îţi zic... «Bine ai venit!».

In atenţia deslegătorilor

Deslegătorii sunt rugaţi să trimită soluţiile cel mai târziu 6 zile dela apariţia revistei.

Ceilalţi deslegători vor fi trecuţi la întârziaţi, şi cum în această rubrică apar doar numele acelora cari desleagă mai multe jocuri, cei ce nu se vor conforma dispoziţiunilor de mai sus, riscă să nu-şi vadă numele trecut printre deslegători.

*

Deslegătorii pe cari îi vom surprinde că-şi dau nume cari nu le aparţin sau pseudonime cu înţelesuri îndoelnice, vor fi de aci înainte cu desăvârşire excluşi din lista deslegătorilor.

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE:

Balş (Romanaţi): Fănică Nicolescu, Ionel Nicolaescu.

Braşov: Fanny Ionescu-Periş şi Sandy N. Ivan Lenuţa Aldear Cernatu şi Lexy Al. Benigal-Nicu.

Bucureşti: Nicolae L. Petrescu, Madkey Wolgast, Marioara Bărbulescu şi George Lăzărescu, Tudor Nicolae şi Jenny Tudor, Tity Ştefănescu-Durcstor şi Nicu Marinescu, Aurel Ştefănescu şi Mitu Marinescu, Ionel Ştefănescu şi Ionel Bărbulescu, C. Ştefănescu şi Steluţa Culea, Costel Răşceanu şi M. Antonescu, Costel Băsceanu şi Didina Coloianu, Nicu Lăzărescu şi Mary Barbu, Mariana Costescu şi Ionel Rădulescu, Nina Dinescu şi Nicuşor Teodorescu. Petrică Dragomirescu şi Tina Comănescu, Nelu Lăzărescu şi Milu Gâzoiu, Beatrice Emanoil şi Adriana Vasiliu.

Constanţa: Jean Dumitrescu-Goiceanu şi Nelu Navon, Bebi şi Ţuţu Navon.

Craiova: Barbu Cismărescu, Mioara Busuioc şi Victor Dragotă. Lelia Petrescu şi Virgil Biţă, Florescu Georgetta,

Focşani: Al. Dobrescu-Aledo, Pinen A. Saul-Piasa.

Slatina: Spinu Teodoreanu.

Tulcea: Ţane M. Filip, Clementa Vladimirov, Rădiţa Ţane, Anci Ilinof, Amalia Ilinof.

AU DESLEGAT ENIGMA PALINDROMICA ŞI GOLFUL DE CUVINTE:

Bucureşti: Coca Botezatu şi Midka Ionescu. Marin Ştefănescu şi Totelaş Emanoil Elena Teodorescu şi Mihail Angelescu, George Antonescu şi Gh. Popescu.

Constanţa: Sorel Avramescu.

AU DESLEGAT ENIGMA PALINDROMICA ŞI FUGA CONSOANELOR

Bucureşti: Mihail Antonescu.

Telega (Prahova): Antonia Zaborovschi.

AU DESLEGAT GOLFUL DE CUVINTE ŞI FUGA CONSOANELOR:

Bucureşti: Seny Athanasiu şi Nicu Tudor, Mişu C. Antonescu. Adela Botezatu, Vasile I. Marinescu şi Elena Hristea.

Caracăl: B. N. Petrescu.

Mihăeşti: Gheorghe Crânguş.

Ocnele-Mari (Vâlcea): Marioara, Paula şi Margareta Stănescu, Florin şi Lenuţica Bunea. Lucia şi Mircea Grigorescu, Mitică şi D. Popescu, Titi şi Aurel Niţulescu, Cornelia, Mitu. Radu şi Ionel Stănescu, Jenuţa şi Nana Georgescu, Ernest, Iulius şi Tereza Moldoveanu, Nicu şi Valerică Stăpânoiu, Mariana, Gicuţă şi Nicuşor Mihăescu.

AU DESLEGAT NUMAI ENIGMA PALINDROMICA:

Bucureşti: Tudor Ştefănescu.

Sinaia: Marilena N. Constantinescu, M. A. D. Hertz, M. Austriac, M. Virgil, M. S. Weisendorf, M. Bum, M. Şaraga.

AU DESLEGAT NUMAI GOLFUL DE CUVINTE:

Bucureşti: Vasilică Marinescu.

Drăgăşani (Vâlcea): Nelly. Zizy şi Puiu Iliescu, Floricica Predescu şi Cristi, Nellu Nanu.

Sălişte: Elly şi Valerică Dădârlat, Norica Moga, Costel Voiculescu.

AU DESLEGAT NUMAI FUGA CONSOANELOR:

Craiova: Lizica Munteanu şi Ego Iovu, Gigel Iovu şi Constant, Lucian Dumitrescu.

Oneşti (Bacău): Nicolau Gh.,

PRIN TRAGERE LA SORŢI AU CAŞTIGAT:

Premiul enigmei palindromice: Ţane M. Filip (Tulcea).

Premiul golfului de cuvinte: Florescu Georgetta (Craiova).

Premiul fugei consoanelor: Nicolau Gh. (Oneşti-Bacău).

*

Persoanele câştigătoare sunt rugate să ne trimeată adresele exacte, spre a li se putea expedia premiile

Expediţia premiilor se face odată pe lună.

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN «O. L.» No. 33:

Bârlad: Radu Hristea.

Bucureşti: Valentin Bogoiu, Nicu Lăzărescu, Gică Lăzărescu şi Florica Ionescu.

Bibliomanie

Doctorul Theodor Weslye Kock relatează că, într'o zi, un biblioman englez ar fi aflat că un colecţionar parizian posedă o carte foarte rară. El îşi umplu portofoliul cu bilete de bancă şi plecă la Paris.

Ajuns la destinaţie, puse să i-se arate cartea, o luă cu precauţiune, o examină cu atenţie şi oferi 1.000 de franci.

Proprietarul refuză s'o dea cu preţul acesta.

Englezul propuse atunci 5 000 franci, apoi 10.000, 15 000, în fine 20.000. Colecţionarul acceptă şi primi imediat suma convenită.

Se instalară apoi amândoi în faţa sobei. Englezul mai răsfoi cartea, o suci şi o învârti, şi o aruncă în foc. Colecţionarul se repezi s'o salveze, dar cellalt îl opri şi strigă:

— Crezusem că sunt proprietarul unicului exemplar din această carte. Au existat însă două. Acum n'a mai rămas decât unul, al meu. Sunt fericit. Mulţumesc!

Şi plecă strălucind de bucurie.

Dacă n'aţi cetit încă trebue să cetiţi negreşit
cele mai bune romane ale marelui răsboiu
Pe frontul de vest, nimic nou
de Erich Maria Remarque
Contingent '924
de Ernst Glaeser
Se găsesc de vânzare la toate librăriile şi la Editura „EMINESCU“, Bucureşti 1, Strada Inginer Anghel Saligny 2.

Frumoase Californiene în costume spaniole

(Photo-exclusivitate Keystone)

La Los Angeles se pregăteşte o grandioasă serbare pentru a 150-a aniversare a existenţii acestui oraş californean. Va fi, între altele, o procesiune veselă şi o bătae de flori. Vedem pe fotografia noastră câteva frumoase Californiene în fermecătoare costume spaniole, care fac un fel de repetiţie pentru apropiata serbare.

Teatru realist la culme

La Hivaoa, pe insulele Marchize, se reprezintă cele mai ciudate scene din Patimile Mântuitorului şi în acelaş timp cele mai sincere. Reprezentaţiile acestea sunt conduse, de 60 de ani încoace, de misionarii francezi.

Toate rolurile sunt jucate de indigeni. Iuda e un adevărat Iuda — adică un criminal cunoscut prin trădările sale, — şi leproşii sunt leproşi adevăraţi. Ponţiu Pilat poartă numai un şorţuleţ, iar suita sa e tot aşa de uşor îmbrăcată.

Scopul preoţilor e realismul. Ei vor ca turma lor să se convingă de veracitatea dramei ce se joacă. Măreţia sau ferocitatea protagoniştilor trebue să fie vădită.

Niciun decor: imaginaţia actorilor indigeni înlocuieşte insuficienţele părţii scenice. Până şi Sfânta Cină e jucată fără ca cel mai mic lucru să creeze măcar un pic de iluzie. Hristos şi discipolii săi, aşezaţi pe jos, îşi împart o substanţială masă de crevete, ignam, fructe de pâine şi nuci de cocos.

Individul care-l reprezintă pe Iuda, e atât de sincer trădător, încât nu i-se dau în mână cei treizeci de arginţi, ci doar bucăţele de oală spartă. Acum trei ani, Iuda a intrat prin efracţie în casa misionarilor, a vrut să răpească pe Maria Magdalena şi a furat şi o corabie cu care a încercat să fugă.

Cinci copii ucişi de bandiţi

Cu prilejul unui atac banditesc în plină stradă din New York au fost ucişi cinci copii. S'a strâns lume multă la faţa locului, cum arată instantaneul nostru. Asasinii, contrabandişti de alcool, cari atacaseră cu mitraliere casa, în care bănuiau că s'ar adăposti un concurent, au putut fugi în automobile.

PAGINA FEMEII

„Regină“ în costum de bae.

(Photo-exclusivitate Keystone)
Regina frumuseţii din Spania: „Miss Republică 1931”, d-şoara Amelia M. Ariza, fotografiată în costum de bae.

Din Victor Cousin

Adevărata libertate nu constă din a face ceeace vrei, ci din ceeace ai dreptul să faci.

Cerşetor să tot fii!

O fostă cântăreaţă pariziană întâlni deunăzi pe una din fostele ei servitoare.

— Tu eşti, Noémie? Ce mai faci?

— Foarte bine, după cum puteţi vedea şi dv., coniţă.

Noémie era în adevăr bine îmbrăcată.

— Te-ai măritat?

— Da, doamnă; am şi o casă la ţară, şi acum ţin şi eu servitoare...

— Ce spui! Imi pare foarte bine! Dar cu cine te-ai măritat?

Noémie nu ascunse nimic:

— Cu al doilea cerşetor dela biserica Saint-Germain-l'Auxerrois, răspunse ea.

E deci probabil că primul cerşetor, acela care are concesia treptelor superioare, posedă şi un automobil luxos...

Povestea cu canarul Reginei

E o istorioară nostimă cea a canarului reginei Egiptului, din palatul Montazah din Alexandria.

Reginei Nazli îi plac mult păsările.

Ea poseda un canar domesticit, pe care îl hrănea cu propria ei mână.

Intr'o zi, regele intrând în apartamentul reginei, lăsă uşa deschisă şi canarul, care sbura în libertate, scăpă. Toate sforţările spre a-l regăsi, fură zadarnice.

Apoi timpul trecu şi regina se consolă.

Dar acum câtva timp, membrii unei familii din Cairo intrară în posesiunea unui canar cu un inel pe una din labe. Amatori de păsări, ei se mirară, dar aflând că regina pierduse cu vreo doi ani înnainte canarul ei favorit, se întrebară dacă nu cumva cel cu inel o fi al ei.

Se adresară deci unui funcţionar al palatului, anunţând că au canarul reginei şi oferind să-l restitue suveranei.

Intre timp, însă, canarul îşi luase soţie şi devenise tată. Ce era de făcut? Să se trimită la palat toată familia?

Regina răspunse că s'ar mulţumi numai cu canarul ei propriu.

Acesta fu deci trimis la palat, dar nu era pasărea pierdută. El fu atunci înapoiat familiei sale. Iar regina are acum un botros (vrabie cântăreaţă), care o face să uite canarul...

Nou costum de plajă

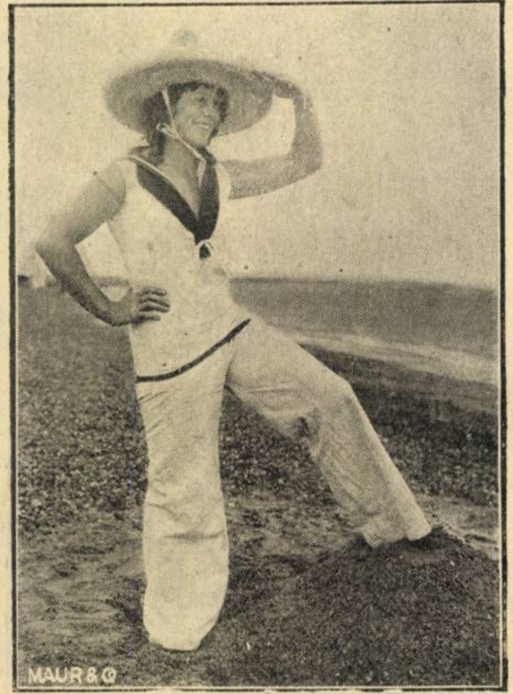

(Photo-exclusivitate Keystone)
Acest nou costum de plajă, imitând uniforma marinarilor, e şi mai frapant din cauza pălăriei mexicane (sombrero), care nu şeade însă bine oricărei femei.

„Miss Venus 1931“

In parcul Steeplechase din Coney Island (New York) s'a făcut de curând alegerea unei Miss Venus pe 1931. Pe fotografiile noastre vedem, în *stânga*, pe Miss Venus 1930 (dreapta) felicitând pe Miss Dorothy de Mar, care a obţinut titlul de „Miss Venus 1931” dintre peste 200 de concurente. Alături de „Miss Venus 1931” stau Miss Justine Rogers, care a fost aleasă a doua, şi Miss Andrey Johnson, proclamată a treia. Instantaneul din *dreapta* ne arată grupul celor peste 200 de concurente înainte de a se începe operaţiunea juriului.

(Photo-exclusivitate Keystone)

Adăpostul victimelor incendiului din Istambul

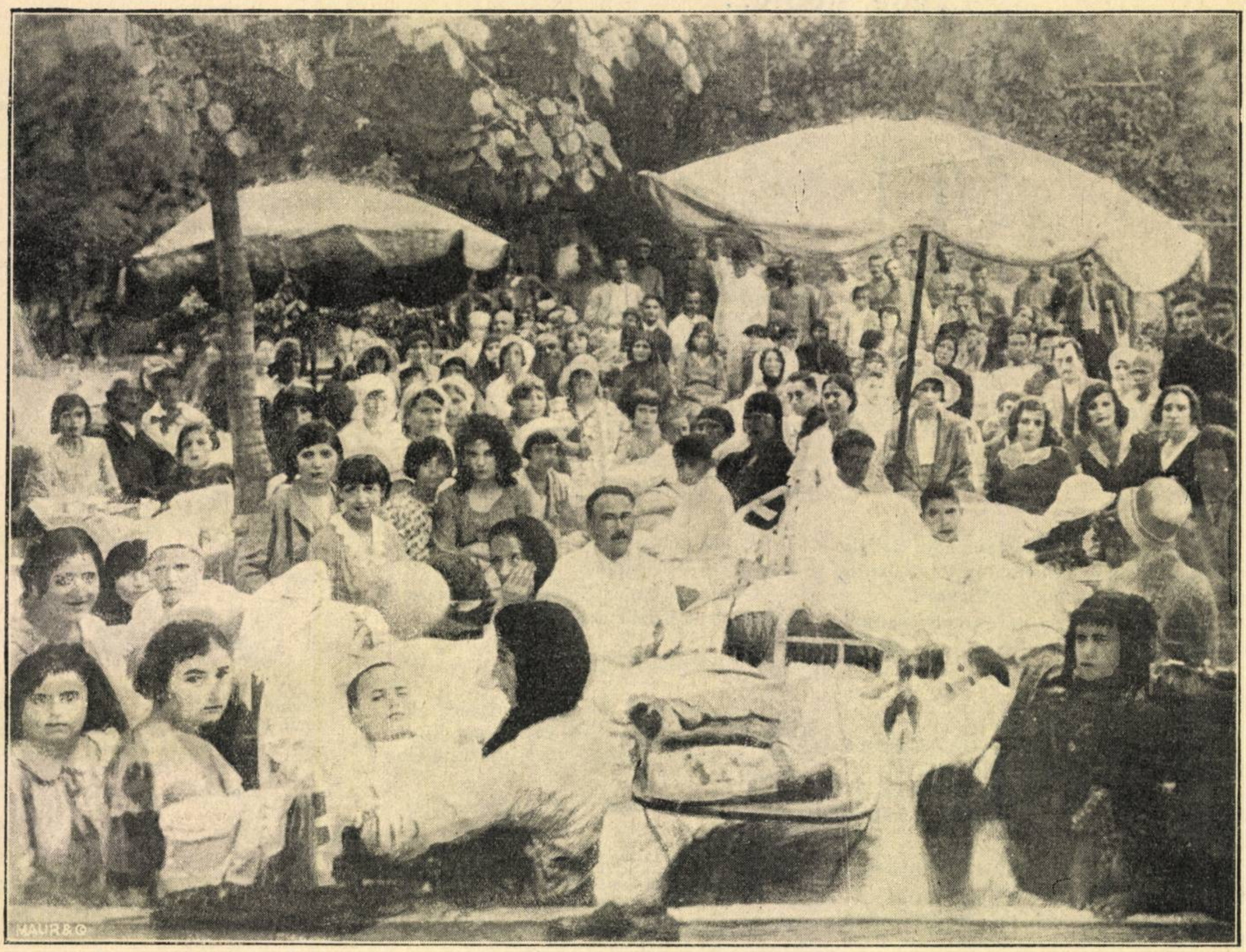

(Photo-exclusivitate Keystone)

In urma marelui incendiu recent din cartierul Macica de lângă Constantinopole au rămas fără adăpost peste 600 de familii. Acestea şi-au improvizat, după catastrofă, un adăpost sub cerul liber, cum se poate vedea pe impresionanta noastră fotografie.

Ce nu ştie oricine

Bicicleta e în mare «vogă» în oraşul Copenhaga, care are 700.000 locuitori. Dintre aceştia, au biciclete 350 de mii.

*

Sunt unele găini, mai ales în Olanda, cari produc pe an, fiecare, între 300 şi 350 de ouă.

*

Omul nu poate trăi decât patru minute cel mult fără aer.

Extraordinarul roman
EVREI
în
Lanţuri
s'a tradus in toate limbile mondiale
Tirajul total in număr de
600.000
exemplare inseamnă un
SUCCES MONDIAL!
Se găseşte la toate librăriile şi la
Editura „EMINESCU" S. A. Bucureşti

Sinclair Lewis primeşte oaspeţi

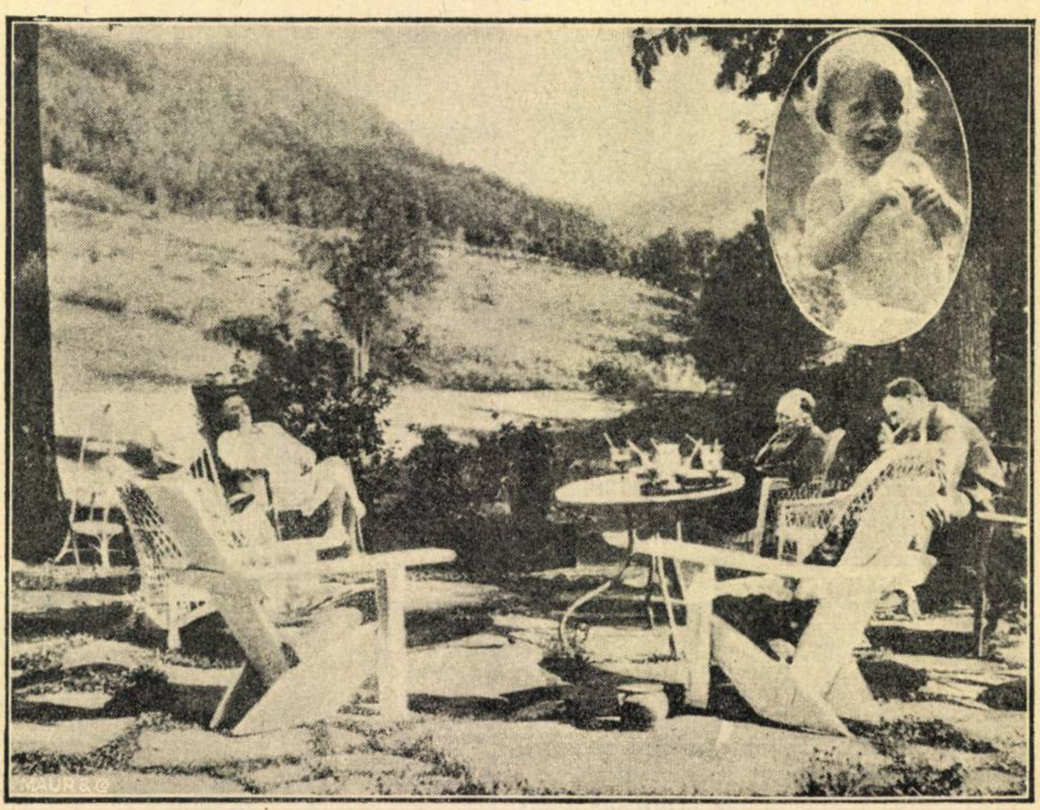

Sinclair Lewis (cel din urmă în dreapta), care a obţinut de curând premiul Nobel pentru literatură, şi soţia sa Dorothy Tompson, primesc musafiri pe terasa conacului lor din Barnard. In medalion, Michael, fiul lor.

ACTUALITATEA IN CARICATURA

Vede dublu...

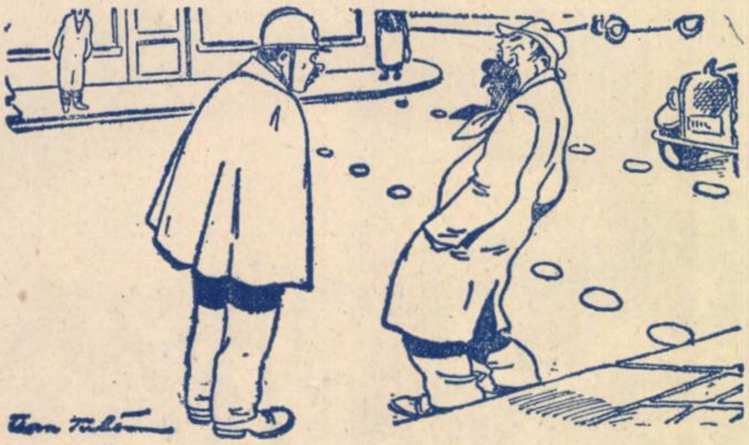

— Nu ştii că trebue să treci printre cele două rânduri de cuie?
— Unde sunt cele două rânduri? Eu văd patru!

TALENT

— Fiii mei au devenit amândoi artişti şi s'au şi însurat amândoi cu fete bogate, cel mai mic chiar cu o milionară.

— Acesta a şi fost totdeauna cel mai talentat.

IMPOSIBIL

Un pasager din hotel era indignat. Toată seara umblau în faţa uşei sale fel de fel de oameni şi făceau o gălăgie infernală. Luă telefonul şi ceru legătura cu portarul.

— Nu pot dormi un moment cu sgomotul din gang, se plânse el.

— Regret mult, d-le, zise portarul enervat, dar mă tem că nu putem cere pompierilor să lucreze mai încet.

Pretenţie

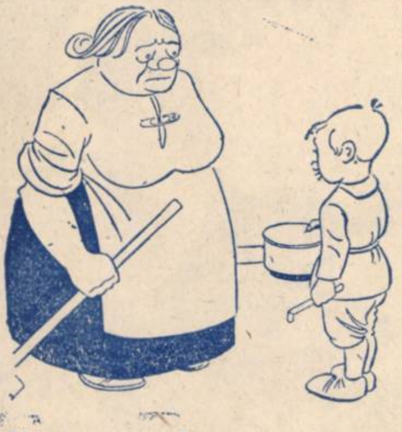

— Mămica îţi mulţumeşte pentru tingirea pe care i-ai împrumutat'o. Şi fiindcă o s'o mai împrumute şi Duminică, te roagă să repari mânerul care s'a rupt.

LUNGA AŞTEPTARE

— Cine aşteaptă aci de mai multă vreme? întreabă dentistul zâmbind pe când deschidea uşa camerei de consultaţie.

— Cred că eu, se ridică croitorul. Sunt trei ani de când aştept să-mi plătiţi hainele ce v'am făcut!

SFAT PARINTESC

— Ce mă sfătueşti, papa, să deschid o librărie sau o băcănie?

— O băcănie, fiule. Un stomac gol cere mai insistent hrană decât un cap gol!

DOVADA PEREMPTORIE

Intr'o societate, o doamnă pretindea că Francezii sunt mai politicoşi decât Englezii, ceeace contestă însă un Englez prezent.

— Dar o recunosc chiar Englezii, zise doamna.

— Iată dovada cea mai bună că sunt mai politicoşi, fu răspunsul Englezului.

OSPITALITATE

— Fac acum o cură radicală. Nu mănânc aproape nimic şi beau numai apă.

— Foarte interesant! Ne-ar face plăcere să vii să iei masa la noi!

PROSTIE

— Găseşti şi tu, drăguţule, că oile sunt animale teribil de proaste?

— Ba da, mieluşelul meu!

AFACERI

Furios, Toptangescu spune lui Golănilă:

— D-le Golănilă, m'am ars rău cu amicul d-tale Guţă, pe care mi l-ai recomandat atât de călduros! I-am dat marfă de 150.000 de lei şi acum a încetat plăţile!

— Dar nu ai pierdut niciun ban. Ţi-a înapoiat neatinsă toată marfa!

— Ce să fac cu mardaua aceia?!

Creşterea părului

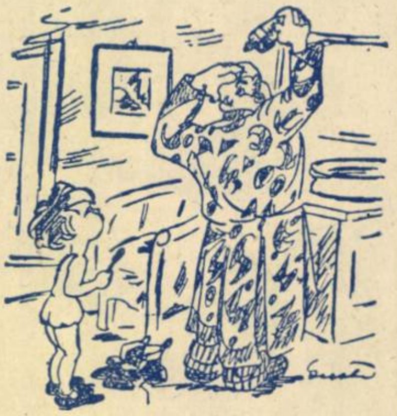

— Unchiule, dă-mi şi mie câteva picături din leacul d-tale pentru creşterea părului. Mi-a căzut aproape tot părul din peria de dinţi...

ORE PLACUTE

— Bună invenţie cinematograful. Graţie lui petrec din când în când două ore plăcute.

— Atât de mult îţi place?

— Mie nu, ci soţiei mele. Şi atunci eu mă duc la cafenea.

MODERN

Gospodina: Dece ai plecat dela stăpânii tăi de până acum, Iulişco?

Iulişca: Fiindcă nu ştiam încă cum va fi la dv.!

Nu poate...

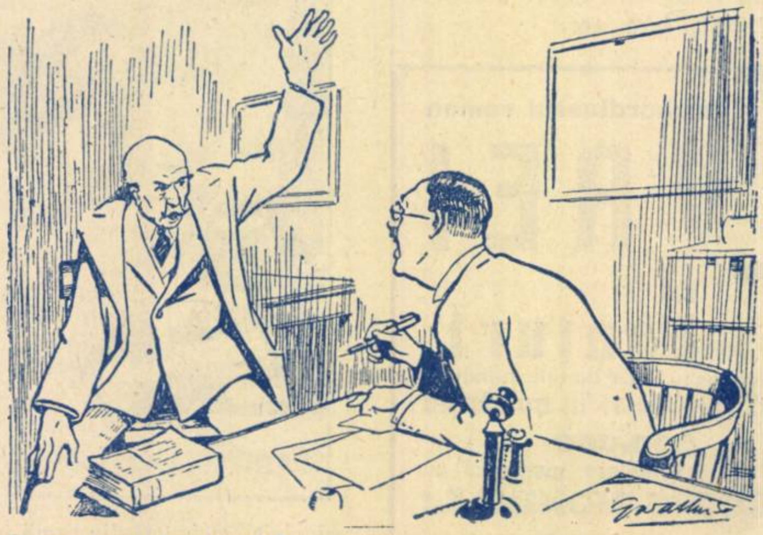

Medicul: Şi care sunt simptomele?
Pacientul: Când vreau să ridic braţul aşa, nu pot!

O pitorească bătae de flori la Jersey

(*Photo-exclusivitate Keystone*)

La recenta bătae de flori organizată pe insula Jersey din Anglia, premiul I a fost acordat sus fotografiatului car, reprezintând o „Fântână de flori vieţuitoare".

Ce se aştepta de la Nautilus?

Cucerirea Polului cu submarinul

Zeppelinul şi Malyginul au explorat ţinuturile arctice în luna Iulie, fără să ajungă la Polul Nord. In schimb au făcut numeroase descoperiri geografice, aerologice şi meteorologice.

Nautilus, pornit încă în Mai, deci prea de vreme, s'a întors mai puţin victorios, plouat şi diformat de o furtună, tras cu lanţul de un vapor ca un camion stricat la remorca unui confrate.

Porni apoi în August, deci prea târziu, dres şi pus la punct în şantierele navale engleze.

Până la apariţia acestor rânduri se va şti ce e cu Nautilus, dacă a ajuns la Pol, ori s'a oprit iar în drumul său.

Ce se aştepta de la submarin

Pe bordul lui Nautilus au luat loc o pleiadă de exploratori din cei mai de seamă, între alţii:

1) *Sir Hubert Wilkins*, comandantul submarinului, considerat drept cel mai erudit geograf polar, după Nansen şi Amundsen. A străbătut Groenlanda de la un capăt la altul şi a ajuns aproape în punctul matematic al Polului pe o sanie trasă de câini.

De oarece Amundsen şi Byrd, cuceritorii Polului Sud, s'au născut în emisfera boreală, Sir Wilkins, drept compensaţie, s'a născut în Australia.

2) *Herald Sverdrup*, conducătorul ştiinţific al expediţiei, e unul din aşii polari. A fost tovarăşul lui Amundsen timp de vre-o 20 de ani în expediţiile sale dela un capăt la altul al osiei terestre.

3) *Ellsworth* e arhimilionarul care a finanţat pe Amundsen în 1927, construind avionul cu care au zburat împreună cu Byrd deasupra Polului Nord.

Ellsworth e singurul membru care a fost la Pol, indiferent dacă expediţia lui Nautilus va avea sau nu succes.

In cele ce urmează vom rezuma, după o comunicare a lui Sverdrup, obiectivele expediţiei

Observaţiunile oceanografice proectate în timpul traversărei mării polare vor permite cercetarea curenţilor între Spitzbergen şi Groenlanda. Strâmtoarea Behring, care leagă marea polară cu marea lui Behring şi Oceanul Pacific are o lăţime de 45 mile şi o adâncime de 40 metri, pe când canalul de apă dintre Spitzbergen şi Norvegia e mai lat şi are o adâncime de 100 metri.

Dacă ne ocupăm de problema schimbului de apă între marea polară şi Oceanul Atlantic, ne putem mărgini să observăm curenţii între Spitzbergen şi Groenlanda.

Se ştie că Gulfstreamul trece prin Oceanul Atlantic, intră în Marea Nord, că trecând la miazănoapte de Anglia şi urmând apoi coasta norvegiană până la 72 grade latitudine septentrională. In urma

(*Urmează în pag. 898*)

acestei enorme cantități de apă relativ caldă, se pot cultiva cartofi și orz până la al 71-lea grad de latitudine. Dar poate că nu toată lumea știe că Gulfstreamul, după ce a părăsit coasta norvegiană, se ramifică în mai multe curente. între care cel mai însemnat ajunge până la arhipelagul Spitzberg, dăruind grupului de insule situat între al 76-lea și al 81-lea grad latitudine o climă relativ blândă. Acest curent ramificat al Gulfstreamului se varsă direct în marea polară, unde a fost observat de Nansen în timpul călătoriei vasului «Fram» chiar la o distanță de o mie de mile de Spitzbergen.

Aceste observațiuni au însă diferite lacune. Sunt și prea puțin numeroase, nu sunt îndeajuns de exacte pentru a satisface știința modernă, au fost făcute pe un drum hotărât doar de mișcarea ghețurilor care bine înțeles nu s'au orientat după problema ce urma să fie studiată

In orășelul Avasaxa din nordul Rusiei soarele se vede vara și la miezul nopții.

Brațul submarin

O parte din Gulfstream curge sub banchizele de ghiață. Pe acest braț submarin și-a propus Nautilus să pornească spre Pol.

Sverdrup era de părere că vasul se va mișca sub apă independent de mișcarea gheței la suprafață. Nu trebue să uităm că Oceanul Arctic e de vre-o cinci ori mai mare decât Mediterana, așa încât oferă un vast câmp de cercetări de tot felul, deși a mai fost explorat în atâtea rânduri.

Cercetarea întreprinsă de expediția Wilkins-Ellsworth este însă prima în felul ei și dacă va avea succes, desigur că îi vor urma și alte expediții similare pentru amănunte.

Curenții sunt însă prea slabi pentru a putea fi măsurați în mod direct, submarinul neavând un punct de reazăm de pe care se putea întreprinde astfel de măsurători. Cercetările au fost dar îngrădite la măsurarea temperaturii și a procentului de sare a apei în diferite adâncimi.

Datorită compartimentului scafandrierului, construit de prof. Simon Lake, s'au putut face măsurători interesante.

In afară de problemele oceanografice și de studiul compoziției chimice a mării, Sverdrup și-a propus să cerceteze sedimentele din fundul mării cu ajutorul unor aparte speciale. spre a afla amănunte despre viețățile din fundul Oceanului Arctic.

In fine, ne spune ilustrul explorator, vom fi în stare să dăm o descriere coherentă a ghețarilor arctici și a fenomenelor caracteristice speciale din timpul verei. Ne așteaptă probleme mari și putem face lucrări însemnate în această expediție. Numai unele din problemele pe care ne propunem să le cercetăm sunt de natură pur arctică.

Cele mai multe sunt în legătură cu chestiuni generale și cu probleme practice din viața cotidiană.

*

Și acum așteptăm cu emoție vești de la Nautilus.

Crimă din ordin hipnotic

Una din chestiunile cele mai interesante și mai contradictorii este desigur aceea de a se ști dacă se poate sugera o crimă unei persoane sensibile.

La prima vedere se pare că întrebarea cere un răspuns afirmativ. In tot cazul e știut că mulți romancieri și-au însușit concepția aceasta și au scris multe povestiri despre crime comise din ordin hipnotic.

Dar cercetătorii cei mai competenți înclină spre părerea că nu se pot sugera delicte decât persoanelor cari au apucături criminale, și aceasta numai atunci când sunt treze.

Foarte remarcabilă este părerea criminalistului francez Locard, directorul laboratorului criminalistic al poliției din Lyon, care și-a dobândit o reputație mondială pe tărâmul acesta. Locard crede și el că în genere numai persoanele predispuse spre crimă pot fi silite prin hipnotism să comită un omor.

S'au și făcut multe experiențe în direcția aceasta.

Se hipnotizează o persoană supusă experimentării. Un magnetizator îi pune apoi în mână un cuțit de carton și îi ordonă să dea o lovitură unuia din asistenți. Cel hipnotizat execută de obicei imediat ordinul. Atunci magnetizatorul înlocuiește arma inofensivă cu un pumnal veritabil. La porunca hipnotizatorului, persoana supusă încercării se duce spre victima indicată, ridică brațul, își ia avânt pentru o lovitură,... dar se oprește brusc. Ea ezită, brațul îi cade, se ridică încet din nou, dar lovitura nu se produce.

Dacă magnetizatorul își repetă de câteva ori ordinul, persoana experimentată leșină.

Se pare deci că controlul conștiinței ajunge, până și în starea de hipnoză, să împiedece o crimă.

*

Istoria criminalității din ultimii ani citează însă un caz care pare a combate această părere.

Eroul acestui caz criminal — scrie Locard — era un tânăr cu numele de Henri Chambige. O fire bolnăvicioasă, poet mistic în orele sale libere. Cred că suferea de nebunie religioasă.

Intr'o zi, Chambige întâlni o tânără femee de curând măritată, o protestantă, mamă a doi copii. Se numea Gey. Chambige se îndrăgosti de ea și îi trimise scrisori.

Spre a scăpa însă de obsesia acestei iubiri, Chambige părăsi orașul și întreprinse o călătorie lungă. Dar dragostea îl goni înapoi, și într'o zi, când lipsea soțul tinerei femei, se duse la iubita sa. Merseră amândoi, cu o trăsură, la o vilă. Birjarul aștepta în fața porții. Deodată auzi două detunături. Poliția fu alarmată, ușa spartă.

In salon se găsi cadavrul d-nei Gey. Ucigașul Henri Chambige își trăsese două gloanțe în cap. Dar rănile nu erau mortale.

Cercetările poliției și justiției nu putură deslega definitiv enigma acestei drame. Chambige susține că d-na Gey îl urmase de bună voe și că consimțise și la o dublă sinucidere. Depozițiile rudelor combăteau această versiune. Nu era cu putință, afirmau ei, ca o femee atât de profund religioasă ca d-na Gey, care nu avusese pentru Chambige decât compătimire, să fi consimțit la o aventură amoroasă și apoi la proiectul unei morți comune.

Autoritățile erau înclinate să creadă că Chambige și-ar fi hipnotizat victima, că ea l'ar fi urmat pe răpitor în stare hipnotică și că în aceiaș stare și-ar fi dat consimțimântul la dubla sinucidere.

Golful din New York văzut din aeroplan

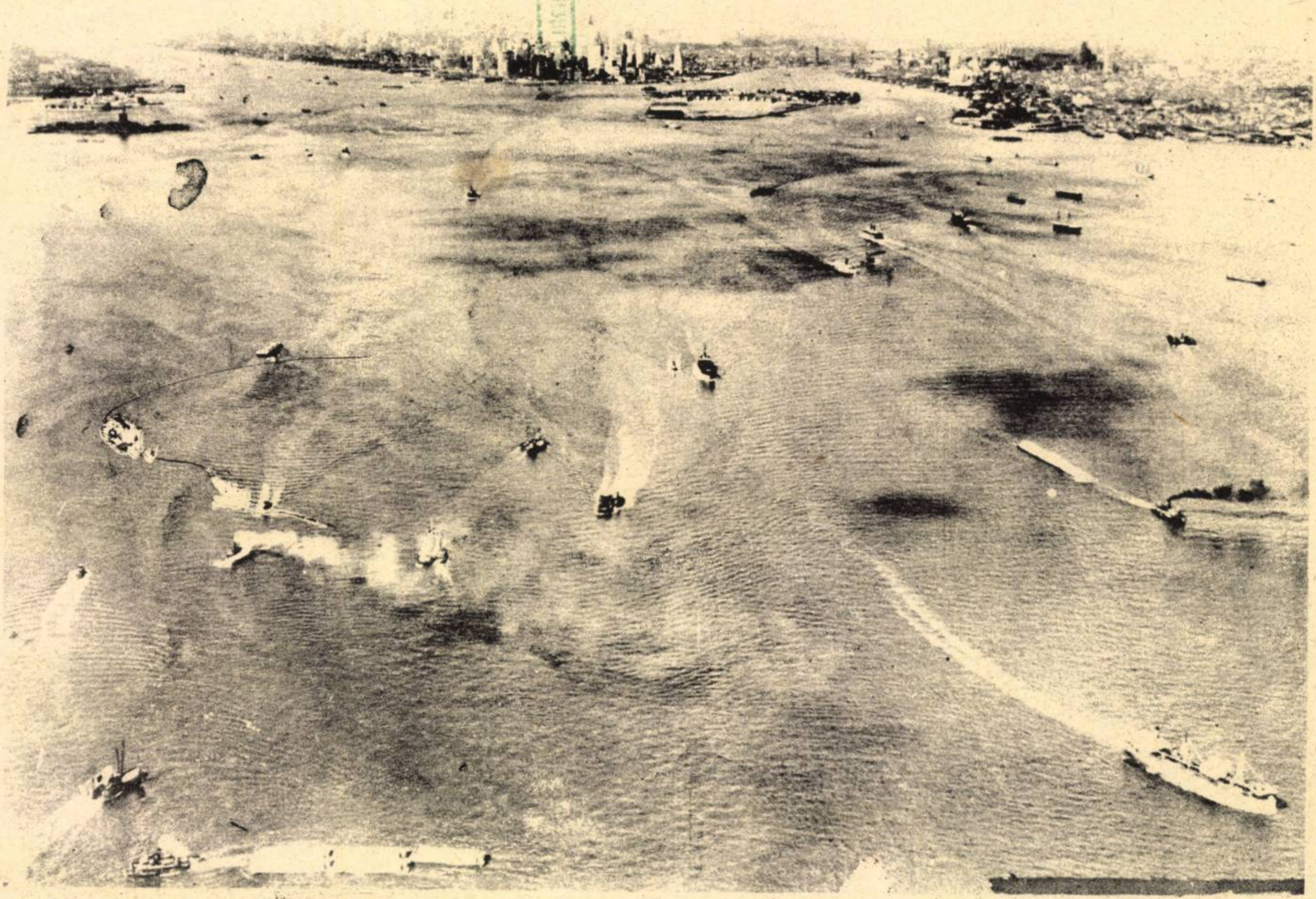

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Iată o reușită fotografie din avion a golfului din New York cu vapoare care își iau drumul în toate părțile lumii. In fund se văd acoperișele clădirilor din cartierul Manhattan.

Omul judecat după umblet

Psihologii știu să judece pe oameni după umblet. Iată astfel câteva definiții:

Oamenii nevoiași au mersul viu, negal.

La cei sângeroși sau grași, pasul e greoi, apăsat.

Omul sărac, cel descurajat, melancolicul și bolnavul, au mersul moale, lenevos, lânced.

Omul sincer și energic are pas egal, sigur, tare, în linie dreaptă.

Omul **violent** pășește repede și negal.

Pasul măsurat, chibzuit, e al celor cari se încred în ei, al celor cari comandă.

Un pas mare, agale, arată voință, chibzuință și îndărătnicie.

Pasul mic agale e făcut de omul cu suflet simplu, senin.

Un pas grăbit, mic, au oamenii superficiali și femeile fricoase.

Avarul și temătorul își încovoaie spatele când umblă.

Trufașul și orgoliosul umblă cu capul sus, izbind cu călcâiul în pământ.

Nepăsătorul se leagănă mergând.

Trădătorul și diplomatul nu umblă drept înaintea lor, ci fac mereu ocoluri.

Fățarnicul merge cu pași de lup, adică abia simțiți, par'că n'ar pune piciorul pe pământ.

Fata umblă cu picioarele paralele, abia desfăcute.

Femeia măritată, când merge, îndepărtează vârfurile picioarelor.

Editura „EMINESCU" București
recomandă ultimele sale SUCCESE mari:

FRIEDRICH TORBERG
Din tragediile școlii
Bacalaureatul elevului Gerber
In românește de F. ADERCA

In acest roman autorul redă torturile unui suflet tânăr pus în fața celor dintâi iubiri, viclenii și dureri ale vieței. E cea mai puternică și pură oglindă a sufletului unui Werther modern. In acelaș timp autorul redă spectacolul complect al tragediei bacalaureatului pe care o trăesc mii de tineri și mii de familii din zilele noastre.

KLABUND
Romanul unei familii
BORGIA
In românește de VICTOR RODAN

Acest roman, neîntrecut ca factură, evocă, într'o viziune uriașă, figurile pline de viață ale Renașterii, o furtună de patimi nestăpânite și de cinică cruzime. Papa Alexandru I, Cesare Borgia, Lucreția, Savonarola, Macchiavelli, Michelangelo se apropie de priceperea noastră în mod omenește sguduitor și în acelaș timp înspăimântător.

LUDWIG WOLFF
Misterele turfului
Fiul lui Anibal
Roman Hippic Sentimental

O povestire pasionată în care toți cei cari frecventează câmpurile de curse se vor regăsi. Toate dedesupturile și vicleșugurile acestei lumi speciale a proprietarilor, jockeilor, antrenorilor, Bookmakerilor și celor cari se învârtesc în jurul lor, alternând cu pagini magistrale de roman sentimental, care emoționează până la lăcrimi.

Cereți ultimul Catalog cu cărțile cele mai noi, cele mai bune și cele mai eftine ale Editurii „Eminescu", București I, Str. Anghel Saligny 2

OGLINDA LUMII

3 SEPT. 1931
ANUL X. No. 36

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
-IAȘI-

Care dintre dv. n'a visat să fie sedus măcar odată de o sirenă alături de vâjăitul talazurilor mării?... Dar mai ales când această sirenă e o ființă vie, femee în toată plenitudinea farmecelor ei, ca artista Claire Dodd de mai sus, care dintre dv. ar refuza aventura?

OCLINDA LUMII

10 SEPT. 1931
ANUL X. No. 37

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
-IAȘI-

Vedeta de cinema Myrna Loy, care s'a relevat anul trecut, în unele filme americane, ca actriță de mare talent și care e și neobicinuit de frumoasă

(Photo «Fox»)

LEI 10

„OGLINDA LUMII“ 10 Septembrie 1931
No. 37
Red. şi admin. Bucureşti I, Str. Ing. Anghel Saligny 2 (Palatul S. A. «EMINESCU») Tel. 325/35 şi 346/0. — Abonamentul 500 pe an.

Principesa albă a Asiei

Pe terenul de golf din Darjeeling, băeţii adună ultimele mingi. Toată lumea se îndreaptă spre încântătoarele bungalows, spre a-şi schimba îmbrăcămintea; lady Brooks oferă un lunch!

Pe terenul de polo din Heliopolis, jucătorii descalecă. Nilul se rostogoleşte leneş spre mare. Din depărtare salută piramidele: peste o jumătate de oră e ceaiul la lady Brooks!

Cea mai frumoasă peluză din lume luceşte verde ca smaragdul. Lachei în livrea roşie, tivită cu aur, stau înşiruiţi pe scara largă a castelului stil Tudor. Rândaşi ţin câinii de lanţ. Călări, conduşi de meşterul haitei, stau picherii în fracuri roşii, înconjuraţi de multe duzini de câini pătaţi cari latră veseli.

Incalecă acum societatea cea mai trecută prin sită. O femee înaltă, ca un portret de Tiţian, îşi pune piciorul îngust în mâna bronzată a lordului Hartington, azi duce de Devonshire: lady Brooks se aruncă pe spatele arămiu al unui nemaiauzit «cub». E castelul ei, haita ei, sunt musafirii ei de vânătoare...

Acum o sută de ani, un vas de răsboi englez naufragiă în arhipelagul Malaeziei. Un singur om putu fi salvat, după o îndelungată luptă cu valurile şi graţie unor indigeni miloşi: locotenentul englez de marină Brooks.

El fu dus la atotstăpâniorul uneea din cele mai bogate insule din lume, la rajahul din Borneo. Ofiţerul englez de marină deveni prietenul şi sfetnicul prinţului indigen. El îl făcu să învingă pe duşmanii cei mai periculoşi ai imensei sale ţări, pe piraţii chinezi, pe cari Brooks îi bătu atât de definitiv, încât uitară să mai vie vreodată.

Rajahul dete Englezului pe frumoasa sa fiică unicul său copil, şi îl desemnă drept urmaş al tronului. Locotenentul britanic deveni rajah de Borneo.

*

Fiul «rajahului Brooks», cum fu numit în patrie, primi în şcolile superioare ale Angliei educaţia unui perfect gentleman britanic, se căsători cu una din cele mai frumoase şi mai cuminţi fete din aristocraţia engleză şi plecă cu tânăra sa soţie ia Borneo.

Intretimp, nişte colonişti olandezi şi britanici deveniseră foarte influenţi pe minunata insulă. Intre aceste două tabere se afla, ca stat-tampon, ţara indigenilor, micşorată, dar încă destul de mare pentru concepţia europeană şi foarte bine guvernată.

Englezii şi Olandezii se supralicitau cu oferte strălucite spre a-şi asigura preţioasa stăpânire.

Rajahul Brooks ştiu să-şi exploateze şansa. In schimbul unei sume de aproape o sută de milioane lire sterline, al unui rang şi titlu înalt, cu care fiul simplului locotenent de marină şi al unei prinţese malaeze intră în înalta aristocraţie engleză, ţara indigenilor din Borneo trecu sub suveranitatea britanică. Superba lady Brooks deveni una din cele dintâi doamne ale Regatului Unit.

Soţul ei muri de tânăr. Avea doi fii splendizi, cărora lady Brooks le fu mai mult decât mamă. Ea le-a fost amica şi camarada cea mai cuminte, cea mai inteligentă, cea mai pricepută.

Lady Brooks fu numită «Stăpânitoarea lumii» de către cercul distins care se aduna pretutindeni în jurul acestei femei extraordinare, în care trăia o ciudată, dar nici de cum snobistică distincţie a minţii şi a sufletului.

Cinci continente au fost alternativ scena pe care a trăit această mare femee; cinci continente, pe cari lady Brooks era cu totul ca la ea acasă; cinci continente, pe cari a atras irezistibil, cu spiritul şi farmecul ei, personalităţile cele mai puternice din lume.

*

Un scriitor renumit i-a fost prezintat odată la Cairo. Şi în casa ei a întâlnit pe strălucitul Harry de Windt, care se întorcea tocmai din strâmtoarea de Behring, dedesubtul căreea voia să sape un tunel, spre a stabili o legătură de uscat între Asia şi America.

Din cercul ei mai restrâns de amici făceau parte: Schweinfurth, Gerhard Roohlfs, lordul Cobham, marchizul de Morès (care a fost apoi omorât într'o călătorie de explorare în Cabylia), Villebois-Mareuil, Earl Cromer, Sir A. de Bunsen, contele Romanones, Emerson, Waldstein, mulţi Ruşi interesanţi, literaţi francezi spirituali, superba Patrick-Campbelle, Nobel, baronul Edouard de Rotschild, Curzon şi încântătoarea lady Keppel, Egeria lui Eduard VII.

Vila ei era deschisă ziua şi noaptea. Ospitalitatea ei era olimpiană. Ea favoriza cu multă pricepere, cu o modestie care cruţa până şi cea mai isterică sensibilitate, tot felul de idei, proiecte şi întreprinderi fantastice, ca explorarea Tibetului, a surselor Nilului şi a Congoului.

Ea a fost mama intelectuală a ideii premiilor Nobel şi financiara convenţiei din Geneva.

Schliemann, caşi desgropătorii din Creta, Leukas şi Petra, nu au apelat niciodată în zadar la fondurile ei aproape inepuizabile. Dar lady Brooks n'a figurat niciodată cu numele ei pe vreo listă de subscripţie. Ţinea la anonimat, şi acest anonimat era cu adevărat superb...

Alt divorţ în lumea filmului

(Photo-exclusivitate Keystone)

După răpirea ei de către un bogătaş din Hollywood, artista de cinema Loretta Young s'a măritat cu răpitorul ei şi îi intentează acum acestuia proces de divorţ pe motiv că o neglijează. După cum vedem mai sus, Loretta Young se consolează deocamdată cu papagalul ei.

In Rusia domneşte şi azi un Ţar...

Pentru prima oară aflăm acum amănunte despre viaţa lui Stalin, supranumit şi «Ţarul roşu».

Un Caucazian din naştere şi compatriot al lui **Stalin**, Essad Bey, descrie viaţa aventuroasă a acestuia, dela copilăria sa, ca fiu al unui cizmar şi până la situaţia sa actuală de stăpânitor al Rusiei. El arată imensa energie şi brutalitate a acestui om, care nu se teme de nimic când e vorba să-şi realizeze planurile.

*

In apropiere de Moscova, în satul Gor-
n casa în care Lenin şi-a petrecut
le zile, trăeşte azi Stalin, puterni-
tor. Trăeşte izolat şi singuratec,
şte cineva pragul casei sale ţă-
ră doar dacă a fost invitat de
pahar de vin, în semn de
.

păzită din toate păr-
e agenţi, de sute de
U.-ului De altfel,
mai trăeşte azi
şosea care duce
tiaţi prin toa-
câmp, renu-
oşu», gardă
aceasta a
in şi se
Osseţi
orbeşte
iaţă şi

oraţi în
nişti ger-
ndigeni ai
rând înlo-

reşte în
t Rolls-

, Sta-
trăzi
său,
ui

In Kremlin e înconjurat de coreligionari politici, de partizani, căci, cu toată brutalitatea sa, în ciuda mojiciei sale proverbiale, a intoleranţii, vicleniei şi ilealităţii sale, Stalin tot mai are, în cercurile restrânse ale partidului, oameni destui cari îi sunt mult devotaţi. Nemaiauzita sa putere de voinţă, frica ce inspiră tuturor şi întru câtva, cum spune Bessedowsky, conştiinţa că fără dânsul toate s'ar fi prăbuşit de mult, strânge în jurul său numărul din ce în ce mai mic al bolşevicilor convinşi şi cari nu-l critică. Cu ei laolaltă domneşte Stalin, între zidurile Kremlinului, peste o şesime a planetei.

Stalin nu are timp pentru o viaţă particulară. Şi totuşi duce o viaţă particulară, care se deosibeşte ciudat, în forma ei asiatică, de viaţa celorlalţi comunişti.

In tinereţea sa, Stalin s'a căsătorit cu tânăra Georgiană Swanidze, care a murit de pneumonie încă înainte de revoluţie. Dela ea are un fiu.

Mai **târziu**, în culmea puterii, având cincizeci de ani, s'a însurat cu o fată osetă de cincisprezece ani, Nadia Alleluia, fiica unui activist din munţi, care îi este supusă ca o Orientală.

Stalin e un **soţ** bun, dar e un Oriental. Se spune că în fiecare zi, când pleacă de acasă, Stalin îşi încue soţia după vechiul obicei oriental şi bagă cheia în buzunar. Afirmaţia aceasta poate fi însă şi o glumă care să caracterizeze poziţia lui Stalin în familia sa. Căci nu se aude şi nu se ştie aproape nimic despre soţia sa. Se ştie doar că ea nu vorbeşte de loc ruseşte, că nu pricepe nimic din politică, că e foarte tânără şi că a născut doi copii dictatorului în vârstă de cincizeci de ani.

*

Stalin ar fi deci un bun tată de familie. Soţia unui socialist, care a fost câteva zile în vizită la dictator, povesteşte scena următoare:

Stalin, soţia sa şi soţia **socialistului** şed în odaia în care se află leagănul cu copilaşul de cinci luni. Soţia lui Stalin trebue să se ducă în bucătărie şi-l roagă pe soţul ei să aibă grijă de copil. Stalin, care trage neîntrerupt din pipă, consimte muteşte din cap.

Deabia a plecat **mama**, şi copilul începe să ţipe. Stalin se apropie de leagăn, pipăe cu stângăcie copilul şi, ca să-l liniştească, îi suflă de câteva ori fumul în obraz. Copilul începe bine înţeles să urle. Stalin nu mai ştie ce să facă, scoate pruncul cu precauţiune din leagăn şi îi bagă în gură muştiucul pipei. Atunci copilul ţipă de parcă ar fi tras în ţeapă.

Dar acum se supără şi Stalin; aruncă copilul înapoi în leagăn şi urlă şi el:

— Ce canalie! Nu e deloc bolşevic!

Seara aceea era stricată pentru Stalin. Indispus, a bombănit până la ora culcării.

*

Stalin nu cultivă relaţii personale cu partizanii politici, pentru motivul că-i cunoaşte prea bine. E satisfăcut doar că-i are pe toţi în mână. Şi mijloacele la care recurge, sunt ciudate.

Intr'o cassă de fier din locuinţa dictatorului se află numeroase dosare, cu îngrijire alcătuite, pe cari Stalin le păzeşte ca ochii din cap. Dosarele acestea conţin informaţiunile cele mai precise despre fiecare partizan politic de vază, şi toate provin din arhivele secrete ale poliţiei ruse ţariste. Aproape că nu există membru al partidului care să nu fi comis câte un «faux pas» în disperata epocă prerevoluţionară: sau a băut prieteneşte vreun **poliţist**, sau a întrebuinţat banii partidului pentru scopuri personale, sau l'a înjurat pe Lenin, ş. a. m. d. Toate acestea le afla poliţia ţaristă prin agenţii ei provocatori.

Acum dosarele stau, bine încuiate, în trezorul secret al lui Stalin. Seara le răsfoeşte şi se bucură de păcatele partizanilor săi.

In cea mai mare parte, păcatele acestea pot sta liniştite în lada de fier. Dar dacă vreun «tovarăş» devine periculos sau caută să lucreze de sine stătător, atunci Stalin îl cheamă, îi arată actele şi îi spune îngrijorat:

— Dragul meu, în anul 1905 ai băut prieteneşte, în satul Cutare, cu şeful poliţiei. Păzeşte-te să nu ai acum neplăceri.

Avertismentul acesta prietenos ajunge în cele din mai multe cazuri spre a-l calma pe răsvrătit. Dar dacă nu are efect, vinovatul e «demascat» în mod public, după care urmează o judecată a partidului şi sentinţa de exil; uneori se pro-
lează şi la împuşcare.

riul său dosar poliţienesc, precum
alt material referitor la persoa-
Stalin le-a distrus imediat după
lin Octombrie...

Masca salvatorilor

Curiozități.

1

2

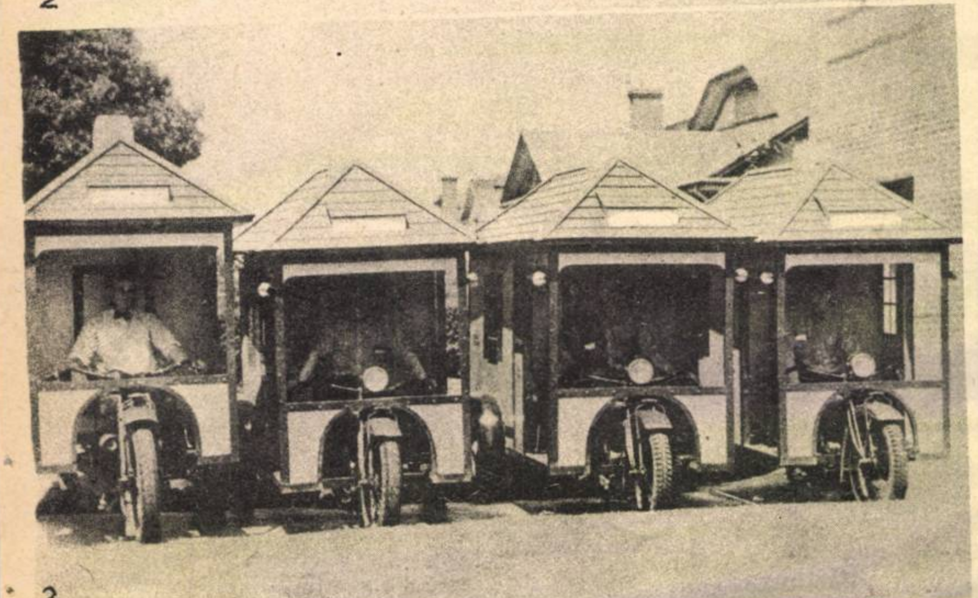
3

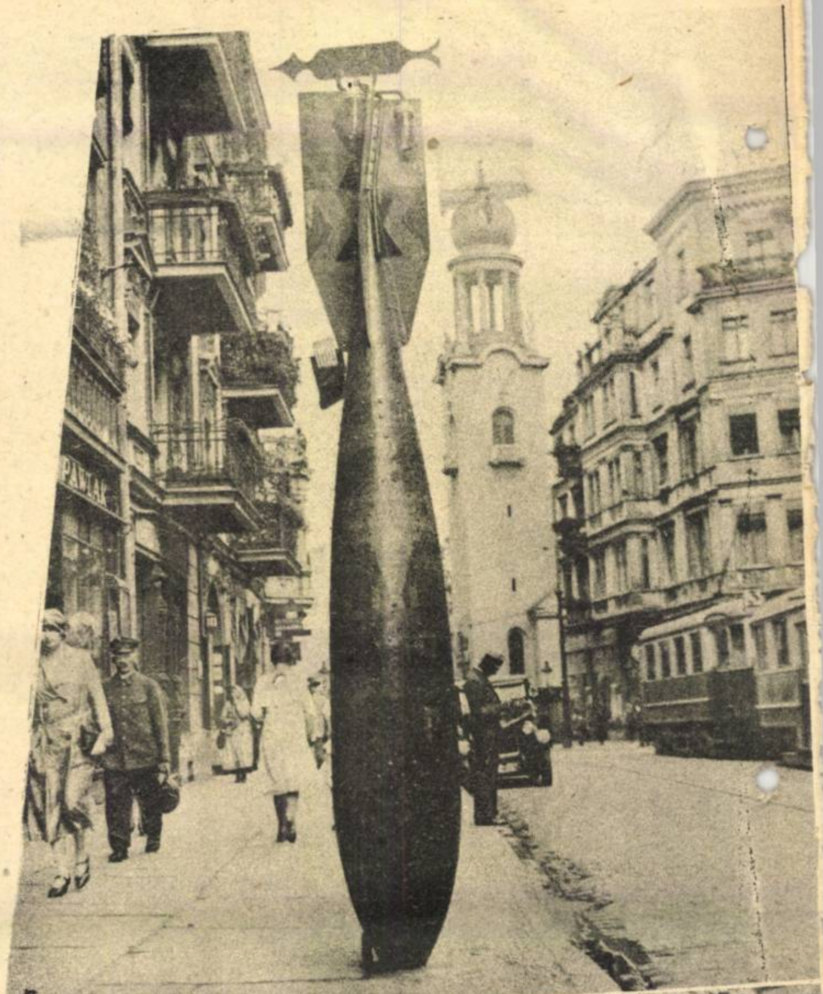
5

Săpăturile dela cetatea Calatis

În fosta cetate Calatis (actuala Mangalia) se urmează de câtva timp săpături arheologice, care promit rezultate interesante. Vedem, pe fotografiile noastre, în *stânga*: pe d. prim-ministru N. Iorga alături de d. Drăghiceanu, secretarul Comisiunei monumentelor istorice, privind la lucrările ce se efectuiază acolo; în *dreapta:* șantierul săpăturilor, sub conducerea și supravegherea d-lui Drăghiceanu.

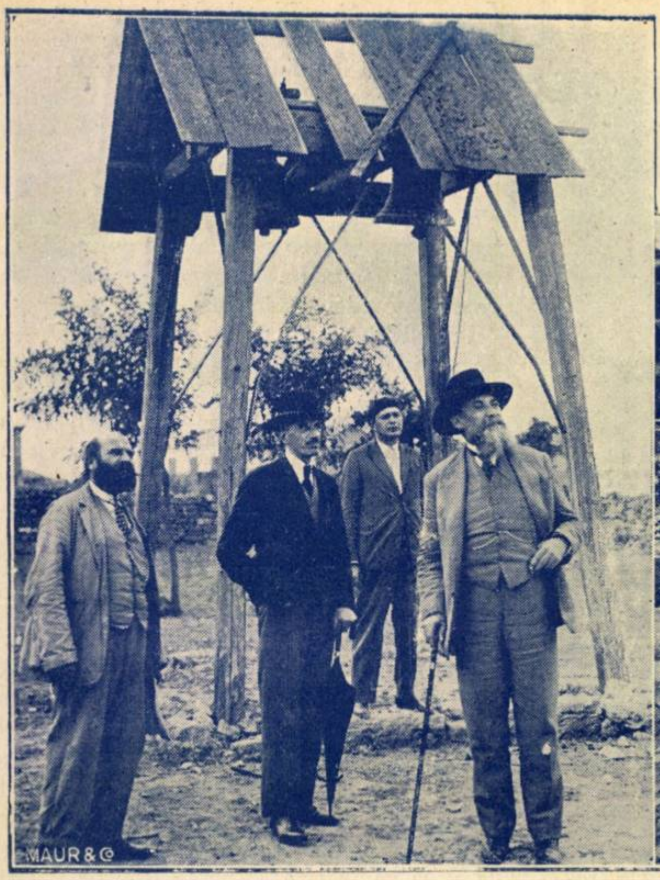

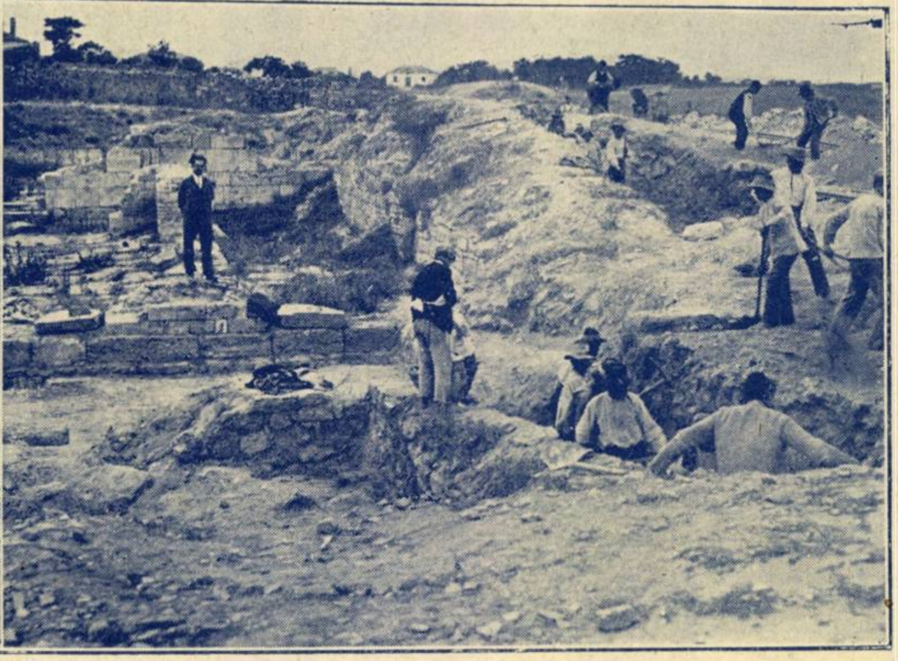

(Photo „Oglinda Lumii")

Figuri pe prăjituri

D. Goursat, scriitor, pictor, om spiritual, care a «manechinizat» de curând pe unii oameni politici și unele vedete în niște măști cari au uimit lumea pariziană, s'a decis acum să-și micșoreze măștile în niște tipare (forme) pentru prăjituri, în special pentru cele numite «madeleines».

In felul acesta, Parizienii pot mânca acum un Briand în sensul propriu al cuvântului, pot îngurgita pe Dranem, pot ronțăi pe Grock, pot mușca pe Mistinguett, pot înghiți o vedetă, etc., etc.

Și te pomenești că vor fi celebrități cari se vor supăra dacă nu-și vor găsi chipul pe o madeleină...

In tren, în vilegiatură, acasă

nu se citesc decât

Aventurile lui Arsène Lupin

aventuri senzaționale cari au făcut celebritatea lui MAURICE LEBLANC

Și la noi ca și în toată lumea aceste aventur delicioase, neîntrecute, au obținut un succes neașteptat

Au apărut până acum:

Arsène Lupin, Gentleman-Apaş	30 Lei
Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes	30 „
Arsène Lupin, Acul scobit	30 „
Arsène Lupin, 813	30 „
Cele trei crime ale lui Arsène Lupin	30 „
Dopul de cristal	30 „
Confidențele lui Arsène Lupin	30 „
Triunghiul de aur	30 „
Izbânda lui Arsène Lupin	30 „
Insula cu treizeci de sicrie	30 „
Piatra Miraculoasă	30 „

Se găsesc de vânzare la toate librăriile depozitarii de ziare și la Editura „Eminescu", S. A., București I, Str. Saligny 2.

VOLUMUL COMPLET, LEI 30

Cele trei mașini

O d-nă X..., văduva unui profesor de liceu din Franța, ucis în răsboi, fiind săracă, avu dificultăți mari ca să-și crească cei trei băeți. Numai cel dintâi învăța bine, al doilea era o poamă rea, al treilea o ființă debilă și bolnăvicioasă.

Acești trei fii ai d-nei X... au azi toți trei câte o mașină.

Cea a celui dintâi, care fusese atât de tare la școală, e o rablă de autocamion, cu care își transportă în fiecare dimineață zarzavaturile la hală.

Mașina celui de al doilea, poama cea rea, e un automobil elegant, pe care i-l a dat, când s'a măritat cu el, clienta localului unde el fusese dansator.

A treia, a bolnavului, e o somptuoasă limuzină și are șofer. Tânărul a știut să intereseze pe un bătrân foarte bogat, care dorea să aibă, ca regele Enric III, un „mignon", și care a părăsit pentru dânsul o prietenă celebră.

Dar acum are și văduva X... o trăsură: o căruță de legume, pe care o împinge cu mâna din stradă în stradă!

Scenă extrem de rară la Londra

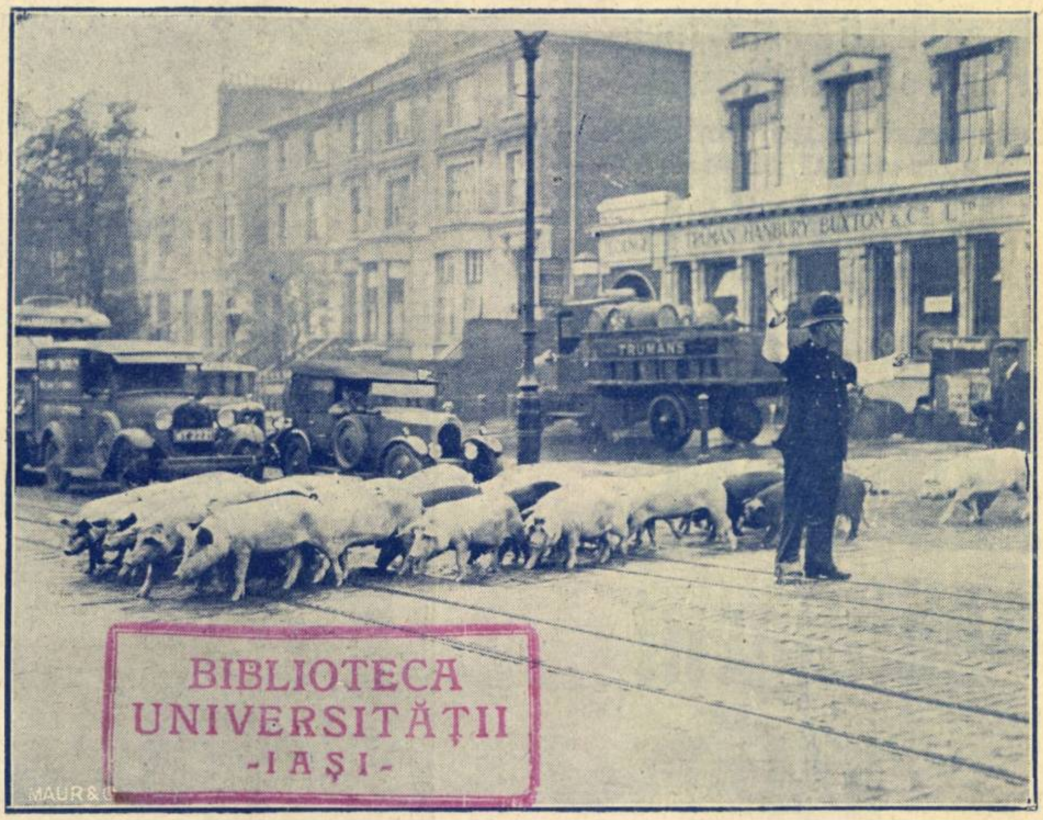

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII -IAȘI-

(Photo-exclusivitate Keystone)

Iată o fotografie luată recent pe Cambden Road din nordul Londrei: un agent al circulației a oprit tot traficul ca să poată trece purceii destinați tăerii. — lucru ce nu se poate vedea decât foarte rar în capitala Angliei.

Familia regală a Jugoslaviei

Cea mai recentă fotografie a familiei regale iugoslave: Regele Alexandru, Regina Marioara şi cei trei fii ai lor Petru, Tomislav şi Andrei.

Incognito

Directorii de teatru nu pot scăpa uşor de cei cari vin să-i plictisească. Chiar în vacanţă, şi cât de departe să se fi refugiat, îi găsesc tipii aceştia: actori cari caută angajamente, autori de piese.

Directorul Teatrului Antoine din Paris a adoptat — spre a scăpa de aceşti tipi — un mijloc radical: el îşi reneagă categoric personalitatea, şi aceasta împotriva evidenţii însăşi.

In colţul pierdut de pe insula Ré, unde se izolează în fiecare vară, îl acostă deunăzi un renumit pisălog, care, cu surâsul pe buze, îi întinse mâna. In buzunarul hainei sale se vedea un... manuscris.

— D. René Rocher ? întrebă tipul.

— Cine ?

— René Rocher, director al Teatrului Antoine ?

— Regret, d-le, dar sunteţi în eroare, răspunse flegmatic directorul care voia să rămâie incognito. Eu nu sunt René Rocher. Ştiu că o asemănare frapantă a mai înşelat pe mulţi dintre confraţii dv., dar eu nu sunt directorul Teatrului Antoine.

Şi cum cellalt părea că nu-l crede şi că vrea să insiste, d. René Rocher îl tăiă scurt:

— De prisos. Eu nici nu ştiu să citesc.

Şi dispăru.

Dovadă că nu e beat!

La Feltenham, în Anglia, un antreprenor de construcţii fu arestat în mijlocul străzii, pe motiv că-şi conduce automobilul în stare de ebrietate.

Dus în faţa judecătorului, antreprenorul negă că ar fi beat, după care magistratul îl supuse unui examen compus din două puncte:

1. Desenează şoseaua din Staines, dela Housbow până la încrucişarea ei cu şoseaua Westland, cu toate curbele şi întorsăturile ei.

2. Desenează planul exact al casei pe care ai vândut'o azi, şi anume fă secţiunea transversală a acoperişului, schiţa terenului şi planul faţadei.

Constructorul executând aceste desenuri spre deplina satisfacţie a severului examinator, fu achitat şi putu să-şi reocupe locul la volan.

Aviator şi avion pe vapor

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Cunoscutul aviator Ernst Udet cu avionul său „Flamingo" pe bordul vaporului „Europa", cu care a plecat în America spre a lua parte la marele concurs de sboruri din Cleveland (Ohio).

Dacă n'aţi cetit încă
trebue să cetiţi negreşit
cele mai bune romane
ale marelui răsboiu
Pe frontul
de vest,
nimic nou
de Erich Maria Remarque
Contingent
'924
de Ernst Glaeser
Se găsesc de vânzare la toate librăriile
şi la Editura „EMINESCU", Bucureşti I,
Strada Inginer Anghel Saligny 2.

Regele Angliei în Scoţia

(Photo-exclusivitate Keystone)

Regele Angliei, în drum spre castelul Balmoral din Scoţia, inspectează la Ballater garda de onoare „Argyll and Sutherland Highlanders”.

Ciudăţenii pe scenă

D-na Blanche Vogt, romancieră şi ziaristă de talent, admiră în Edgard Wallace nu numai pe romancier, ci şi pe «omul de aspru bun simţ», şi crede, ca şi acesta, că teatrul se află «în marginea realităţii».

«Edgard Wallace — scrie d-na Vogt — găseşte că se abuzează întrucâtva de telefon pe scenă. Ce vreţi, e foarte comod! Telefonul înlocueşte fostul monolog. Spectatorii nu se mai supără ca un personagiu oarecare să explice timp de zece minute starea sa sufletească unei alte persoane, care nu e pe scenă.

Şi apoi, telefonul funcţionează remarcabil numai la teatru.

Pe mine mă minunează un fapt: dexteritatea cu care servitorii îşi servesc stăpânii. Apeşi pe un buton. Se deschide o uşă. Apare Maria:

— Coniţa a sunat? zice ea.

Admirabilă mai e la teatru abundenţa de oameni bine îmbrăcaţi, proprietari de locuinţe somptuoase, oameni cari nu fac nimic şi a căror situaţie socială e necunoscută. Au câştigat de sigur, toţi, parale fără a munci!

Altă minune e şi dispreţul pentru bani:

— Amice dragă, ţi-am adus suta de mii de franci cu care m'ai împrumutat!

— O! Dece te-ai grăbit? Pune-i acolo!

Debitorul pune teancul de valori pe un dulap, şi piesa continuă. Vin oameni în vizită, servitorii circulă.

Numai un glumeţ, din galerie e uimit:

— Ei! Ia ascultă, domnu'! strigă el. Vezi să nu-ţi fure cineva bănetul!

Teatrul e uneori plictisitor, dar tot e mai bun decât viaţa!»

Abisinia constituţională

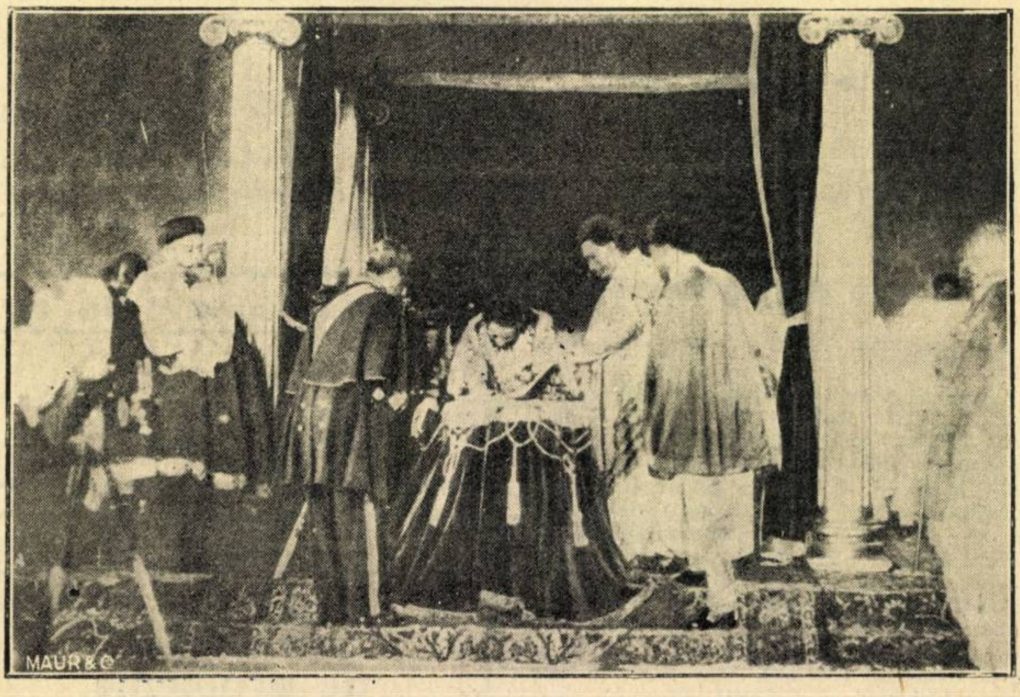

Negusul Ras Taffari semnează cu mâna proprie Constituţia ce a acordat Abisiniei, aşa că a dispărut acolo sistemul de guvernare absolutist.

Pagina problemelor

Premianţii noştri

Publicăm mai jos fotografia d-lui **Victor Boriceanu**, elev în Şc. Sup. comercială (Braşov), unul din premianţii revistei noastre.

D. Victor Boriceanu din comuna Teliu, jud. Braşov, elev al şcoalei comerciale superioare din Braşov.

Elevul Boriceanu a rezolvat şi problemele de şah în afară de cele matematice.

Vom publica în numerele vitoare fotografiile tuturor pemianţilor pe măsură ce le vom primi.

In curând vom publica lista premiilor pe lunile August şi Septembrie.

Deslegătorii noştri primesc recompense materiale şi morale în afară de satisfacţia ce le procurăm furnizându-le probleme şi jocuri din cele mai interesante.

Noui probleme

CASIERUL DELAPIDATOR

Un casier de la o fabrică de zahăr a furat 5 milioane lei. Ştiind că kilogramul de zahăr cubic costă 40 lei şi o ladă mare are 50 kg. zahăr, se întreabă câte camioane ar putea transporta zahărul delapidat în cazul posibilităţii încărcării fiecărui camion cu 20 de lăzi cubice, cu alte cuvinte câte camioane de zahăr a luat casierul din problema noastră.

Roatele automobilului

Câte rotaţiuni pe secundă fac roatele unui automobil, dacă au un diametru de 70 cm. şi dacă viteza automobilului e de 80 km. pe oră ?

Numele deslegătorilor

Am mai primit soluţiuni bune dela următorii:

Victor Boriceanu (Braşov), Titi Bădescu elev cl. VII lic. Lahovari (R. Vâlcea), Gigi şi Bebe Ţoiescu (com. Isvoarele, jud. Olt), Rodica Baiatu (Ploeşti), Simona Rădulescu (Ploeşti), Maria I. Căldăraru (Bucureşti), Theodor Stoicescu elev cl. VI (Ploeşti), Gella Derioiu şi Paulina Dumitrescu (Bucureşti), N. Gr. Arsene elev cl. VII lic. Donici (Chişinău), Mircea Gheorghiu elev lic. Petru şi Pavel (Ploeşti), Anny Stoicescu (Ploeşti), Lenny Gheorghiu elevă cl. IV lic. R. E. (Ploeşti), Alex. Benigal-Alben (Braşov), Al. Dobriceanu-Aledo, student (Bârlad), Dan Florescu (Roman), Alexandru Gr. Cojiţă (Roman), George Macri (Bârlad), Robert Copelman elev cl. VI Seminarul ped. univ. (Bucureşti), Andrei Chirilă elev cl. VII lic. C. D. L. (Timişoara), I. Ştefan (Braşov), Gh. M. Sternberg (Timişul de Sus), Voicu Euseviu elev. cl. IV lic. «Tasse Dumitrescu» (Mizil), Teodor N. Costăchescu elev cl. V B lic. Bălcescu (Brăila), Kristian Tr. Boicescu (R. Vâlcea), Ionel M. Popescu lic. Mihai Viteazul (Călăraşi jud. Ialomiţa), Frederic Türk elev cl. IV primară (Ploeşti), Spiru Travlos (Brăila), Gr. Duca (Roman), Mircea Ionescu (Galaţi), Ilascu Pizone (com. Drăgăşani, jud. Vâlcea), V. Chirlă (com. Pesac, jud. Timiş) Iulian şi Anghel Munteanu (com. Cuşmir, jud. Mehedinţi), Fănel Paraschivescu elev cl. VII lic. M. V. (Călăraşi, jud. Ialomiţa), Gh. Nicolau (Oneşti, jud. Bacău), Emilian Moca învăţător com. Dindeşti (jud. Sălaj) Wilhelm A. George (Ploeşti), Nelu Bălăşescu (Lipova, Banat), Ghiţi Mihuţiu elev Şc. comerc. (Lipova, Banat).

Soluţiile primite

DOBÂNDA SUMEI DE 5 BANI

D-l **Spiru N. Travlos** (Brăila) a calculat fără logaritmi că la fiecare 70 de ani se dublează o sumă dată cu dobândă de 1 la sută. In 1931 ani dublarea făcându-se de 28 ori, suma de 5 bani va aduce o dobândă de 12.800.000 lei aproximativ.

FRACŢIA ECHIVALENTĂ

D-l **Dan Florescu** (Roman) ne comunică următoarele operaţiuni:

$$\frac{7+x}{8+y}=\frac{7}{8}$$
$$(7+x)+(8+y)=135$$
$$7+x=135-8-y$$
$$7+x=127-y$$

Inlocuind în

$$8(7+x)=7(8+y)$$

vom avea:

$$8(127-y)=7(8+y)$$
$$1016-8y=56+7y$$
$$y=64$$
$$8+y=137-7-x$$
$$8+y=128-x$$
$$8(7+x)=7(128-x)$$
$$56+8x=896-7x$$
$$15x=840$$
$$x=56$$

Deci noua fracţie echivalentă va fi:

$$\frac{7+56}{\infty+64}=\frac{63}{72}=\frac{7}{8}$$

PROBLEMA DE ŞAH DIN No. 30

D-l **Gh. M. Sternberg** (Timişul de Sus) a deslegat problema trăgând turnul alb din G 6 în G 4.

„Oglinda Lumii" No. 37

BON

de şah

„Oglinda Lumii" No 37

BON

de probleme

Problema de şah din No. 22 are 3 soluţii

D-l *Victor Boriceanu* (Braşov) a găsit următoarele trei soluţii ale problemei de şah din No. 22 al revistei fiind tustrele extrem de interesante.

Soluţia I

Alb	Negru
Nc1 — e3	Nf2 + e3
Cg2 — e1 matt	

Soluţia II

Alb	Negru
Nc1 — e3	Pd4 + e3
Te7 — d7 m matt	

Soluţia III

Alb	Negru
Nc1 — e3	Cg3 — f5
Cg2 — f4 matt	

Nota Red.—Cele trei soluţii ale d-lui Boriceanu nu sunt în realitate decât o singură soluţie, primul pas al Albului fiind acelaş iar pasul al doilea având trei variante după felul cum reacţionează Negrul.

LABIRINTUL DIN NEW-YORK

Am primit sute de soluţiuni. Intr'un număr viitor vom publia cea mai bună.

PROBLEMA DE ŞAH

de *S. Hertmann*

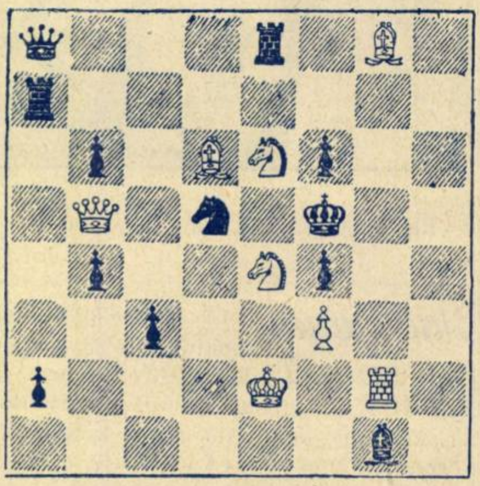

Mat în două mutări.

PROBLEMA ARABĂ No. 3

D-l **Theodor Stoicescu** elev cl. VI lic. Petru şi Pavel (Ploeşti) a găsit că cei 3 negri aveau 79 nuci de cocos. Impărţind la 3 avem 26 şi mai rămâne una, mâncată de struţ. 52 nuci împărţit la 3 ne dă 17 plus o nucă. 34 la 3 ne dă 11 plus una. In sfârşit 22 împărţit la 3 ne dă 7 şi mai rămâne 1.

Fiecare negru a luat la urmă câte 7 nuci.

POŞTA JOCURILOR

Ţinând seama că unii premianţi au fost plecaţi în vilegiatură, ultimul termen pentru primirea fotografiilor va fi până în 10 zile după apariţia acestui aviz.

Toţi premianţii noştri ne pot trimite fotografia spre publicare, indiferent dacă au primit premiul I, II sau III.

Pe verso se va nota numele, pronumele şi adresa.

Monede papale

Funcţionarii din Cetatea Vaticanului au încasat acum, pentru prima dată, o parte din lefurile lor în monede ale Papei.

Revenirea acestor monede e un mic eveniment istoric.

Fiecare funcţionar din oraşul Vaticanului a primit o serie completă de piese din nouile monede bătute şi anume: două piese de argint de una şi cinci lire, trei de nichel de două şi o liră şi de 50 de centesimi, apoi două piese de bronz de 10 şi 5 centesimi.

Vor avea oare aceste monede curs în afară de Vatican?

Se crede că nu şi că ele vor fi refuzate ca şi în trecut... exceptând pe Italienii cari au treburi în Vatican.

O bătălie... muzicală

Se afirmă că muzica ar îndulci moravurile. Dar nu e cazul totdeauna.

In Belgia, nişte societăţi îşi disputau chioşcul de muzică al unui mic oraş; se certau pe tema aceasta: o asociaţie muzicală veche şi una mai nouă. Şi cearta degeneră în bătae.

Chioşcul fu luat cu asalt. Dar cei cari îl ocupaseră, îl apărară cu bărbătească energie, toba mare servind de pavăză.

Viorile intrară şi ele în horă... pe capetele asediatorilor; saxofonul luă parte la luptă; contrabasul deveni o armă teribilă; tromboanele făcură ca cei loviţi să vadă stele verzi; cornul englezesc se dilată sub efectul căldurii comunicative.

Bagheta dirijorului nu rămase nici ea inactivă; oboiul şi flautele luară şi ele parte la luptă.

Bătălia a durat mai mult de o jumătate de oră şi poliţia ridică vreo patruzeci de răniţi, dintre cari cinci în stare gravă.

Acum instrumentează.. justiţia...

Acum în timpul vacanţei tot tineretul trebue

să citească cartea care a obţinut cel mai răsunător succes, cartea interesantă, instructivă, şi emoţionată

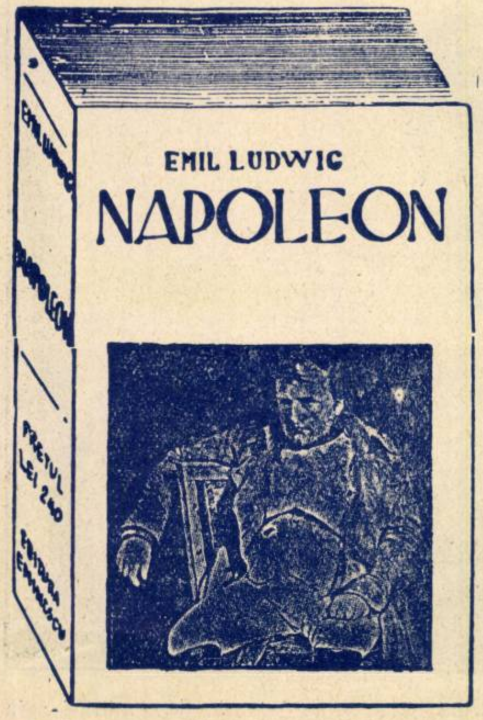

Se găseşte la toate librăriile şi la Editura „EMINESCU" Bucureşti I Strada Anghel aligny, No. 2

Tamponarea dela Constanţa

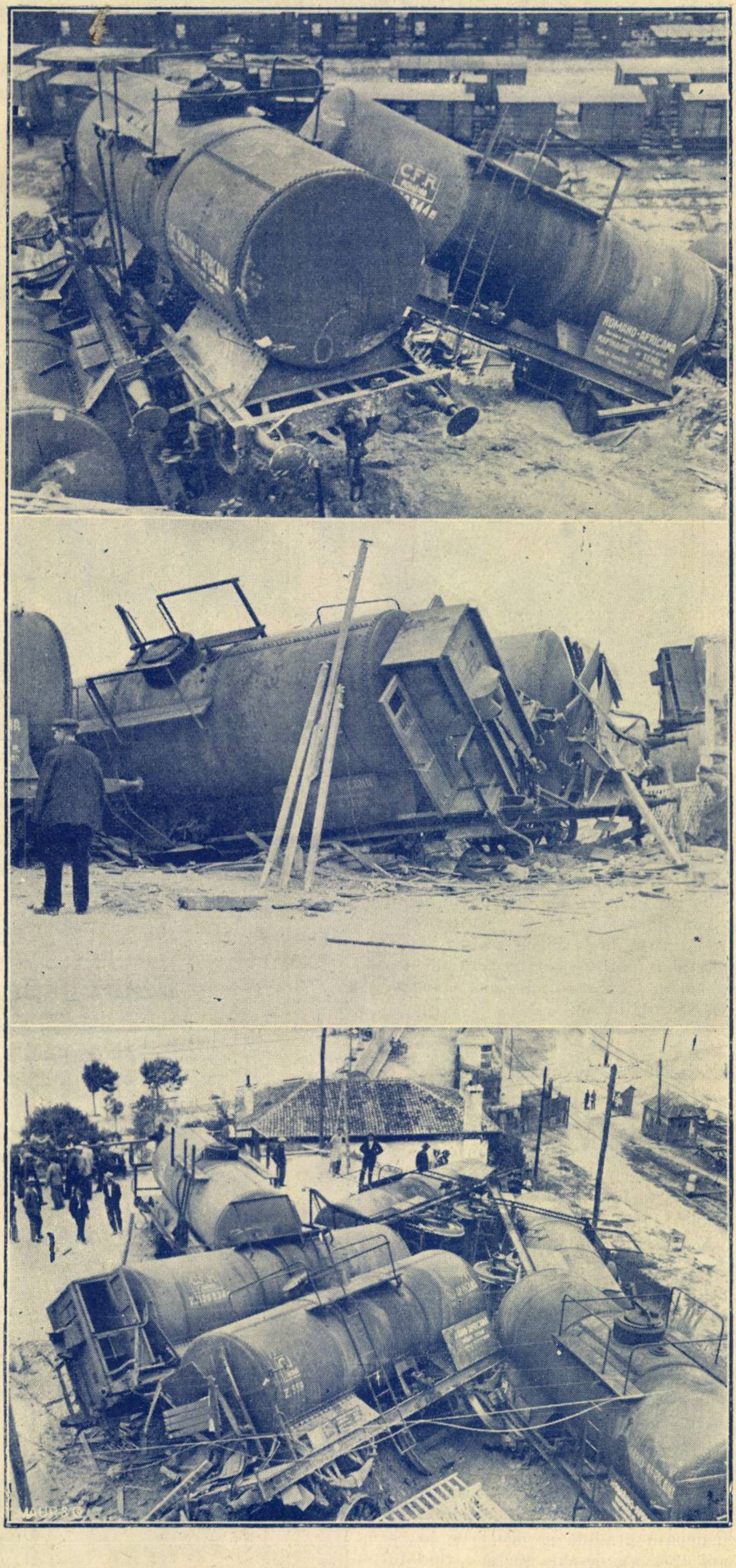

(Photo „Oglinda Lumii")

O locomotivă a tamponat în gara Constanţa un grup de 37 vagoane-cisterne de petrol. Linia fiind acolo în pantă şi vagoanele nefiind frânate, lovitura locomotivei a pus în mişcare vagoanele, care au luat'o repede la vale. Ajunse la parapet, s'au ciocnit de el: 17 s'au răsturnat de vale, restul a deraiat. Nu a fost niciun accident de persoane. Fotografiile noastre de mai sus ne dau unele aspecte ale vagoanelor răsturnate şi deraiate.

PAGINA CINEMATOGRAFICĂ

Charlie Chaplin şi „misterioasa Mary“

Charlie Chaplin, fotografiat la Biarritz cu noua stea a ecranului descoperită de dânsul şi pe care Parizienii o numesc „misterioasa Mary”. *Dela stânga spre dreapta:* Jean Patou, faimosul croitor de dame din Paris; Miss Grieg (misterioasa Mary); Charlie Chaplin; Miss Sergentand; ducele de Vallombrosa, la ceai.

(Photo-exclusivitate Keystone)

Olga Cehova se mărită

Se anunţă logodna frumoasei artiste ruse Olga Cehova cu tânărul şi simpaticul regisor Karel Anton, care realizează actualmente filmul «**Die nackte Wahrheit**» pe când logodnica sa joacă primul rol în noul film «**Das Konzert**», care s'a terminat de curând la Paris, în acelaş studio.

In pauzele dintre două luări de vederi, celebra vedetă şi strălucitul realizator pot fi văzuţi cot la cot în grădină, formând planuri de viitor.

Primul film turcesc vorbitor

In apropiere de Stambul se turnează primul film vorbitor turcesc, care va relata unele episoade din revoluţia dela 1909.

Titlul va fi: «**Cerşetorii din Stambul**».

Până acum se proiectau în sălile otomane numai filme vorbitoare engleze, germane şi franceze, dar guvernul actual vrea să naţionalizeze ecranul, în scop de propagandă.

Cinema în gări

«Trans-Lux Corporation» studiază actualmente un plan pentru instalarea de mici cinematografe în gările căilor ferate americane. E vorba de filme de publicitate şi de mici filme de actualitate.

Numita societate exploatează acum numeroase săli mici de cinema, cu un turnichet la intrare, săli cari au aparenţa unor baruri automate. Ele au devenit locuri de întâlnire pentru micile lucrătoare şi vânzătoare şi băeţii de serviciu de prin birouri, în orele de masă.

Charlie Chaplin şi regina Spaniei

Charlie Chaplin s'a dus zilele acestea la Fontainebleau.

Când să se urce, cu un regisor, în maşina sa Bugatti, văzu trecând un Ford galben, în care se aflau două doamne.

Regisorul îi zise:

— E regina Spaniei şi infanţa....

Atunci Charlot:

— **Eu** nu aşi abdica niciodată!

Valentino n'a fost încă uitat

Memoria lui Rudolf Valentino continuă a fi cinstită şi azi. Dovadă următoarea notiţă din «Daily Telegraph»:

Acum trei ani, nişte admiratori englezi ai lui Valentino au întemeiat «Valentino—Association», care posedă acum secţiuni în sute de localităţi : dela Stockholm la Calcutta.

In fiecare an, societatea dă daruri de Crăciun, în numele lui Valentino, mai multor spitale, în deosebi spitalului italienesc din Londra, de care se interesa foarte mult celebra vedetă a filmului.

Acum doi ani, spitalul acesta a căpătat dela «Valentino - Asociation» o frumoasă grădină pe acoperiş; în anul 1930, s'a deschis secţia «Spitalul de copii Valentino».

S'a adunat şi un fond pentru a i se ridica lui Valentino o statue în parcul din Hollywood.

Memoria sa a rămas vie şi prin corespondenţa dintre membrii Asociaţiei, prin schimb de fotografii şi prin recitarea poeziei sale intitulate «Day-dreams».

Entuziasm pentru navigaţie

(Photo-exclusivitate Keystone)

Vestita vedetă Clara Bow, despre care se afirmă că ar avea intenţia de a părăsi arta cinematografică, e o amatoare entuziastă a navigaţiei. O vedem aci în yachtul ei, împreună cu tânărul corăbier Eddie, care o însoţeşte totdeauna, parcă recitând o odă pentru preamărirea navigaţiei.

Zeppelinul deasupra Londrei

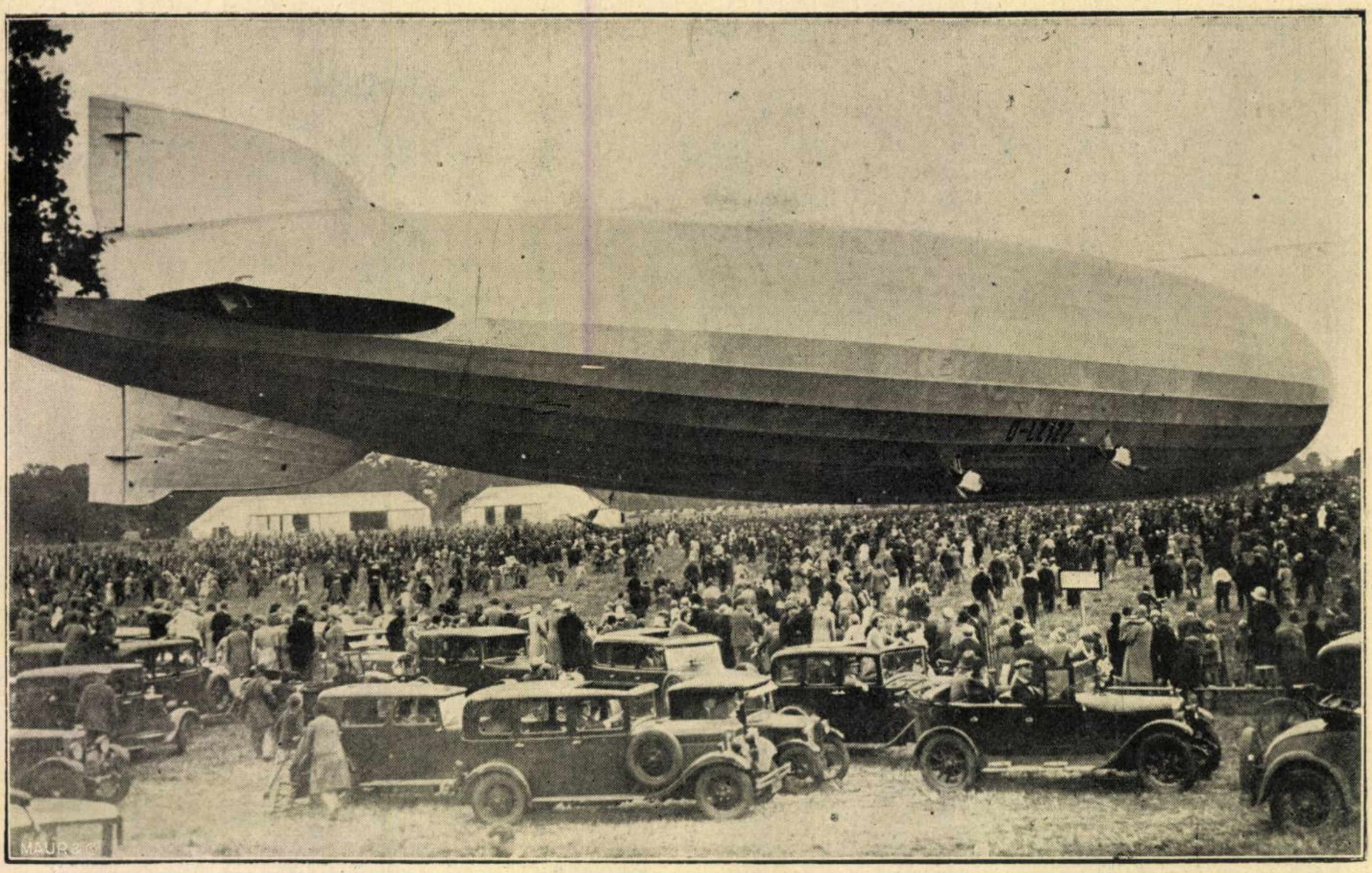

(*Photo „The New York Times", Ltd., Berlin*)

Dirijabilul „Graf Zeppelin" după recenta sa aterisare pe aeroportul Hanworth de lângă Londra, înconjurat de mare mulţime de oameni cari rupseseră barierele.

Microbi cari se plimbă

Un savant vienez, d-rul Désiré Papp, a stabilit pe temeiul faimoasei teorii a lui Arrhenius, că pământul propagă viaţa pe celelalte planete şi... vice-versa.

D. dr. Papp pretinde că a avut dovezi despre prezenţa pe globul nostru a unor musafiri sosiţi depe altă lume.

Dar, ceeace pentru noi este izvor de viaţă şi condiţie indispensabilă pentru existenţa noastră, adică oxigenul, ucide organismele acestea, care se simt în schimb foarte bine în gaze carbonice.

Aceşti musafiri străini au fost botezaţi de savantul vienez cu numele de **Spirillwon rubrum.** Sunt de culoare roşie... de culoarea observată pe suprafaţa planetei Marte prin telescoape uriaşe.

Se va descoperi oare o lume nouă?

Iată o perspectivă pasionantă, dar şi oarecum înspăimântătoare...

Editura „EMINESCU" Bucureşti
recomandă ultimele sale SUCCESE mari:

FRIEDRICH TORBERG
Din tragediile şcolii
Bacalaureatul elevului Gerber
In româneşte de F. ADERCA

In acest roman autorul redă torturile unui suflet tânăr pus în faţa celor dintâi iubiri, viclenii şi dureri ale vieţei. E cea mai puternică şi pură oglindă a sufletului unui Werther modern. In acelaş timp autorul redă spectacolul complect al tragediei bacalaureatului pe care o trăesc mii de tineri şi mii de familii din zilele noastre.

KLABUND
Romanul unei familii
BORGIA
In româneşte de VICTOR RODAN

Acest roman, neîntrecut ca factură, evocă, într'o viziune uriaşă, figurile pline de viaţă ale Renaşterii, o furtună de patimi nestăpânite şi de cinică cruzime. Papa Alexandru I, Cesare Borgia, Lucreţia, Savonarola, Macchiavelli, Michelangelo se apropie de priceperea noastră în mod omeneşte sguduitor şi în acelaş timp înspăimântător.

LUDWIG WOLFF
Misterele turfului
Fiul lui Anibal
Roman Hippic Sentimental

O povestire pasionată în care toţi cei cari frecventează câmpurile de curse se vor regăsi. Toate dedesupturile şi vicleşugurile acestei lumi speciale a proprietarilor, jockeilor, antrenorilor, Bookmakerilor şi celor cari se învârtesc în jurul lor, alternând cu pagini magistrale de roman sentimental, care emoţionează până la lăcrimi.

Cereţi ultimul Catalog cu cărţile cele mai noi, cele mai bune şi cele mai eftine ale Editurii „Eminescu", Bucureşti I, Str. Anghel Saligny 2

Un „jockeu" regal

Ducele de Gloucester (*stânga*) cel de al treilea fiu al regelui Angliei, ca „jockeu", cu un coleg, pe hipodromul din Aintree.

Melodia graiului

Polonezul pretinde:

Că şarpele a amăgit'o pe Eva, vorbindu-i italieneşte;

Eva l'a înşelat pe Adam vorbindu-i franţuzeşte;

Dumnezeu a blestemat pe cei dintâi păcătoşi în nemţeşte;

Ingerul i-a gonit pe păcătoşi, din rai, în ungureşte.

Electricitate în agricultură

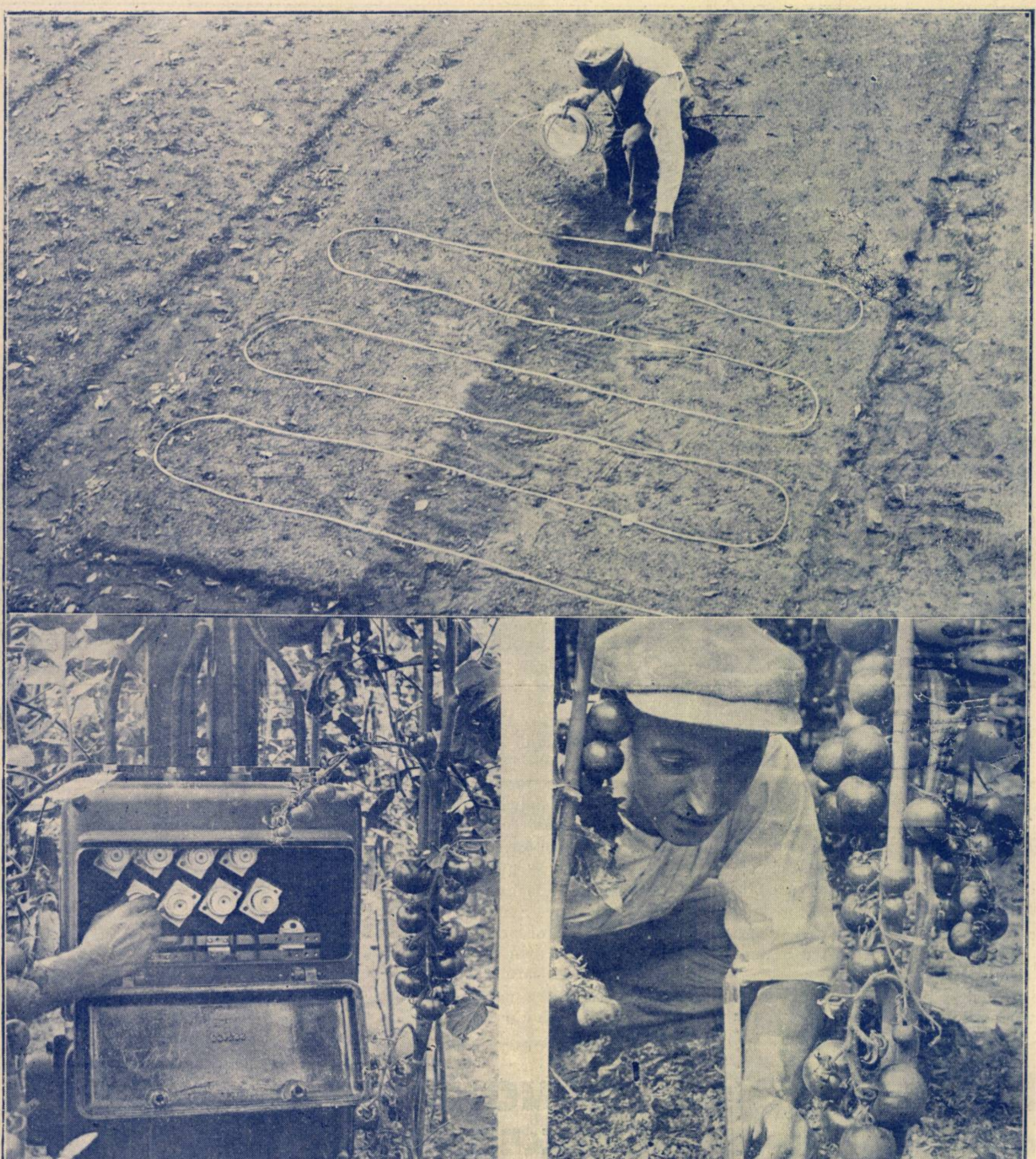

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Un grădinar din Kötersdorf de lângă Chemnitz (Germania) a încercat să încălzească pământul cu cabluri electrice, fiind șiut că planta încetează de a crește la o temperatură de 9 grade. El a obținut cu modul acesta o recoltă încincită. Un ceasornic, care se întoarce odată pe lună reglează automatic încălzirea pământului. *Sus* vedem cum se așează cablurile electrice la 30 centimetri dedesubtul suprafeții pământului. *Jos, în stânga,* tabela siguranțelor din mijlocul brazdelor; în *dreapta,* suszisul grădinar cu tomatele sale obținute prin încălzirea electrică a pământului.

Care e cel mai prost?

Doi căpitani discută despre prostia ordonanțelor lor, fiecare pretinzând că ordonanța lui e mai proastă.

— Să-ți dovedesc, spuse căpitanul A., colegului său, chemându-și ordonanța. Marine! Dute iute la Capșa și vezi dacă sunt acolo.

Marin plecă în pas gimnastic și după un sfert de oră se înapoiă.

— S'trăiți, d-le căpitan! Nu sunteți acolo.

— Ei vezi? exclamă căpitanul A.

Dar căpitanul B. nu se dădu bătut.

— Ioane! spuse el ordonanței sale. Ține 3 lei și cumpără-mi «Adevărul»!

Ion plecă.

Ajuns la ușă, căpitanul îl strigă înapoi.

Mai ține 3 lei și adu-mi și o cutie de chibrituri!

După o jumătate de oră, Ion se întoarce gâfâind, fără să aducă nimic.

— Ce este? îl întreabă căpitanul. S'au închis chioșcurile?

— Nu, să trăiți, d-le căpitan, dar am amestecat francii pe drum și n'am mai știut cu cari să cumpăr gazeta și cu cari chibriturile.

Noul guvern al Marei Britanii

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Se știe că guvernul laburist prezidat de d. Ramsay Macdonald a demisionat spre a face loc unui guvern de colaborare națională, din care fac parte reprezentanți ai tuturor trei partidelor de guvernământ. Vedem *sus* pe d. Ramsay Macdonald (stânga), care prezidează și noul guvern, apoi pe d-nii Neville Chamberlain, Sir Austin Chamberlain și Stanley Baldwin, toți trei conservatori; *jos*, mulțimea adunată în fața președinției consiliului din Londra în ziua când se aștepta numirea noului guvern.

A TREISPREZECEA CARTE DE JOC

6)

Nuvelă de Philips Oppenheim

— Foarte rar. Câteva articole asupra criminalităţii, din diferite puncte de vedere. Cunosc foarte bine pe contesa Montzini, care e, cred, una din prietenele dv., explică Slane.

— Drăguţa de Olga! murmură prinţesa. E, în adevăr, prietena mea. Ei bine, faceţi cum vreţi, sir Jasper. Sună, Anna. Vom da pe domnul pe mâinile lui Grubling.

— Vă sunt excesiv de obligat, răspunse Slane sculându-se, şi lordul Minchingham de asemenea, sunt sigur. Făgăduesc să fiu cât mai puţin supărător.

Prinţesa îi zâmbi.

— Mă tem, observă ea, că micul meu apartament vă va prezinta prea puţin interes. Totuşi, scotociţi-l minuţios şi veniţi să mă vedeţi înainte de plecare, sir Jasper.

*

Grubling era tipul obişnuit al servitorului taciturn, dar perfect stilat; de sigur de naţionalitate germană sau rusă. Nu era cel care-l introdusese pe Slane, dar era fără indoială un fel de majordom.

Prinţesa îi explică ce are de făcut Trăsăturile sale greoae nu exprimară nicio uimire.

— Vrea domnul să mă urmeze? întrebă el, salutând băţos.

Sub conducerea lui, Slane procedă la o inspecţie îngrijită a întregului apartament.

Dormitorul şi budoarul prinţesei alcătuiau, cum şi era de aşteptat, o minune de delicateţă unită cu o splendoare cumpătată. Nu prezintau nici o urmă de vizită masculină.

Camera d-şoarei Anna era goală ca aceea a unei servitoare: un pat de fier, acoperit însă cu rufărie fină, o cruce de fier pe peretele opus şi o foarte frumoasă pictură a Fecioarei.

O cameră neocupată conţinea mobile fără preţ şi obiecte de artă. Dulapurile deschise de Grubling erau pline cu cristaluri şi porţelanuri rare.

Locuinţele servitorilor nu prezintau interes; Slane le scotoci totuşi amănunţit, până la cabina telefonică.

— Nu a mai rămas nimic, anunţă înfine serevitorul cu glasul respectuos. Aţi fost în toate odăile şi aţi văzut toate dulapurile.

Slane îi strecură o bancnotă în mână, scuzându-se de deranjul pe care-l pricinuise. Omul acceptă banii şi deschise din nou uşa salonului.

Prinţesa se întoarse zâmbind.

— Ei bine? glumi ea. L'aţi găsit cumva pe amicul dv. în patul sau în garderobul meu? Te pomeneşti că e om simpatic acest d. Cartwright. Am scăpat poate o ocazie.

Slane ceru scuze.

— Prietenul meu nu a avut, pare-se şansa de a se introduce aci, mărturisi el. Nu-mi rămâne decât să vă cer iertare şi să vă mulţumesc.

Ea îi întinse mâna şi Slane era destul de familiarizat cu obiceiurile străine, spre a se apleca şi a i-o atinge cu buzele. Obrazul tinerei fete rămase fără expresie când îi ură noapte bună.

— Veniţi să mă mai vedeţi în altă zi, sir Jasper, îl pofti prinţesa. Cel puţin spre a mă informa în privinţa prietenului dv. pierdut şi spre a-mi spune unde l'aţi găsit.

— Dacă mi-o porunciţi, pricep perfect că vă datorez politeţa aceasta, răspunse Slane.

Se îndreptă spre uşă, mai desorientat decât oricând. Il înşelase până şi instinctul său. Nu încăpea îndoială că nu era chip ca d. Cartwright să se afle în apartamentul acesta. Apoi, timp de o clipă, şovăi, şi un fior îi acceleră pulsul. Pe o masă rotundă de mahon se afla un buchet mare de crini, şi în umbra vazei Slane văzu ceva mototolit, greu de recunoscut; era pentru dânsul o ţâşnire de lumină.

Se opri, se aplecă spre a mirosi chipurile florile şi degetele sale se închiseră pe micul obiect aflător dincolo de văzul prinţesei şi al damei ei de companie.

Grubling deschise uşa. D-şoara Anna îşi reluase cartea, gata să reînceapă lectura. Prinţesa se apleca, cu frumoasele-i degete întinse, peste o cutie de fildeş plină de ţigarete.

După un ultim salut, Slane trecu uşa.

Cei trei amici îl aşteptau cu nerăbdare când Slane intră în biblioteca din apartamentul de sus. Cărţile de joc mai erau pe masă.

— Ei bine? întrebă Minchingham.

— Dă-mi un whisky, ceru Slane.

(Urmarea în numărul viitor)

Marionete cu acompaniament de gramofon

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin.

Un teatru de marionete din München dă la Expoziţia de radio din Berlin reprezentaţii cu păpuşi acompaniate de plăci de gramofon. Marionetele au figurile unor artişti celebri. Vedem *sus* scena finală din „Paiaţe"; *jos*, pe directorul acestui teatru, sculptorul Deininger, vorbind în culise la microfon.

Cea mai mare aeronavă din lume

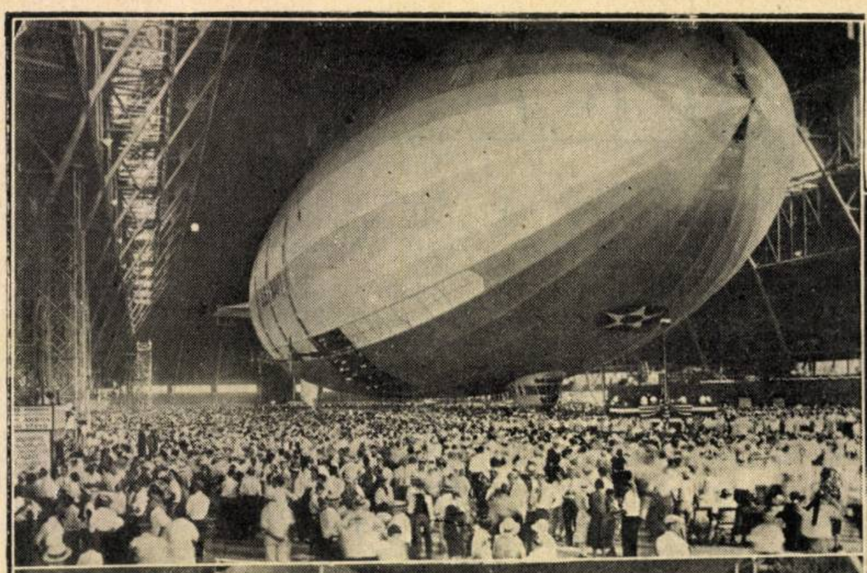

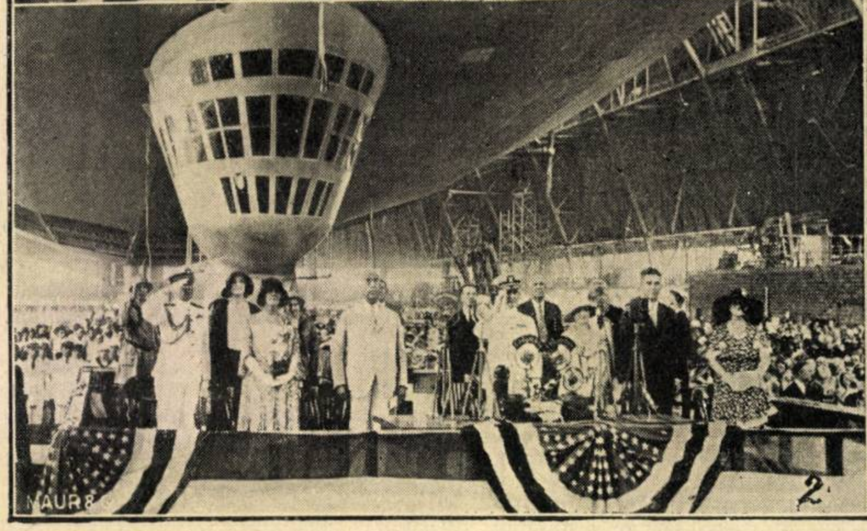

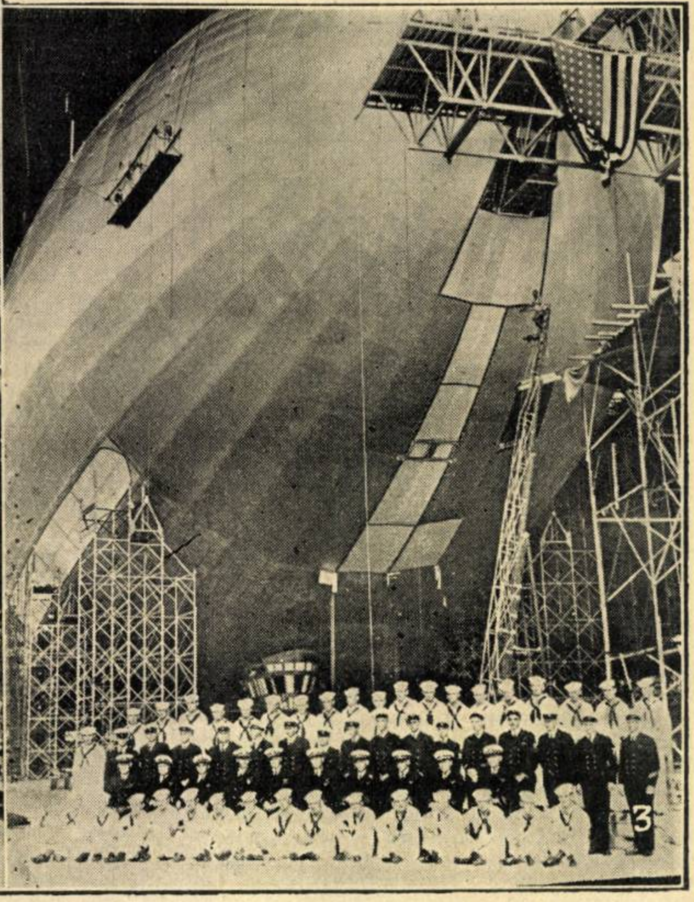

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin).

La Akron (Ohio), prezidentul Hoover a botezat cu numele acestui oraş cea mai mare aeronavă din lume, care e de două ori mai mare decât Zeppelinul. Fotografiile noastre arată: 1. Aeronava „Akron" şi mulţimea de spectatori pe timpul botezului. — 2. „Akron" se ridică în aer după ce i s'a dat numele. — 3. Uriaşa aeronavă şi echipajul ei.

Ce nu ştie oricine

Copiii surâd la 5 săptămâni după naştere şi încep a cunoaşte după două luni.

*

Cea mai răspândită în Europa e limba germană, vorbită fiind de 81 milioane de oameni. Engleza e vorbită de 47 milioane de europeni, italiana de 41 milioane şi franceza de 40 milioane.

CARŢI NOI!

LUDWIG WOLFF
Fiul lui Anibal
Roman Hippic LEI 50

MIGUEL ZAMACOIS
ACCIDENTUL
Romanele alese LEI 16

MARIE-LISE EMILIAN
1313 Intrebări şi tot atâtea răspunsuri 1313
Ediţia II. Preţul redus LEI 60

MAURICE LEBLANC
Aventurile extraordinare ale lui Arsène Lupin
Insula cu treizeci de sicrie
Piatra Miraculoasă LEI 30

De vânzare la toate librăriile şi la Editura Eminescu Bucureşti

Pradă miraculoasă

Căpitanul Ingbrigsten dela «Ankra Whaling Company» e un harnic vânător de balene.

De curând a capturat un cetaceu, care nu prezinta nimic remarcabil. Dar numai în aparenţă, deoarece în interiorul animalului s'a găsit o massă gălbue, care era chihlimbar.

După cântărire, căpitanul constată că prada sa avea o valoare de 40.000 de lire sterline... 33 milioane de lei!

Păţania unor aviatori în China

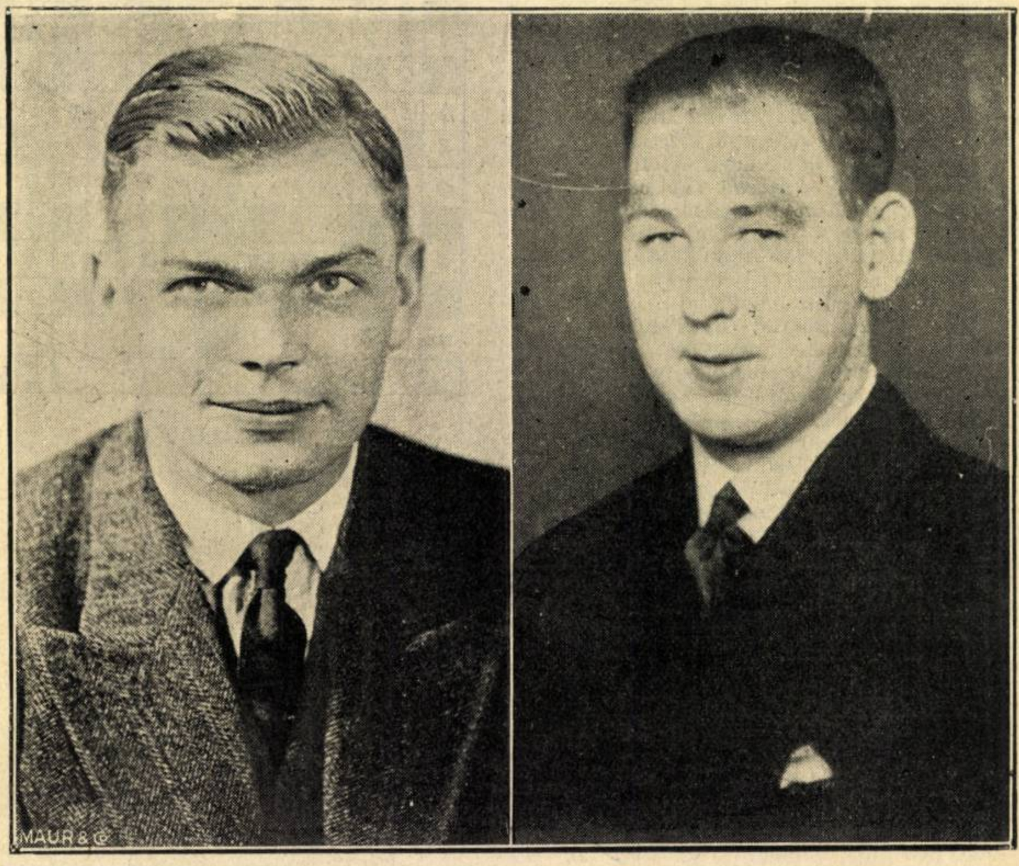

Stânga: Pilotul Rathje, care a trebuit să aterizeze din cauza unei pane, cu avionul său, în Mongolia şi pe care justiţia chineză l'a condamnat la cinci ani închisoare sub acuzaţia de spionaj. — *Dreapta:* Mecanicul Kölber, care însoţise pe Rathje în sbor şi care a fost rănit, la aterisare, de gloanţele soldaţilor mongoli.

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin).

JOCURI

JOC DE CUVINTE INCRUCIŞATE

de *Solomon şi Mauriciu Breiman*, Bălţi.

1	2	3	4		5	■	6	7	8	9		10
11				■	12	13					■	
14			■	15						■	16	
17		■	18						■	19		
	■	20						■	21			
22	23						■	24				
■	25					■	26					■
27					■	28						29
30				■	31						■	
32			■	33						■	34	
35		■	36						■	37		
	■	38						■	39			
40						■	41					

Orizontal: 1) Oraş în Belgia; 6) Locuitor din vechea Toscană; 11) Insignă de decoraţie; 12) Servitor în livrea; 14) Cea mai mică coardă a unui instrument muzical; 15) Şarpe monstruos cu o sută de capete, răpus de Apollon (Mit.); 16) Prepoziţie; 17) Razele Roentgen; 18) Tragedie de Schakespeare; 19) Strigătul ţăranilor spre a-şi opri boii; 20) Peştişor cu spini pe spinare; 21) Bucată de mătase care se poartă în semn de doliu; 22) Pictor francez autor de tablouri militare şi de panorame (1826—1890)s 24) General francez cuceritorul regatului Dahomey (1842—1922); 25) Mama lui Thezeu (Mit.); 26) Culeg grânele; 27) Unul din fraţii Buzeşti, faimos general al lui Mihai-Viteazul; 28) Tribun militar, care puse să decapiteze pe fiul său fiindcă se luptase contra ordinelor sale, (31 a. Cr.); 30) Miel în al douilea an (Mold.); 31) Poet atenian celebru prin cântecele sale războinice (sec. VIII a. Cr.); 32) Trei sferturi din *unul;* 33) Boclucaş; 34) Alifie (Mold. şi Tr.); 35) Pronume; 36) Om de încredere; 37) Anagramă din: *Noe;* 38) Numele biblic al vechilor suverani egipteni; 39) Popor; 40) Cel stăpânit de iubirea exclusivă de sine; 41) Divinitate infernală; una dintre cele trei furii (Mit.).

Vertical: 1) Anul acesta; 2) Sculptor, pictor, architect, şi literat francez (1808—1888); 3) Pronume; 4) Notă muzicală; 5) Oraş în Peloponez unde se celebrau jocuri din patru în patru ani, în onoarea lui Jupiter; 6) Instrument de tras linii perpendiculare pe un plan; 7) Zeu egiptean care provine din confuziunea unui zeu ibis şi unui zeu cynocefal; 8) Animal dela Nord; 9) De două ori îl are: *Dumitrescu;* 10) Rege egiptean sub care se construi cea mai mare piramidă; 13) Titan prefăcut în munte şi osândit a sprijini cerul pe umerii săi (Mit.); 15) Animal ovipar biped având pene şi aripi; 16) Fabulist latin sclav, liberat de August; 18) Zeiţă Egipteană identificată cu Aphrodita; 19) Plantă originară din Brazilia, al cărui fruct roşu aprins şi cu gust arzător se întrebuinţează în bucătărie ca salată şi ca condiment; 20) Poet şi autor dramatic francez (1609—1650); 21) Erou roman, apără singur podul de peste Tibru contra lui Porsena (1507 a. Cr.); 23) Scade; 24) Consonante ce se rostesc atingând dinţii cu limba; 26) Starea une femei gravide; 27) Rupe cu violenţă; 28) Oraş în Indochina franceză; 29) Vânt, din S. E. pe Mediterană, ce aduce căldură năbuşitoare; 31) Oraş în Turcia aziatică; 33) Popor; 34) Scuz; 36) Interjecţie; 37) Pom; 38) Numele lui Budha în China; 39) Pronume.

ANAGRAMA AFEREZA

de *Al. Dobrinescu-Aledo*, student.

I. Să se găsească 7 cuvinte cu următoarele semnificaţii:

1) Mareşal francez care încearcă să organizeze mai bine armata (1802—1869); 2) Câine de vânătoare, înalt şi subţire, cel mai iute la fugă; 3) Cel mai mare afluent al Dunării; 4) Cina târziu noaptea; 5) Ceeace rămâne dintr'un tot; 6) Zeul soarelui la Fenicieni, adorat în Egipt ca o divinitate supremă (Mit.); 7) Poet latin modern, autorul unei *Arte poetice* (1840—1866).

II. Făcându se anagrama cuvintelor aflate, se vor obţine alte 7 cuvinte cu următoarele semnificaţii:

1) Cerc de fier pentru legat; 2) Mare instrument de muzică cu chei şi ţeve de vânt; 3) Oraş în Italia, pe Barbo, patria lui Alfieri; 4) Vest; 5) Măsură egală cu un metru cub; 6) Partea Oceanului Indian între Arabia şi Industan; 7) Care doreşte cu înfocare.

III. Adăogându-li-se câte o literă la început se vor afla alte 7 cuvinte cu următoarele semnificaţii:

1) Doctor francez (1745—1826); 2) Prim-ministru român; 3) Poet italian, autorul ANIMALELOR VORBITOARE (1721—1803); 4. Ziarist şi autor dramatic francez (1858—1922); 5) Arcaş rămas celebru care-şi oferi serviciile sale regelui Filip II al Macedoniei; 6) Autorul lui «Manasse»; 7) Rege evreu urmaşul lui Saul, autorul presupus al *Psalmilor* (sec. XI a Cr.).

Iniţialele nouilor cuvinte aflate, citite de sus în jos, în ordinea dată vor da numele *biruitorului Stratosferei.*

CARTEA MISTERIOASA

de *Pincu A. Saul Pia a*, Focşani

Se dau următoarele cuvinte:

Alabala — Atuncia — Bacanţă — B rber — Germinal — Jă uire — Leliţă — Revue — Urechie.

I. Să se aranjeze cuvintele de mai sus într'o anumită ordine.

II. Luându-se din fiecare cuvânt câte *trei* litere consecutive, în noua ordine aranjată, se va afla o frumoasă carte apărută, de curând în Editura «Eminescu».

Soluţiile jocurilor din „O. L." No. 35

RECONSTITUIRE GEOGRAFICA

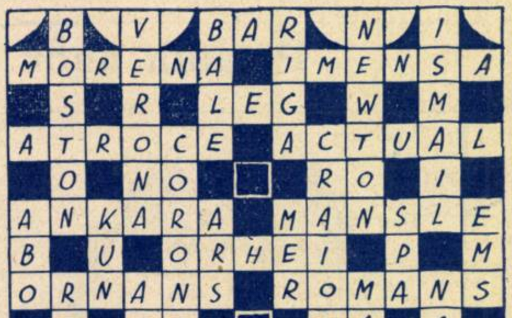

	B		V		B	A	R		N		I	
M	O	R	E	N	A	■	I	M	E	N	S	A
■	S	■	R	■	L	E	G	■	W	■	M	■
A	T	R	O	C	E	■	A	C	T	U	A	L
■	O	■	N	O	■	■	■	R	O	■	I	■
A	N	K	A	R	A	■	M	A	N	S	L	E
B	■	U	■	O	R	H	E	I	■	P	■	M
O	R	N	A	N	S	■	R	O	M	A	N	S
■	A	■	S	E	■	■	■	V	A	■	A	■
A	V	I	C	E	N	■	C	A	D	Ă	N	Ă
■	E	■	O	■	O	R	A	■	R	■	T	■
I	N	E	L	A	T	■	N	O	A	T	E	N
	A		I		O	C	A		S		Ş	

DUBLU-PĂTRAT

E	C	O	U			
C	O	R	N			
O	R	B	I			
U	N	I	V	E	R	S
			E	R	O	U
			R	O	S	T
			S	U	T	A

ANAGRAMĂ

Monom

Poşta jocurilor

Nicu N. Vasilescu şi Stanislav Mihail, Brăila. — Il vom publica în limita posibilităţilor. Aşteptăm altele.

Nicuşor Comănescu, Tg.-Ocna. — Publicăm cât mai rar succesiuni şi fuziuni; versurile şaradei sunt slabe. Mai încercaţi.

Nicolae L. Petrescu. — Nu mai publicăm probleme de aritmetică. Am oprit câteva. De jocuri, în triunghiu şi pătrat ne ferim cât putem.

Frieda Edelştein, Galaţi. — Dv. vreţi răspuns şi când nu întrebaţi? Jocul infinit se va publica mai târziu.

Sorel Avramescu, Constanţa. — Ne trimeteţi jocurile propuse scrise pe bucăţi mici de hârtie de parcă am face filatelie. Vă atragem atenţiunea că *jocurile propuse trebuesc scrise pe o singură pagină. a hârtiei.* Despre nepublicarea numelui în revistă, citiţi răspunsul dat d-lui Diaconescu în «O. L.» No. 34. Premiul îl încredinţăm din nou poştei. Chestiunile celelalte se vor studia.

In atenţia deslegătorilor

Deslegătorii sunt rugaţi să trimită soluţiile cel mai târziu 6 zile dela apariţia revistei.

Ceilalţi deslegători vor fi trecuţi la întârziaţi, şi cum în această rubrică apar doar numele acelora cari deslegă mai multe jocuri, cei ce nu se vor conforma dispoziţiunilor de mai sus, riscă să nu-şi vadă numele trecut printre deslegători.

*

Deslegătorii pe cari îi vom surprinde că-şi dau nume cari nu le aparţin sau pseudonime cu înţelesuri îndoelnice, vor fi de aci înainte cu desăvârşire excluşi din lista deslegătorilor.

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE:

Băicoi: Ionel C. Ionescu şi Pika Constantinescu.

Balş (Romanaţi): Fănică Nicolaescu-Balş, Ionel Nicolaescu.

Bârlad: Al. Dobrinescu-Aledo, student.

Bolovani (Vâlcea): Kristian Tr. Boicescu.

Braşov: Mimi Odor-Bucureşti şi Alexe Al. Benigal-Nicu.

Bucureşti: Nicolae L. Petrescu, Gh. Niţulescu, Tity Durostor, Constantin Ştefănescu şi Ghiţă St. Lăzărescu, R. Leibovici, George Ghika, Mihail Antonescu şi Beatrice Emanoil, Ionel Cătuţoiu.

Caracal: Dum. Dumitrescu, Z. Ştef. Constantinescu şi Ilie T. Lupiţa.

Constanţa: Jean Dumitrescu-Goiceanu şi Nelu Navon, Bebi şi Ţuţu Navon.

Craiova: Barbu Cismărescu-Delajiu, Eleonora Dinu, Victor Dragotă, Costin Varlam, Gheorghiţă şi Olimpia Florescu, Jeanette Petrescu şi Virgil H. Biţă, Dan Preoţescu-Govora, Nicu Alovian.

Periş (Ilfov): Fanny Ionescu şi Sandy N. Ivan-Braşov.

Slatina: Spiru Theodorescu.

Tg. Suliţa (Botoşani): Gh. Calcântraur.

Turnu-Măgurele: Lucreţia şi Margareta Palade, Mitică Lolis.

AU DESLEGAT RECONSTITUIREA GEOGRAFICA ŞI DUBLUL PATRAT:

Arad: Paulina Troisi.

Bucureşti: Gella Derioiu, Paulina Dumitrescu, Lenuţa Predescu, Eliza Gruia, dr. Osias Schachman şi Relu Moskovitz.

Buzău: Iulius Segall.

Drăgăşani (Vâlcea): Nellu Nanu.

Focşani: Mauriciu Strulovici, Ernest Hoffman.

Ploeşti: Theodor Stoicescu, Leny Gheorghiu.

Sălişte: Valerica Dădârlat, Tica Domnaru, Norica Moga Elly Dădârlat şi Nanu S. Ioan.

Sinaia: Alfons şi Adela Arsenescu, Titi şi Dumitru Dumitrescu.

Turnu-Măgurele: Andrei Mateescu.

AU DESLEGAT RECONSTITUIREA GEOGRAFICA ŞI ANAGRAMA:

Alba Iulia: Marcel Zussmann.

Arad: Mielu şi Carol Ionescu.

(Urmează în pag. 917).

Inspecție la Școala militară din Landhurst

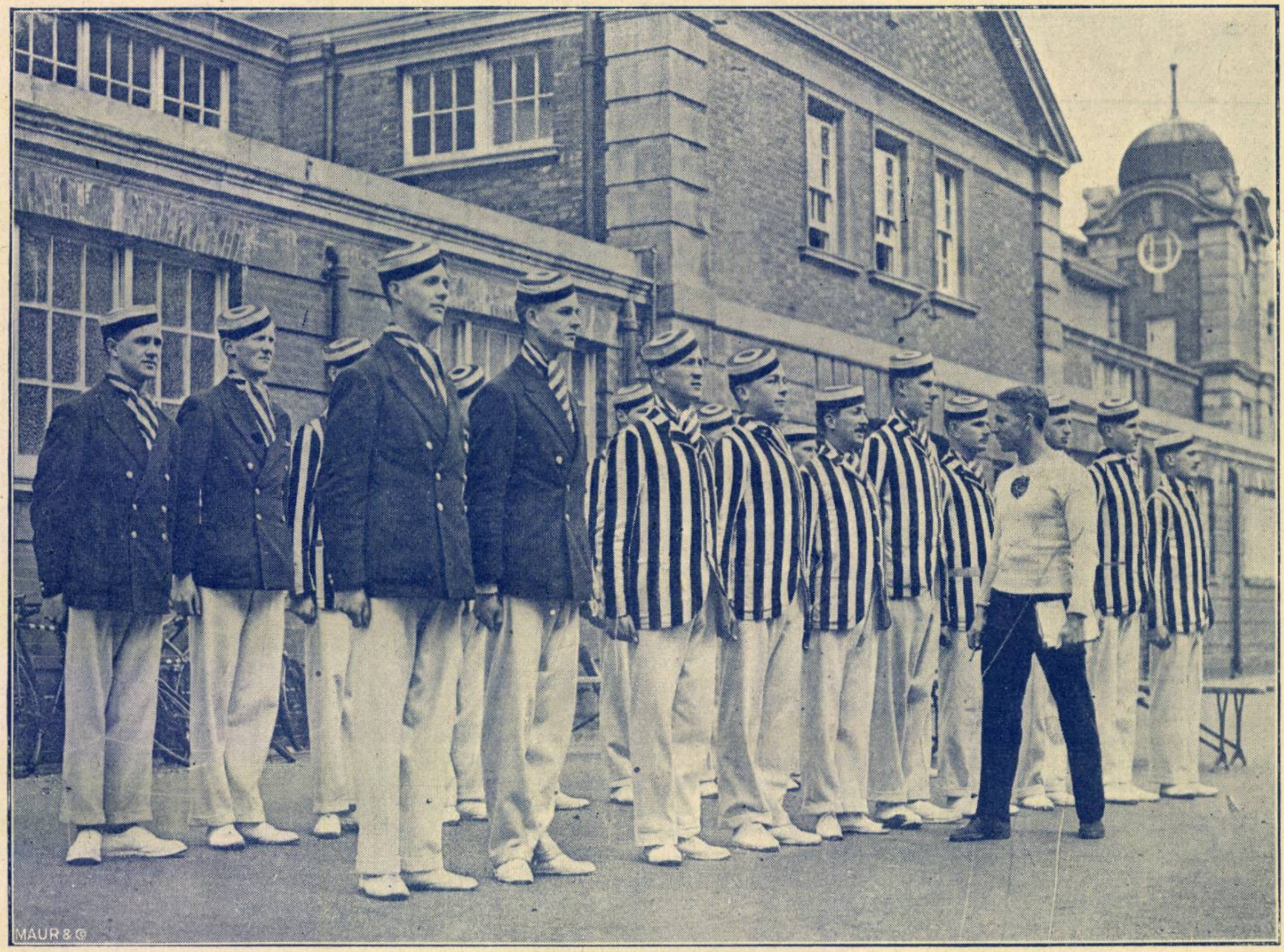

(*Photo-exclusivitate Keystone*).

Profesorul de gimnastică al celebrei Școale militare engleze din Landhurst inspectează pe elevi în curioasele lor bluze și șepci.

Soluțiile jocurilor

(*Continuare din pagina 916*)

Brașov: Olimpia Sănătescu Afredita Dâmboviceanu și Emil Turnavitu.

București: Lucicuța Sch. Adela și Marin Tufescu, Alfons și Haimicu Haimovici.

Buzău: Tudorel Teodorescu, Ilius Goldenberg.

Galați: Cohn Dora, Cohn Jacques.

Giurgiu: Emanuel Margulius.

AU DESLEGAT DUBLUL-PATRAT ȘI ANAGRAMA:

Brașov: Ernestina și Zizi Iscovici.

București: Totu V. Emanoil și Marin Ștefănescu, Aurel Schein.

Constanța: Sgârcitu Sabina, Constantinescu Lucia și Anghel Mihăileanu.

Craiova: Ana și Didina Klein.

Drăgășani (Vâlcea): Rădulescu George.

AU DESLEGAT NUMAI RECONSTITUIREA GEOGRAFICA:

Alba Iulia: Adrian Theodorescu.

Brașov: Puia Buzescu, Ionel Simionescu, Mitzy și Felicia Cătuțoiu.

București: Safir Pya, locot. C. Popescu Bernard Strulovici, Herșcovici Amalia, Mimy Schein, Dan Tănăsescu, Șt. Negru.

Buzău: Mihai Const. Dumitrescu.

AU DESLEGAT NUMAI DUBLUL PATRAT:

Arad: Carol și Ella Victor.

Bacău: Lya și George Popescu.

Brașov: Izu Schein și Radu Popescu.

București: Harry Iosefovici, Annie Bogdan, Ionel și Tantzy Ionescu.

Craiova: Ego și Lucian Dumitrescu.

Focșani: Alexandru D. Zurbagiu.

Galați: Eva Kessler.

Mihăești (Vâlcea): Gheorghe Crânguș.

Mislea (Prahova): Petruș P. Stănescu, Ghiță Ionescu.

Moreni (Prahova): D-tru Tocan.

Oradea Mare: Lucica și Tony Daia Al. C. Oțeleanu.

Turnu-Severin: Al. Zamfirescu Simion Radu.

Vaslui: Ionescu Șt. Elvira.

AU DESLEGAT IUMAI ANAGRAMA:

Arad: Tudora Tomescu, Anghel Tomescu.

Bârlad: Radu Constantinescu, Aurel Bucureșteanu.

Mizil: Const. I. Diaconescu și Stelian I. Diaconescu.

Moreni (Prahova): N. Niculescu.

Pitești: Elena și Vasile V. Georgescu.

Suceava: Maria și Georgetta Georgescu, Ștefan și Mircea Georgescu.

PRIN TRAGERE LA SORȚI AU CAȘTIGAT:

Premiul reconstituirei geografice Ionel Cătuțoiu (București).

Premiul dublului-pătrat: Eleonora Dinu (Craiova).

Premiul anagramei: Kristian Tr. Boicescu (Bolovani-Vâlcea).

*

Persoanele câștigătoare sunt rugate să ne trimeată adresele exacte, spre a li se putea expedia premiile

Expediția premiilor se face odată pe lună.

AU DESLEGAT JOCURILE DIN «O. L.» No. 34:

Arad: Paulina Troisi.

București: Russu D. Nicolae, Vogeli Ana.

Caracal: Dum. Dumitrescu, P. Șt. Constantinescu și Ilie T. Lupița.

Recorduri de vorbărie

Când s'a închis sesiunea Parlamentului englez, s'au făcut unele statistici, printre care și aceea de a se ști cari deputați au fost în sesiunea din urmă cei mai mai vorbăreți.

Recordul îl deține lordul G. Perey, ale cărui discursuri au ocupat 175 de coloane în «Monitorul Oficial», — aceasta în ce privește pe deputații bărbați. Recordul feminin aparține ducesei d'Atholl, cu 37 de coloane.

S'a mai constatat cu această ocazie că deputatul sir Kingsley Wood a pus guvernului cele mai multe întrebări: 569.

PAGINA FEMEII

Dansuri clasice

Elevele renumitei şcoale de dans a d-şoarei Margaret Morris din Hastings (Anglia) execută în aer liber dansuri clasice.

Avocate mexicane

In Mexic, unde există vreo şaizeci de doctoriţe în medicină, cari îşi exercită profesiunea, având o importantă clientelă de femei şi copii, nu sunt decât patru avocate printre o mie de avocaţi şi toate patru sunt înscrise în baroul din oraşul Mexico de vreo zece ani, fără ca efectivul lor să fi sporit între timp.

Clientela lor e în cea mai mare parte masculină.

Aceste patru avocate se ocupă conştiincios de chestiuni morale şi sociale în legătură cu aplicarea legilor.

De aceea, guvernul mexican, continuând lăudabila sa sforţare pentru moralizarea tinerelor delicvente, cărora le-a şi consacrat nişte tribunale speciale, a dat unei avocate din baroul din Mexico, d-nei Esperanza Velasquez Bringas, o misiune oficială în marile ţări europene: să studieze funcţionarea instituţiunilor, menite a îndrepta pe copiii nărăviţi.

Deşteptarea

— Când doreşte coniţa s'o deştept dimineaţa?

— Voi suna când voi dori să fiu deşteptată.

Fata cea mai frumoasă din Europa

(Photo-exclusivitate Keystone).

(Photo „The New York Times")

Vieneza Heddy Kiesler, descoperită de Max Reinhardt şi considerată de experţi drept cea mai frumoasă fată din Europa, în etate de numai 17 ani.

Dans caracteristic la o serbare populară

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

La o recentă serbare populară din Spreewald (Germania) s'au executat dansuri în costume vendice, cu care ocazie s'a arătat oaspeţilor, sosiţi din multe părţi ale ţării, şi unele datine şi moravuri ale vechilor Venzi.

Pentru a trăi mult...

Pentru a trăi cât mai mult, un mare medic american a stabilit următoarele sfaturi şi reguli:

1. Să nu dormiţi mai mult decât 7 ceasuri şi nu mai puţin de 6.
2. In timpul somnului să fie întuneric în cameră.
3. Ferestrele, noaptea, să fie deschise, pentru ca aerul să se primenească într'una.
4. In fiece zi să luaţi câte o baie căldicică.
5. Să mâncaţi numai o singură dată pe zi carne.

Director la 18 ani

(Photo „The New York Times").

Gottfried Reinhardt, fiul de 18 ani al marelui regisor Max Reinhardt, a fost numit director la Grosses Schauspielhaus din Berlin.

Ceasul tiran

In Franţa s'a pus în vânzare un ceas, care e şi cutie de strâns bani albi pentru zile negre.

Ca să umble, trebue să vâri în cutia lui, în fiecare zi, câte un leu sau doi. Altfel ceasul nu merge.

Extraordinarul roman
EVREI
în
Lanţuri
s'a tradus in toate limbile mondiale
Tirajul total în număr de
600.000
exemplare înseamnă un
SUCCES MONDIAL!
Se găseşte la toate librăriile şi la
Editura „EMINESCU" S. A. Bucureşti

Un furt la o mare bancă din Berlin

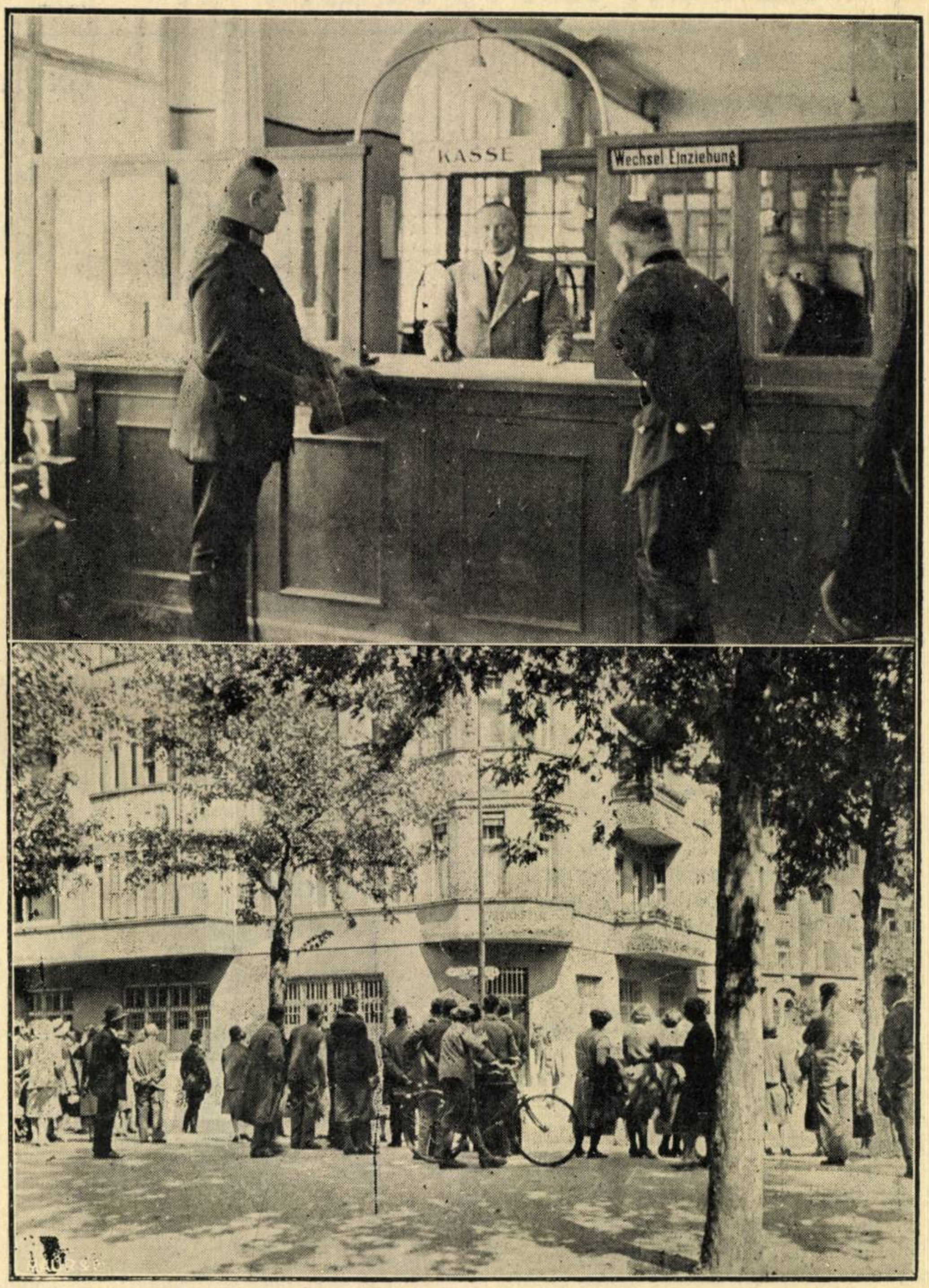

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Câţiva tineri au pătruns zilele trecute în sucursala din Innsbruckerstrasse (Berlin) a Băncii Reichului, cu intenţia de a comite un jaf. Funcţionarii băncii s'au apărat şi s'a încins o luptă cu revolverele. Unul din funcţionari fu atins cu un glonte, iar tinerii bandiţi fugiră cu 25.000 de mărci (un milion de lei). Fotografiile noastre arată *sus:* pe casierul sucursalei povestind agenţilor poliţieneşti cele întâmplate; *jos,* lumea adunată în faţa sucursalei după comiterea furtului.

Epitrop de fericire conjugală

E cea mai recentă invenţie americană.

Un bogătaş din Los Angeles a instalat în domiciliul său pe un expert în psihologie, plătit cu frumuşica sumă de 45.000 de lei pe săptămână, spre a asigura, prin îngrijirile şi sfaturile sale, liniştea căsniciei.

Şi a reuşit, pare-se. Celibatarul acesta, introdus în menajul Californeanului, n'a pricinuit acolo nici un rău cum s'ar fi putut presupne, ci doar liniştea şi concordia.

Şi mulţi alţi bogătaşi din California s'au grăbit să-şi tocmească şi ei câte un epitrop al fericirei...

De aci până la înfiinţarea unei... clinici a căsătoriei nu era decât un pas, care a şi fost făcut.

Clienţii abundă şi se felicită de serviciile ce le face această clinică de gen nou...

Impănat cu 2000 de ace

Artistul Energo Wisnetzky din Viena, care s'a dus pe jos la Berlin împănat cu 2000 de ace cu gămălie. Il vedem aci făcându-şi „pregătirile de voiaj".

ACTUALITATEA IN CARICATURA

CAUZĂ ŞI EFECT

— Am fost azi la medicul pe care mi l'ai recomandat.

— I-ai spus că te-am trimis eu?

— Bine'nţeles.

— Şi ce a spus el?

— Mi-a cerut plata înainte.

Gospodină nouă

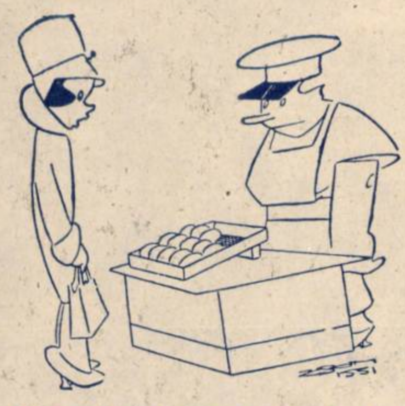

— Să-mi dai, te rog, zece ouă, dar fierte moi, căci aşa îi plac soţului meu!

MODERN

— Ce mai face sora dv., d-şoară Marga?

— E cât se poate de bine... şi face partide strălucite, una după alta!

EXACT!

Coaforul: Dar dv. sunteţi complect chel! Aveţi vreo bănuială asupra cauzei?

Clientul: De fapt nu, dar îmi vine să cred că e în legătură cu căderea părului.

ŞEFUL

— Tăţicule, ce este un şef?

— Un şef, băete, e un om care vine târziu la birou când viu eu devreme, şi care vine devreme când viu eu târziu.

TREI METRI

Medicul oculist e uimit.

— Dar dv. sunteţi teribil de miop! zise el pacientului. Nu puteţi distinge nimic la o distanţă de peste trei metri. Nu pot pricepe. Dar care e profesiunea dv.?

— Sunt astronom...

Exclusivism

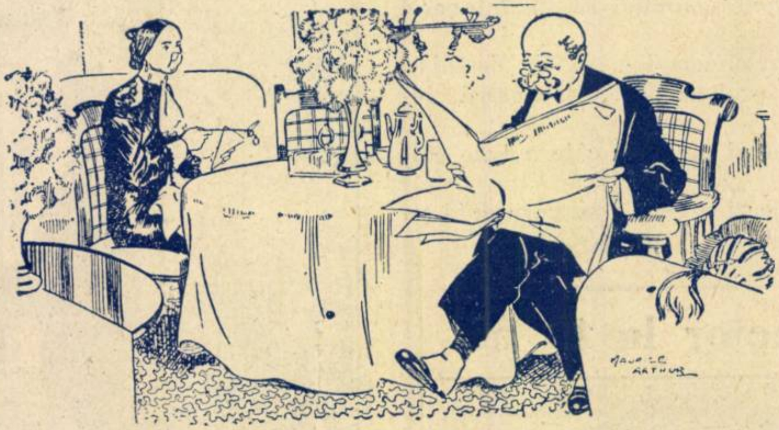

El: Se constată că ziarul acesta e citit de două milioane de persoane.
Ea: Nu crezi că ar trebui să încercăm cu o gazetă mai exclusivă?

COPIL TERIBIL

Tatăl (autor de romane): Aşa, băete, şi dacă vei mai minţi, îţi voi da din nou o sfântă de bătae.

Fiul: Dar bine, tăticule, când va veni timpul când nu voi mai căpăta bătae când povestesc minciuni, ci voi fi plătit pentru ele, cum e cazul tău?

Medicii asasini

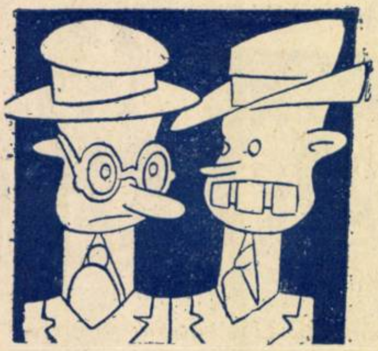

— Deçe scriu medicii reţetele lor în limba latină?

— Ca să-şi deprindă bolnavii cu limbile moarte.

«DOMNII PREFERA...»

Profesorul german Heclden pescueşte cu multă artă câteva fire de păr negru din supă.

— De fapt, eu prefer blondele! zise el prieteneşte chelnerului.

Taine mari

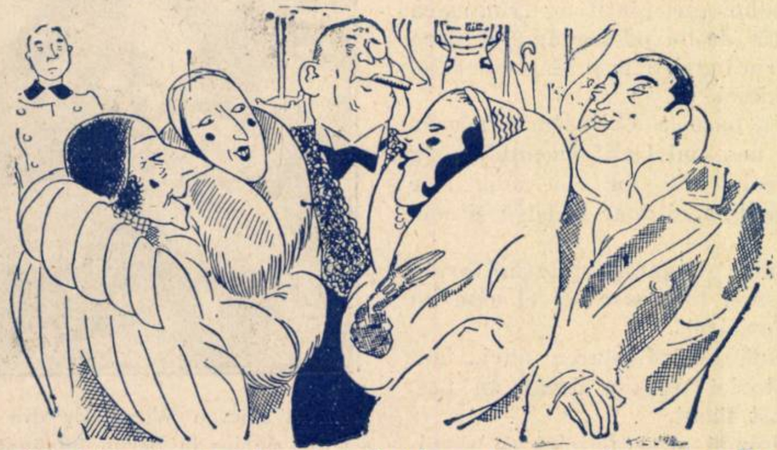

— Sper să te văd mâine la dejun. Am aflat lucruri grozave despre d-na Popescu şi am făgăduit să nu le spun nimănui... de aceia nu mai pot aştepta ca să ţi le divulg.

BĂIAT DE CARACTER

— Georgică, dacă vei fi cuminte şi îţi vei fae bine lecţiile, îţi voi da un baton de ciocolată.

— Dar bine, mămiţico, crezi că voi lăsa să fiu mituit?

FETIŢA ŞIREATA

Profesoara: Ascultă, Lizico: e foarte drăguţ din partea mamei tale că mi-a trimis patru portocale atât de frumoase. Spune-i că voi veni să-i mulţumesc personal.

Lizica: D-şoară profesoară, vă rog mult să mulţumiţi mămichii pentru cinci portocale!

CINSTE

Soţia: Vezi? Eu nu am avut din capul locului încredere în amicul tău, care locuia la noi. Acum ne lipseşte un prosop.

Soţul: Unul din cele bune?

Soţia: Cel mai bun, cel pe care scria «Grand Palace Hotel».

Nu a încercat

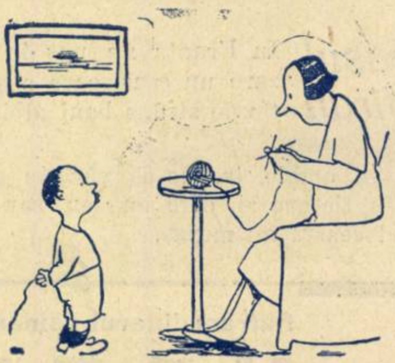

— Mămico, e greu să păstreze cineva un secret?

— Nu ştiu... n'am încercat niciodată!

DATORIA LOR...

Prelegere despre psichopatie, cu demonstraţiuni.

Un caz interesant, un om de aproape 70 de ani. Profesorul explică:

— Domnul acesta, d-lor, suferă de ideea fixă că nu poate muri. Şi va fi datoria noastră, aci în clinică, să-l convingem de contrariu...

Chinezi... doctori în teologie

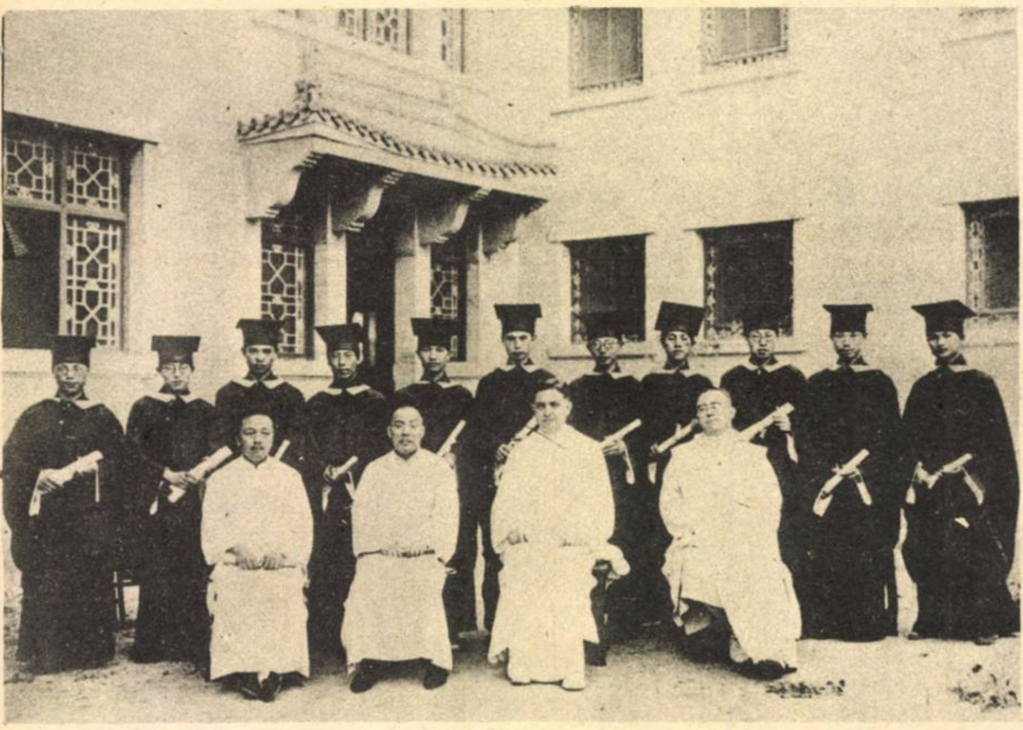

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Primii 11 studenţi chinezi în teologie ai Universităţii catolice din Peking au trecut zilele acestea cu succes examenul de doctorat şi au îmbrăcat cu prilejul acesta togele dinastiei Chow din anii 351—256 înainte de era creştină. Iată mai sus pe aceşti 11 noi doctori în teologie (rândul din spate) şi profesorii lor în toge albe.

Inţelepciune turcească

Când oraşul turcesc Aksşemir a fost asediat de Tamerlan, înţeleptul Nasreddin fu trimis în lagărul prinţului mongol, spre a începe tratative.

Nasreddin neştiind ce dar i-ar putea duce lui Tamerlan, ceru soţiei sale să-i spună ce ar fi mai bine să-i prezinte: un coş cu smochine frumoase sau unul cu pepeni?

— Ia pepeni, îi răspunse femeia, sunt mai mari şi mai puţin comuni.

— De oarece nu e niciodată bine să te iei după femee, zise Nasraddin, voi lua smochine.

Apoi umplu un coş cu fructe şi plecă.

Tamerlan îl primi supărat şi indignat de modestul dar. El porunci unui servitor să ia smochină cu smochină şi să le arunce în capul donatorului. Servitorul se execută, şi ori de câte ori o smochină se sdrobea pe capul nenorocitului negociator, acesta striga:

— Allah fie lăudat!

Tamerlan, mirat de aceste dovezi de recunoştinţă, întrebă pe Nasraddin ce rost au.

— Mulţumesc lui Dumnezeu, răspunse Nasraddin, că sunt smochine şi nu pepeni, pe cari stupida mea de nevastă mă sfătuise să-i iau.

Tragedia unei generaţii

Peste 100.000 elevi în şcolile secundare. Perspectivele viitoarei armate de intelectuali proletari şi şomeri

Unul din cititorii noştri, harnic deslegător al problemelor matematice, ne-a trimis o cartă poştală iscălită: X, *absolvent de liceu, şomer.*

Cititorul şi-a dat numele complet, noi însă îl menţionăm sub litera X. Titulatura nouă de «şomer» e la modă. Ce va fi oare peste 2—3 ani, când atâţia tineri, actualmente elevi în cl. IV sau a V-a, vor adăuga şi ei, volens nolens, emblema aceasta modernă?

D-l prof. N. Iorga, premierul ţării şi ministrul şcoalelor, a fost silit să închidă o mulţime de lăcaşuri ale culturii, ba la toamnă un număr de seminarii şi şcoli normale nu vor mai avea cl. I.

Ţara noastră e săracă în cărturari, asta însă nu înseamnă că oricine poate ajunge cărturar şi mai ales că are posibilitatea să ajungă.

Obiecţia că există multă nedreptate în lume, e naivă, pentrucă este atât de evidentă. E preferabil să fii un tânăr prost şi bogat decât inteligent şi sărac, banul fiind cea mai mare forţă. Noi trebue să judecăm lucrurile aşa cum sunt, nu cum ar trebui să fie.

Avem azi peste 100.000 de elevi în şcolile secundare şi dacă ar ieşi toţi titraţi, rezultă să avem până în 10—12 ani peste 100.000 doctori, avocaţi, ingineri, profesori, în afară de uriaşa armată a titraţilor de azi.

Inainte de războì era mare lucru să fie cineva doctor, avocat, inginer, profesor, pentrucă aceşti titraţi aveau o situaţie bună materială şi socială. Cine avea o diplomă universitară, vota la colegiul I. Acum, sub regimul votului universal, nu mai e nici-o diferenţă între un profesor universitar şi un analfabet, ba acesta din urmă poate fi milionar, iar profesorul să fie sărac. Cel mai mare savant al ţării, prof. Babeş, bacteriolog de un renume mondial, fiind scos la pensie, muri a doua zi.

Ce să mai spunem de atâţia intelectuali din Bucureşti cari se zbuciumă şi se neurastenizează pentru a putea plăti chiria, impozitul, existenţa şi îmbrăcămintea?

Ţăranul harnic şi gospodar are unde sta şi ce mânca, iar cheltuiala sa se reduce la o cutie de chibrituri şi o sticlă de petrol.

La ţară nu-ţi trebue nici haină de covercot, nici pălărie Borsalino, nici cravată de mătase, nici mănuşi de piele, nici pantofi la modă. La oraş însă lumea te ia în râs dacă nu eşti îmbrăcat cum trebue, mai ales când eşti *intelectual*, sau *cărturar*, cum ar spune ţăranul. Iar la Bucureşti lumea e rea şi pretenţioasă, mai pretenţioasă ca la Paris şi Berlin, unde a dispărut tirania luxului.

Tineretul n'ar trebui dar să asalteze liceele şi universităţile, pentrucă avem prea mulţi titraţi din care majoritatea o duc foarte greu, regretând intelectualitatea atât de puţin valorificată pe aceste vremuri de criză şi marasm universal.

Invăţătura devine o marfă

In toată lumea, odată cu desvoltarea proletariatului manual, s'a desvoltat şi proletariatul intelectual. Aceleaşi cauze economice care au dat naştere celui dintâi, au făcut inevitabile desvoltarea celui din urmă.

Iată ce scrie octogenarul sociolog Kautsky despre formarea acestui proletariat al ştiinţei:

— «In sistemul nostru de producere învăţătura a ajuns obiectul unei îndeletniciri anumite. Cunoştinţele s'au înmulţit la nesfârşit şi cresc din zi în zi. Societatea, ca şi statul, au nevoie de oameni de ştiinţă pentru subjugarea puterilor Naturei. Nu numai ţăranul, meşteşugarul, sau chiar proletarul, dar şi negustorul, fabricantul, bancherul, speculantul de bursă, marele proprietar, n'au vreme să se ocupe cu ştiinţa. Ei sunt cu totul absorbiţi de afacerile şi plăcerile lor. Ei lasă grija aceasta în sarcina unei clase speciale, pe care o plătesc. *Invăţătura devine o marfă*».

(Urmează în pag. 922)

Şi, într'adevăr, atât ştiinţa cât şi arta devin mărfuri foarte ieftine.

Lafargue ne dă o minunată imagine a acestei degradări a ştiinţei :

— «Cu bani găseşti azi tot ce vrei. Poţi găsi cu aceiaşi uşurinţă morcovi şi latinişti, sfeclă pentru zahăr şi chimişti cari să supravegheze fermentatea lor, maşini de tot felul şi mecanici cari să le conducă».

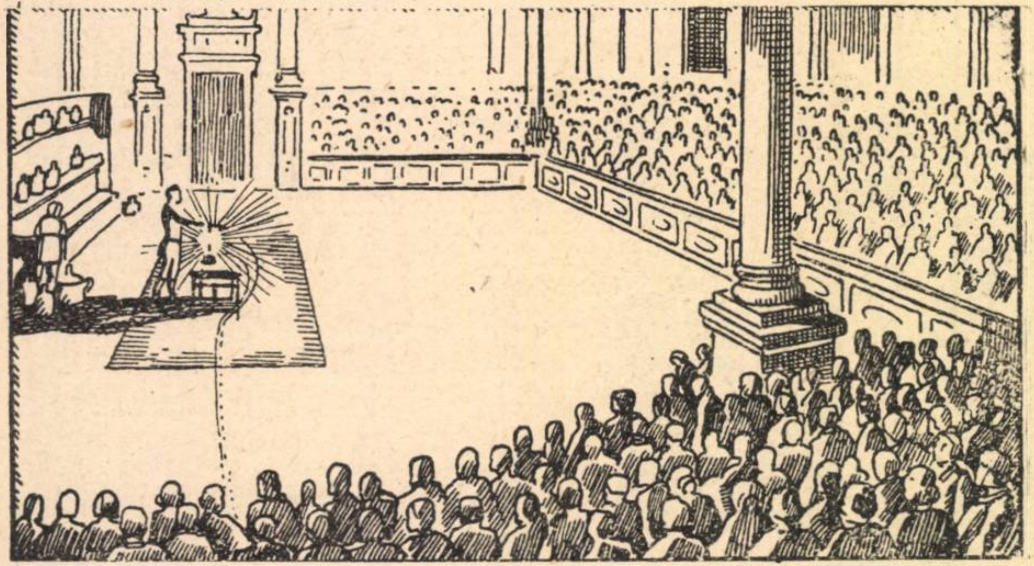
Un examen de bacalaureat peste cinci ani : 10.000 de candidaţi la un liceu din provincie.

PROLETARI ŞI ŞOMERI

A fi proletar nu e la urma urmei atât de rău. Proletarul trăeşte din salar. Mai rău e să fii şomer. să n'ai nici măcar asigurată o existenţă minimă.

Majoritatea proletariatului intelectual a început să intre în această categorie, la noi abia de câţiva ani, iar în alte ţări încă înainte de război.

In Italia exista la 1914 o mizerie necunoscută aiurea. Mii de medici, avocaţi, ingineri şi arhitecţi câştigau în medie numai 2 lei pe zi, câştig mai mic decât al unui măturător de stradă în Germania dinainte de război. Era sfâşietor de trist să vezi la Roma sau la Milano oameni cari şi-au sacrificat aproape 20 de ani, din cei mai frumoşi ai vieţii, pe băncile şcolii, neputându-şi câştiga nici pâinea.

Azi se poate vedea în toate ţările din Europa acelaş tablou ca în Italia la 1914.

Tot înainte de război baronul Rothschild a fundat la Paris o şcoală industrială pentru salvarea intelectualilor fără lucru. S'au înscris sute de doctori şi licenţiaţi în litere, drept, filozofie etc. pentru a învăţa să facă instalaţiuni de gaz, electricitate, apă şi canal.

Azi situaţia e mai rea, de oarece nici chiar profesioniştii instalatori de gaz şi electricitate nu găsesc de lucru.

Credem interesant să întreprindem o anchetă în cercurile cititorilor noştri.

Punem întrebarea :

— *Ce e de făcut ?*

Aşteptăm răspunsuri scurte şi precise. Cele mai bune le vom publica în revistă.

L. F.

BARBA FERMECATA

Intr'o veche carte de anecdote, din 1824, se povesteşte cazul următor:

In Franţa trăiau odată doi fraţi gemeni, contele de Ligneville şi contele de Autricourt, amândoi căpitani într'un regiment de chevaux-légers şi cari semănau leit unul cu cellalt. Aveau şi acelaş glas, acelaş mers şi aceeaşi atitudine.

Asemănarea aceasta perfectă ar fi pus în încurcătură până şi pe soţiile lor.

Intr'o zi, contele de Ligneville chemă un bărbier ca să-l radă. După ce acesta îl bărbieri pe o parte a feţii, contele eşi din odaie sub un pretext oarecare. In camera de alături aştepta fratele său. Acesta puse repede halatul gazdei, îşi legă şervetul de gât şi luă loc pe scaunul depe care se sculase fratele său.

Bărbierul se pregăti să radă şi jumătatea cealaltă a feţii. Dar când văzu că şi partea cealaltă, pe care o bărbierise deabia adineauri, era nerasă, el se sperià!

Nu se îndoi nici un moment că avea în faţa sa un demon, scoase un ţipăt de spaimă şi căzu grămadă, leşinat.

Pe când cei ai casei se căsneau să trezească pe nervosul bărbier, contele de Ligneville, pe jumătate ras, îşi reocupă locul pe scaun. Bărbierul, aiurit, se află înaintea unei minuni noui. Nu ştia dacă e treaz sau dacă doarme, şi nu pricepu cum stau lucrurile, până nu-i văzu pe cei doi fraţi unul lângă altul. Numai atunci se linişti şi putu să-şi termine treaba.

ANECDOTA INVIAZA

Când profesorul Piccard termină cu succes îndrăsneţul său sbor în stratosferă, toate ziarele fură în Iunie 1931 pline de anecdote despre dânsul. Se vorbea şi de fratele său geamăn Jean, care îi seamănă leit.

Când erau mai tineri, cei doi fraţi purtau bucle lungi. Făcându-şi studiile la Munchen, erau figuri bătătoare la ochi, înalţi cum erau, subţirei şi purtând nişte mantale lungi identice.

Profesorul nostru se duse într'o zi ca să se radă şi ceru coaforului să-l bărbierească foarte minuţios, fiindcă altfel barba i-ar creşte din nou într'o jumătate de oră. Coaforul râse şi îşi făcu datoria. Care nu-i fu însă mirarea când, după o jumătate de oră, reveni acelaş client, arătându-i barba nerasă şi făcându-i reproşuri.

Deastădată venise însă fratele Jean.

ANECDOTA DEVINE LITERARA

In Iunie 1931 apăru un volum de istorisiri vesele, printre cari una se intitula «Diavolul în barbă» şi care s'ar fi petrecut într'un orăşel german.

Intr'o zi, un călător bine îmbrăcat intră în prăvălia unui bărbier de peste drum de hanul «La Lebădă» şi ceru să fie ras radical, cu atât mai radical, cu cât avea pe diavol în barbă. Şi el adăugă că i se întâmplă uneori ca o jumătate de oră după ce a fost ras să aibă iarăşi aparenţa unui porc ghimpos, dacă nu e ras cât mai minuţios.

Bărbierul nu-l crezu. Puseră atunci rămăşag pe un taler (piesă de 3 mărci), pe care coaforul voia să-l plătească, dacă după amiazi se va găsi măcar un tulei pe faţa clientului.

Când să plătească, clientul pretinse că şi-a uitat portofelul şi că va aduce imediat banii dela hanul din faţă.

Trecu câtva timp, dar în cele din urmă domnul reveni... şi, minune! faţa îi era acoperită cu tuleie groaznice. Necăjit ceru să fie ras încă odată. Bărbierul nu-şi crezu ochilor, dar trebui să plătească talerul.

După amiazi. coaforul pândi plecarea ciudatului client cu «diavolul în barbă», şi acesta îl salută prietenos din fereastra diligenţii, arătându-i obrajii bine raşi.

Bărbierul era încă necăjit de rămăşagul pierdut... dar iată că din fereastra cealaltă a diligenţii îşi scoase capul un domn cu obrajii tot atât de bine raşi şi semănând perfect cu cellalt.

Bărbierul îşi pierdu capul. Vedea cumva dublu?

După plecarea trăsurii, se repezi la hangiu şi îl întrebă cine e domnul care a plecat în momentul acesta.

— Au fost doi domni, explică hangiul. Fraţi gemeni!

— Doi? Atunci să-i ia dracu pe amândoi!

ANECDOTA DEVINE LITERAR-ISTORICA

Pe istoricul literaturii, care cercetează motivele din creaţiunea literară a poeţilor, îl interesează şi anecdota. El o prinde cu acul ca pe un fluture şi caută originea, migraţiunea şi transformarea ei. Anecdota nu cere să fie luată drept a-

(Urmează înî pag. 923)

Barba termecată

(Urmare din pag. 922)

devăr istoric, dar e adesea, în scurtimea ei, mai caracteristică pentru persoana în cauză, decât o lungă descriere de caracter.

Anecdota e, ca să zicem aşa, un bun literar comun. Dar nu e permis să atribui o anecdotă, care caracterizează o persoană, unei alte persoane, cum se întâmplă adesea. Nu e permis, — dar câte anecdote nu circulă în literatură asupra unui mare număr de fruntaşi ai vieţii publice, cari nu au avut nimic comun între ei şi cărora anecdotele acestea nici nu li se potrivesc?

Cu aceeaş monedă...

Hahnemann, întemeetorul şcoalei homeopatice, primi într'o zi vizita unui bogat lord englez, venit să-i ceară o consultaţie medicală. Hahnemann ascultă cu multă atenţie descrierea simptomelor resimţite de pacient. Apoi scoase dintr'un dulap un flacon, îl destupă şi îl puse sub nasul bolnavului.

— Vă rog să mirosiţi, îi zise el.

Englezul mirosi.

— Foarte bine, zise Hahnemann; acum sunteţi vindecat.

Lordul se uită la el uimit, dar se stăpâni repede şi întrebă:

— Cât vă datorez?

— O mie de franci!

Fără a ezita Englezul scoase din buzunar un portofoliu, din acesta un bilet de o mie, îl puse sub nasul lui Hahnemann şi zise:

— Vă rog să mirosiţi! Bun, acum sunteţi plătit!

Familie de broaşte cornute

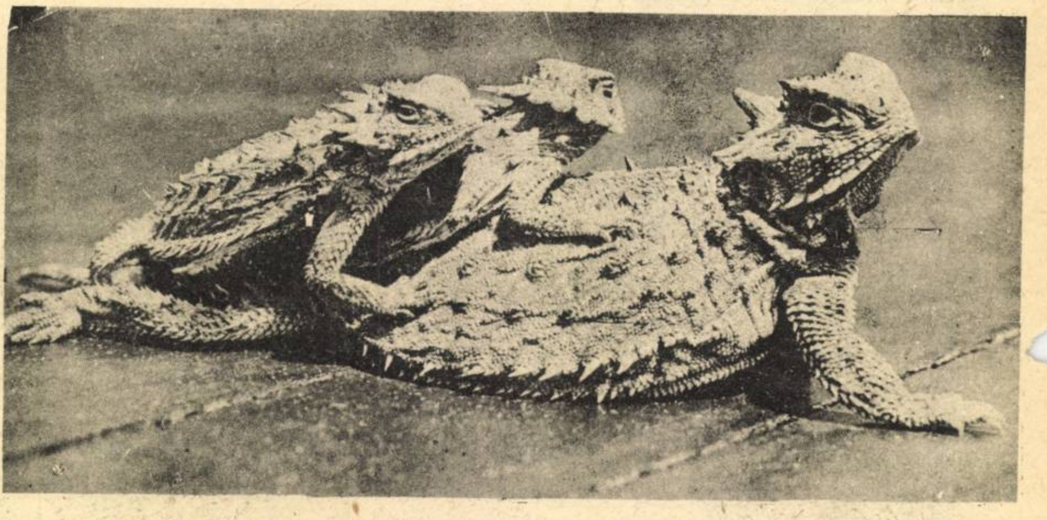

O fotoggrafie de sigur din cele mai rare: O broască cornută (mama) cu doi **broscoi ai** ei, cari se odihnesc pe spatele mamei.

Impăratul Napoleon... Carini

Când piesa «**Madame Sans-Gêne**» a fost creată la teatrul Quirino din Roma, premiera a fost întreruptă de un incident comic.

Faimosul actor Carini, care juca pe împăratul Napoleon, trebuia să intre în scenă. Generalul însărcinat cu anunţarea — un simplu figurant — îşi pierdu capul, Atunci Carini îi suflă:

— Anunţă-mă, aide, repede.

Figurantul se trezi, îşi rotunji bustul şi strigă în spre public:

— Il signor Carini!

Un râs enorm sgudui pe artişti şi spectatori, un râs care dură aproape un sfert de oră. Apoi piesa fu continuată, şi se sfârşi cu un triumf.

Copil modern

Domnul, doamna şi mica Lili se întorc acasă. Se face fetiţei bae, apoi e culcată.

Domnul şi doamna luând loc la masă, descoperă deodată o enormă pată de cerneală pe un fotoliu.

Iarăşi o ispravă a fetiţei! se gândesc părinţii.

După o oră, în faţa patului copilului care nu doarme, domnul spune:

— Cine a vărsat sticla de cerneală pe fotoliul din sufragerie?

O pauză.

Apoi se aude un mic glas plictisit:

— Te rog, tăticule, fără scene!

Când nu ştii nemţeşte...

Printre soldaţii cari compuneau numeroasa armată a lui Frederic cel Mare, se aflau mulţi cari, de naţionalitate străină, ştiau foarte puţin nemţeşte. De aceea se introdusese obiceiul de a face ca oamenii aceştia să înveţe pe de rost o serie de răspunsuri la întrebările ce punea regele când trecea regimentele în revistă, ceea ce se întâmpla foarte des, mai ales la regimentele de gardă.

Suveranul punea de obicei întrebările următoare:

— Câţi ani ai? De câtă vreme eşti în serviciul meu? Iţi primeşti regulat solda şi pâinea?

Intr'o zi, regele schimbă ordinea obişnuită a întrebărilor, şi între dânsul şi un soldat din gardă avu loc dialogul următor:

— De câtă vreme eşti în serviciul meu?

— Douăzeci şi unu de ani, Sire.

Soldatul având înfăţişare de om foarte tânăr, monarhul fu uimit.

— Dar câţi ani ai? mai întrebă regele.

— Un an.

— Unul din noi doi trebue să fie nebun! strigă Frederic.

— Şi una şi alta, Majestate.

Regele şi însoţitorii săi isbucniră în râs faţă de obrăsnicia soldatului, care declara, faţă de întregul regiment, că regele e nebun. El însă crezuse că răspunde la întrebarea dacă-şi primeşte regulat solda şi pâinea...

La ce se gândeşte omul când cade?

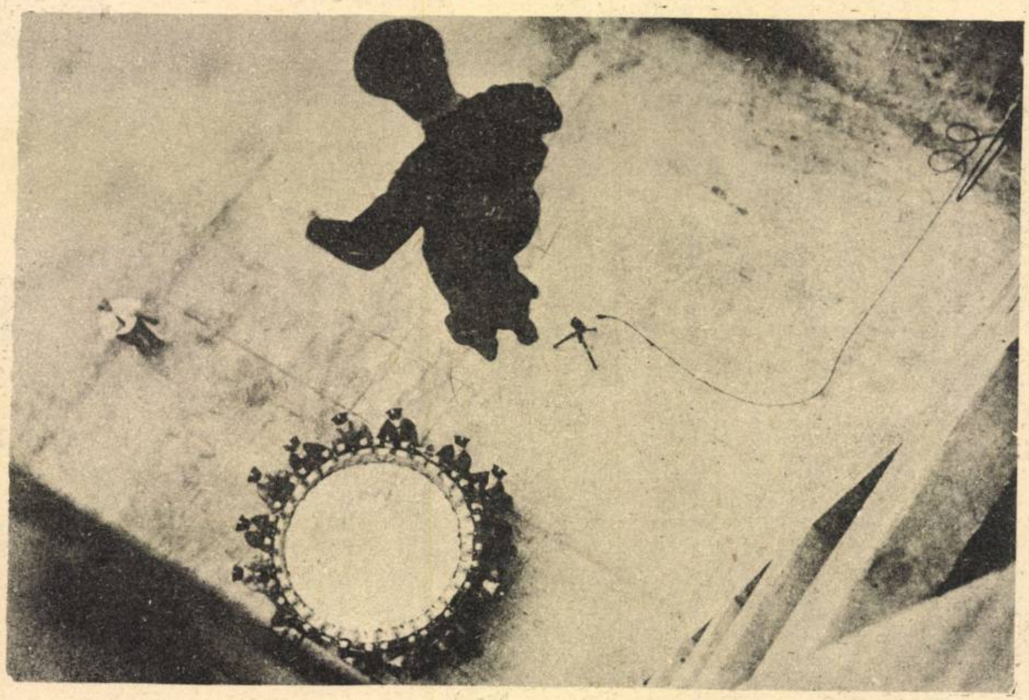

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Fotografia aceasta a fost făcută spre a se afla ce simte omul când cade la o mare adâncime sau când îşi dă drumul cu o paraşută. Un pompier a sărit la Los Angeles depe acoperişul unei case înalte într'o pânză întinsă jos. Un microfon de film sonor era de asemenea pregătit (dreapta), şi după pompier s'a asvârlit o pupăşă cu un aparat fotografic electric, care a fotografiat toată căderea.

OGLINDA LUMII

10 SEPT. 1931

ANUL X. No. 37

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
-IAȘI-

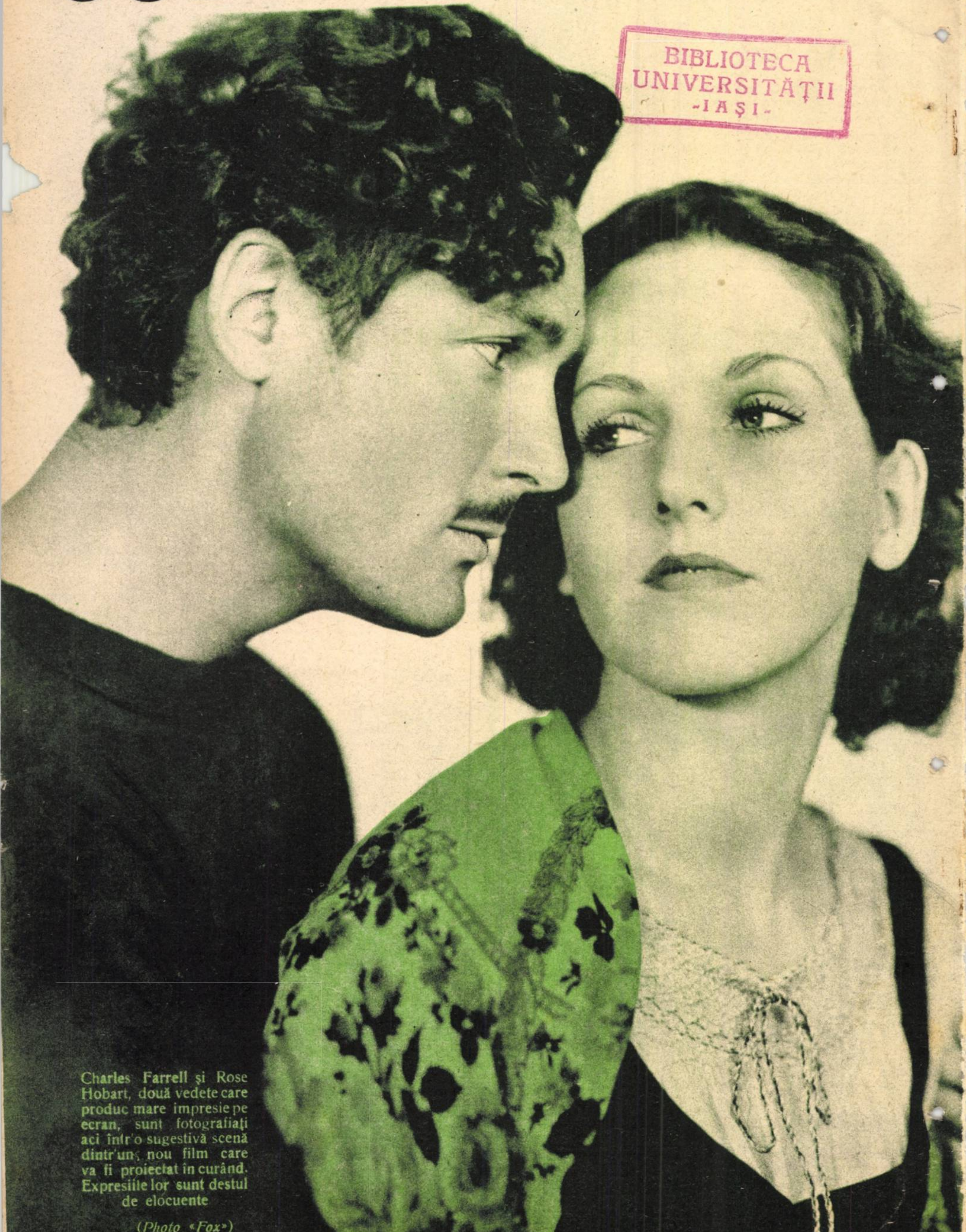

Charles Farrell şi Rose Hobart, două vedete care produc mare impresie pe ecran, sunt fotografiaţi aci într'o sugestivă scenă dintr'un nou film care va fi proiectat în curând. Expresiile lor sunt destul de elocuente

(Photo «Fox»)

OGLINDA LUMII

17 SEPT. 1931
ANUL X. No. 38

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
IAȘI

LEI 10

Janet Currie, o vedetă din tânăra generație care s'a dedicat ecranului, a devenit atât de populară în America, în atitudinea de mai sus, încât se spune despre ea că „ajunge să cânte câteva note pe armonica de gură pentruca 50 de milioane de cetățeni să se ia după dânsa".

„OGLINDA LUMII" 17 Septembrie 1931
No. 38
Red. şi admin. Bucureşti I, Str. Ing. Anghel Saligny 2 (Palatul S. A. «EMINESCU») Tel. 325/35 şi 346/0. — Abonamentul 500 pe an.

Adevărata Damă cu Camelii

Marie Duplessis, prototipul Damei cu Camelii a lui Dumas fiul, cea mai renumită curtezană din epoca regalităţii burgheze, nu are nevoe ca onoarea ei să fie salvată. Monumentul ce i-a ridicat poetul în celebrul său roman şi în drama care şi-a cucerit pe vremuri toate scenele lumei, e atât de superb, atât de înconjurat de nobil umanitarism — moraliştii excesivi îi reproşează chiar că a idealizat viţiul — încât azi nu se mai pricepe indignarea de odinioară contra lui Dumas.

Că Dumas nu a transmis posterităţii, numai din simplă recunoştinţă pentru favoarea ce i-s'ar fi acordat, un tablou atât de frumos al Damei cu Camelii, reiese din recenta carte «La Vie amoureuse de la Dame aux Camélias» de Jacques Dyssord, care descrie, pe baza unor cercetări recente, viaţa renumitei curtezane. Găsim aci dovada convingătoare că viaţa reală a adevăratei Dame cu Camelii nu desminte întru nimic figura ideală creată de poet.

*

Marie Duplessis, care a jucat timp de aproape cinci ani un rol precumpănitor în lumea de petreceri a Parisului şi care a văzut la picioarele ei tot ce avea pe vremea aceea rang, nume şi bani, se trage dintr'o familie de ţărani din Normandia.

Legenda răspândită la Paris că tatăl ei, un beţiv şi om de nimic, ar fi vândut'o unor ţigani, cari ar fi adus'o la Paris, nu se confirmă. De fapt, tatăl ei a adus'o el însuşi, când fata a împlinit cincisprezece ani, după o copilărie foarte agitată — hoinărise sdrenţăroasă şi neîngrijită prin satele normande, — unui văr din Paris, negustor de fructe într'o periferie, ca ucenică. Era pe atunci, cum a povestit mai târziu ea-însăşi, plină de insecte şi purta o rochie murdară.

După doi ani, deveni amanta ducelui de Guise, şi toţi bonvivanţii din oraş solicitară favorurile enigmaticei regine a frumuseţii, care purta necontenit o camelie albă şi numai trei zile pe lună una roşie. Frumuseţea ei neobişnuită, spiritul şi temperamentul ei, plăcerea ei neînfrânată de viaţă, fascinau într'atâta, încât nimeni nu se putea sustrage farmecului ei.

«Ea se afla atunci la începutul viţiului ei şi mai era oarecum fecioară sub raportul acesta. Mersul ei mlădios, talia ei flexibilă, nările ei trandafirii, ochii ei mari, uşor adumbriţi... acestea erau caracteristicile uneea din acele firi nervoase şi înflăcărate, cari trădează pe femeea dragostelor voluptoase. Din timp în timp i-se lărgeau ochii, şi atunci intra în ei o scântee de poftă, care-i turbura pe toţi».

Aşa a descris Alexandre Dumas — care, ca tânăr de douăzeci de ani, a avut timp de câteva luni de zile, favorurile ei, — pe Dama cu Camelii, care se afla pe atunci în apogeul succeselor.

Dar ea era depe atunci condamnată la o moarte apropiată din cauza unei tuberculoze destul de înaintate. Şi tocmai amestecul acesta de plăcere de viaţă şi de boală, de veselie şi tristeţă, de castitate şi viţiu, părea că exercită cel mai mare farmec asupra celor din jurul ei.

*

Scurt timp înainte ca Dumas să-i fi declarat dragostea sa, ea făcuse într'o staţiune balneară cunoştinţa unui bătrân diplomat rus, cunoştinţă care a devenit o cotitură importantă în viaţa ei.

Diplomatul acesta era contele Stackelberg, de 84 de ani, acelaş care la congresul din Viena fusese ambasador al Rusiei în capitala Austriei şi care a fost imortalizat pe celebrul tablou al Congrsului, de către Jean-Baptiste Isabey. O boală perfidă îi răpise de mult iubita sa fiică, cu puţine luni înainte de întâlnirea sa cu Dama cu Camelii.

Marie Duplessis ar fi avut atâta asemănare cu fiica sa, încât contele de Stackelberg decise, imediat ce o văzu, să o lege de dânsul pentru multă vreme. Se simţi, ce e drept, nenorocit când amicii săi îl lămuriră asupra vieţii ce ducea Dama cu Camelii, dar în cele din urmă se împăcă cu situaţia. Fericirea de a putea trăi în intimitatea ei câteva ore pe zi, îi era atât de preţioasă, încât o înconjură pe Marie Duplessis cu luxul cel mai rafinat, satisfăcându-i toanele cele mai costisitoare.

Nu se poate însă şti precis, azi, dacă simţimintele acestea au fost numai părinteşti. Până şi contimporanii lor nu erau dumiriţi în privinţa aceasta. In tot cazul e constatat că bătrânul diplomat era îndelung răbdător şi închidea ambii ochi când prietena sa gusta deplin viaţa, şi că începu s'o părăsească numai când Marie Duplessis se căsători la Londra cu un fost amant, Edward de Perrégaux, care îşi risipise pentru dânsa toată averea, dar care nu-i putea oferi un reazăm nici sufletesc, nici material.

Dragostea lui Perrégaux se evaporase de mult şi rămăşiţele averii sale nu ajungeau spre a acoperi cheltuelile tinerei femei bolnave.

Dama cu Camelii se întoarse deci la Paris, căută să-şi recâştige, cu supreme sacrificii fizice, poziţia anterioară din lumea petrecerilor, dar atacurile din ce în ce mai dese ale boalei de care suferea, zădărniciră aceste încercări.

Urmărită de creditori nerăbdători, părăsită de toţi prietenii, trăi mai multe săptămâni chinuitoare, bolnavă, în luxoasa ei locuinţă. Din când în când mai venea bătrânul diplomat şi plătea datoriile cele mai urgente.

Şi la vârsta de 23 de ani, ea îşi dete sufletul.

*

Relaţiunile ei cu Dumas nu au durat, cum am spus mai sus, decât scurt timp. Ea pusese poetului condiţia expresă de a-i lăsa deplină libertate. Dumas consimţise, dar pasiunea şi gelozia sa erau atât de tari, încât nu se putu ţine de cuvânt. Drept rămas bun îi trimise o scrisoare, în care declară:

«Nu sunt destul de bogat, spre a te putea iubi aşa cum aşi dori, dar nici destul de sărac, spre a fi iubit aşa cum ai vrea d-ta. Să uităm deci amândoi: d-ta un nume, care ţi-e aproape indiferent, eu o fericire, devenită imposibilă pentru mine».

Dar că nu a uitat niciodată fericirea aceasta, o dovedesc romanul şi drama, cari au făcut'o nemuritoare pe ţărăncuţa din Normandia.

Tennis în apă

(Photo-exclusivitate Keystone)

Tennisul în apă a devenit de câtva timp foarte răspândit în staţiunile balneare. Iată aci o partidă jucată la Baltic-Beach.